

Tabel de concordanță

Art	Directiva 2007/64/EC privind serviciile de plată pe Piața Internă	Art.	Proiectul de Ordonanță de Urgență privind serviciile de plată
Art. 1	Obiectul (1) Prezenta directivă stabilește normele în conformitate cu care statele membre disting următoarele șase categorii de prestatori de servicii de plată: (a) instituții de credit în sensul articolului 4 punctul 1 litera (a) din Directiva 2006/48/CE; (b) instituții emitente de monedă electronică în sensul articolului 1 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2000/46/CE; (c) instituții de cecuri poștale care sunt îndreptățite, în conformitate cu legislația națională, să presteze servicii de plată; (d) instituții de plată în sensul prezentei directive; (e) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale, atunci când nu acționează în calitate lor de autoritate monetară sau în calitate de alte autorități publice; (f) statele membre sau autoritățile lor regionale sau locale, atunci când nu acționează în calitate lor de autorități publice	Art. 2	– Prezenta ordonanță de urgență se aplică serviciilor de plată prestate de către următoarele categorii de prestatori de servicii de plată: a) instituții de credit în sensul art. 7, alin. (1), pct. 10, lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007 cu modificările și completările ulterioare; b) instituții emitente de monedă electronică în sensul art. 7, alin. (1), pct. 10, lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare; c) furnizori de servicii poștale giro care prestează servicii de plată potrivit cadrului legislativ național aplicabil; d) instituții de plată în sensul prezentei legi; e) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale, atunci când acestea nu acționează în calitate de autorități monetare sau în altă calitate ce implică exercițiul autorității publice; f) statele membre sau autoritățile lor regionale sau locale, atunci când acestea nu acționează în calitate lor de autorități publice.

	(2) Prezenta directivă stabilește, de asemenea, norme în materie de transparență a condițiilor și a cerințelor în materie de informare privind serviciile de plată, precum și în materie de drepturi și obligații respective ale utilizatorilor serviciilor de plată și ale prestatorilor de servicii de plată în contextul prestării de servicii de plată ca ocupație sau activitate comercială obișnuită.	Art. 1	Prezenta ordonanță de urgență reglementează condițiile de acces la activitatea de prestare a serviciilor de plată și de desfășurare a acesteia pe teritoriul României, supravegherea prudențială a instituțiilor de plată, precum și regimul privind transparența condițiilor și cerințele în materie de informare privind serviciile de plată, drepturile și obligațiile corespunzătoare ale utilizatorilor serviciilor de plată și ale prestatorilor de servicii de plată în contextul prestării de servicii de plată cu titlu profesional.
Art. 2	Domeniul de aplicare (1) Prezenta directivă se aplică serviciilor de plată prestate în cadrul Comunității. Cu toate acestea, cu excepția articolului 73, titlurile III și IV din prezenta directivă se aplică doar în cazul în care atât prestatorul de servicii de plată al plătitorului, cât și cel al beneficiarului plății, sau prestatorul de servicii de plată unic al operațiunii de plată, au sediul în Comunitate.	Art. 3	(1) Cu excepția prevederilor art. 159 și ale art 160 , titlurile III și IV din prezenta ordonanță de urgență se aplică numai în cazul serviciilor de plată în care fie atât prestatorul de servicii de plată al plătitorului cât și cel al beneficiarului plății au sediul într-un stat membru, fie unicul prestator de servicii de plată din cadrul operațiunii de plată are sediul într-un stat membru.
	(2) Titlurile III și IV se aplică serviciilor de plată efectuate în euro sau în moneda oficială a unui stat membru care nu aparține zonei euro.		(2) Titlurile III și IV se aplică serviciilor de plată denumite în euro sau în altă monedă oficială a unui stat membru.
	(3) Statele membre pot acorda o derogare de la aplicarea parțială sau integrală a dispozițiilor prezentei directive instituțiilor menționate la articolul 2 din Directiva 2006/48/CE, cu excepția celor menționate la prima și la a doua liniuță din respectivul articol.		Opțiunea nu a fost exercitată
Art. 3	Excludere din domeniul de aplicare Prezenta directivă nu se aplică: (a) operațiunilor de plată efectuate exclusiv în numerar direct de la plătitor către beneficiarul plății, fără intervenția	Art. 4	(1) Nu intră în domeniul de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență: a) operațiunile de plată efectuate exclusiv în numerar direct

unui intermediar; (b) operațiunilor de plată efectuate de la plătitor către beneficiarul plății printr-un agent comercial autorizat să negocieze sau să efectueze vânzări sau achiziții de bunuri sau de servicii în numele plătitorului sau al beneficiarului plății; (c) transportului fizic realizat cu titlu profesional de bancnote și de monedă, inclusiv colectarea, procesarea și livrarea acestora; (d) operațiunilor de plată care constau în colectarea și livrarea de numerar, fără caracter profesional, în cadrul unei activități caritabile sau nonprofit; (e) serviciilor în care numerarul este furnizat plătitorului de către beneficiarul plății ca parte a unei operațiuni de plată, la cererea expresă a utilizatorului serviciilor de plată imediat înaintea executării unei operațiuni de plată printr-o plată efectuată în vederea achiziționării de bunuri sau servicii; (f) operațiunilor de schimb valutar, mai precis operațiunilor de tip numerar contra numerar, atunci când fondurile nu sunt păstrate într-un cont de plăți; (g) operațiunilor de plată bazate pe oricare dintre următoarele documente, prin care prestatorului de servicii de plată i se solicită să plaseze fonduri la dispoziția beneficiarului plății: (i) cecuri pe suport de hârtie, în conformitate cu Convenția de la Geneva din 19 martie 1931 de stabilire a unei legi uniforme privind cecurile; (ii) cecuri pe suport de hârtie similare cu cele menționate la punctul (i) și reglementate de normele de drept ale statelor membre care nu sunt părți la Convenția de la Geneva din 19	de plătitor către beneficiarul plății, fără intervenția unui intermediar; b) operațiunile de plată efectuate de plătitor către beneficiarul plății printr-un agent comercial împuternicit să negocieze sau să efectueze vânzări sau cumpărări de bunuri sau de servicii în numele plătitorului sau al beneficiarului plății; c) transportul profesional de bancnote și monede, inclusiv colectarea, procesarea și distribuirea acestora; d) operațiunile de plată care constau în colectarea și predarea de numerar, fără caracter profesional, derulate în cadrul unei activități caritabile sau nonprofit; e) serviciile prin care este furnizat numerar plătitorului de către beneficiarul plății legat de o operațiune de plată, la cererea expresă a utilizatorului serviciului de plată imediat înaintea executării unei operațiuni de plată în vederea achiziționării de bunuri sau servicii; f) operațiunile de schimb valutar, de tip numerar contra numerar, în situația în care fondurile nu sunt păstrate într-un cont de plăți; g) operațiunile de plată inițiate prin documente, așa cum acestea sunt prezentate la alin. (2), în baza cărora prestatorul de servicii de plată plasează fonduri la dispoziția beneficiarului plății; (2) Documentele la care se referă alin.(1) lit.(g) sunt următoarele: a) cecuri pe suport de hârtie, definite în conformitate cu Convenția de la Geneva din 19 martie 1931 privind legea uniformă asupra cecului; b) cecuri pe suport de hârtie similare cu cele menționate la
---	--

martie 1931 de stabilire a unei legi uniforme privind cecurile; (iii) polițe pe suport de hârtie în conformitate cu Convenția de la Geneva din 7 iunie 1930, care stabilește o legislație uniformă privind cambiile și biletele la ordin; (iv) polițe pe suport de hârtie similare cu cele menționate la punctul (iii) și reglementate de legislația statelor membre care nu sunt părți la Convenția de la Geneva din 7 iunie 1930, care stabilește o legislație uniformă privind cambiile și biletele la ordin; (v) vouchere pe suport de hârtie; (vi) cecuri de călătorie pe suport de hârtie; sau (vii) mandate poștale pe suport de hârtie în conformitate cu definiția Uniunii Poștale Universale; (h) operațiunilor de plată efectuate în cadrul unui sistem de plăți sau de decontare a titlurilor de valoare între agenți de compensare, între contrapărți centrale, case de compensare și/sau bănci centrale și alți participanți la sistem, pe de o parte, și prestatori de servicii de plată, pe de altă parte, fără a aduce atingere articolului 28; (i) operațiunilor de plată legate de administrarea activelor și a titlurilor, inclusiv a dividendelor, a veniturilor sau a altor sume distribuite, a rambursărilor sau a vânzărilor, efectuate de persoanele vizate la litera (h) sau de societăți de investiții, instituții de credit, organisme de plasament colectiv sau societăți de administrare de portofolii care oferă servicii de	lit.a) și reglementate de legislația statelor membre care nu au ratificat Convenția de la Geneva din 19 martie 1931 de stabilire a unei legi uniforme privind cecurile, inclusiv cecurile reglementate de Legea nr. 59/1934 asupra cecului, cu modificările și completările ulterioare; c) titluri de credit pe suport de hârtie, definite în conformitate cu Convenția de la Geneva din 7 iunie 1930, care stabilește o legislație uniformă privind cambiile și biletele la ordin; d) titluri de credit pe suport de hârtie similare cu cele menționate la lit.c) și reglementate de legislația statelor membre care nu au ratificat Convenția de la Geneva din 7 iunie 1930, care stabilește o legislație uniformă privind cambiile și biletele la ordin, inclusiv cambiile și biletele la ordin reglementate de Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, cu modificările și completările ulterioare; e) vouchere pe suport de hârtie; f) cecuri de călătorie pe suport de hârtie; g) mandate poștale pe suport de hârtie, în conformitate cu definiția Uniunii Poștale Universale. h) operațiunile de plată din cadrul unui sistem de plăți sau sistem de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare efectuate între agenți de decontare, contrapărți centrale, case de compensare și/sau bănci centrale și alți participanți la sistem, pe de o parte, și prestatori de servicii de plată, pe de altă parte, fără a se aduce atingere art. 188 din prezenta
--	---

investiții și de orice alte entități autorizate să aibă în custodie instrumente financiare; (j) serviciilor oferite de prestatorii de servicii tehnice, care contribuie la prestarea de servicii de plată, fără ca aceștia să intre în vreun moment în posesia fondurilor de transferat, inclusiv în domeniul procesării și stocării datelor, al serviciilor fiduciare și de protejare a vieții private, al autentificării datelor și a entităților, al furnizării de rețele de comunicații și tehnologia informației (IT), al furnizării și menținerii terminalelor și dispozitivelor folosite pentru serviciile de plată; (k) serviciilor bazate pe instrumente care pot fi folosite pentru a achiziționa bunuri sau servicii doar în localurile folosite de emitent sau, în cadrul unui acord comercial cu emitentul, în cadrul unei rețele limitate de prestatori de servicii sau pentru o categorie limitată de bunuri sau servicii; (l) operațiunilor de plată executate prin intermediul oricărui dispozitiv de telecomunicații digital sau IT sau, în cazul în care bunurile sau serviciile achiziționate sunt livrate și urmează să fie folosite prin intermediul unui dispozitiv de telecomunicații, digital sau IT, cu condiția ca operatorul de servicii de telecomunicații, digitale sau IT să nu acționeze doar ca intermediar între utilizatorul serviciilor de plată și furnizorul bunurilor și serviciilor; (m) operațiunilor de plată efectuate între prestatori de servicii de plată, agenții sau sucursalele acestora în nume propriu; (n) operațiunilor de plată efectuate între o întreprindere-mamă și filiala sa sau între filialele aceleiași întreprinderi-	ordonanță de urgență; i) operațiunile de plată legate de administrarea activelor de tipul instrumentelor financiare, inclusiv distribuirea dividendelor, a veniturilor sau a altor sume similare, răscumpărarea sau vânzarea, efectuate de persoanele menționate la litera h), de instituții de credit sau de societăți de servicii de investiții financiare, organisme de plasament colectiv, societăți de administrare a investițiilor, precum și entități de natura acestora autorizate în state membre sau în state terțe să presteze servicii de investiții financiare, în înțelesul Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, și de orice alte entități cărora le este permis să aibă în custodie instrumente financiare; j) serviciile oferite de furnizorii de servicii de infrastructură, care asigură suportul tehnic pentru prestarea de servicii de plată, fără ca aceștia să intre în vreun moment în posesia fondurilor ce urmează a fi transferate, incluzând procesarea și stocarea informațiilor, servicii de custodie și de protecție a datelor, autentificarea datelor și a entităților, furnizarea de rețele de comunicații și tehnologia informației (IT), furnizarea și întreținerea terminalelor și dispozitivelor folosite pentru serviciile de plată; k) serviciile inițiate prin instrumente care pot fi folosite pentru a achiziționa bunuri sau servicii doar în locațiile folosite de emitent, sau care, în baza unui acord comercial cu emitentul, pot fi folosite fie în cadrul unei rețele limitate de furnizori de servicii fie pentru o gamă limitată de bunuri sau servicii;
---	--

	mamă, fără intervenția în calitate de intermediar a unui alt prestator de servicii de plată decât o întreprindere care aparține aceluiași grup; (o) serviciilor oferite de prestatori de retragere de numerar prin intermediul unui automat bancar, acționând în numele unuia sau al mai multor emitenți de carduri, care nu sunt parte la contractul-cadru cu clientul care retrage banii dintr-un cont de plăți, cu condiția ca acești prestatori să nu asigure alte servicii de plată dintre cele enumerate în anexă.		l) operațiunile de plată executate prin intermediul oricăror dispozitive de telecomunicații, digitale, informatice, în cazul în care bunurile sau serviciile achiziționate sunt livrate și urmează să fie folosite prin intermediul dispozitivelor de telecomunicații, digitale sau informatice, cu condiția ca operatorul de servicii de telecomunicații, digitale sau informatice să nu acționeze doar ca intermediar între utilizatorul serviciilor de plată și furnizorul bunurilor și serviciilor; m) operațiunile de plată efectuate între prestatori de servicii de plată, agenții sau sucursalele acestora în cont propriu; n) operațiunile de plată efectuate între o societate - mamă și filialele sale sau între filialele aceleiași societății-mamă, fără intervenția în calitate de intermediar a unui prestator de servicii de plată altul decât o societate care aparține aceluiași grup; o) serviciile de retragere de numerar prin intermediul unui ghișeu automat de bancă - ATM oferite de furnizorii ce acționează în numele unuia sau al mai multor emitenți de carduri și care nu sunt parte la contractul-cadru cu clientul în baza căruia se retrag banii dintr-un cont de plăți, cu condiția ca acești furnizori să nu asigure servicii de plată dintre cele enumerate la art.8.
Art. 4	Definiții În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:	Art.5	În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:
	1. prin "stat membru de origine" se înțelege: (i) statul membru în care se află sediul social al prestatorului de servicii de plată; sau		32. stat membru de origine - statul membru în care se află sediul social al prestatorului de servicii de plată, sau, în cazul în care, în conformitate cu legislația națională, prestatorul de

	(ii) în cazul în care, în conformitate cu legislația națională, prestatorul de servicii de plată nu are sediu social, statul membru în care se află sediul central al acestuia;		servicii de plată nu are sediu social, statul membru în care se află sediul real al acestuia; 31. stat membru – orice stat membru al Uniunii Europene, precum și orice stat aparținând Spațiului Economic European; 34. stat terț – orice stat care nu este stat membru;
	2. prin "stat membru gazdă" se înțelege statul membru, altul decât statul membru de origine, în care un prestator de servicii de plată are un agent sau o sucursală sau unde prestează servicii de plată;		33. stat membru gazdă - statul membru, altul decât statul membru de origine, în care un prestator de servicii de plată are un agent sau o sucursală sau prestează servicii de plată;
	3. prin "serviciu de plată" se înțelege una dintre activitățile comerciale enumerate în anexă;	Art.8	În scopul prezentei ordonanțe de urgență, prin servicii de plată se înțelege oricare dintre următoarele activități: a) servicii care permit depunerea de numerar într-un cont de plăți, precum și toate operațiunile necesare pentru funcționarea contului de plăți; b) servicii care permit retrageri de numerar dintr-un cont de plăți, precum și toate operațiunile necesare pentru funcționarea contului de plăți; c) efectuarea următoarelor operațiuni de plată în cazul în care fondurile nu sunt acoperite printr-o linie de credit: debitări directe, inclusiv debitări directe singulare, operațiuni de plată printr-un card de plată sau un dispozitiv similar, operațiuni de transfer-credit, inclusiv operațiuni cu ordine de plată programată; d) efectuarea următoarelor operațiuni de plată în cazul în care fondurile sunt acoperite printr-o linie de credit deschisă pentru un utilizator al serviciilor de plată: debitări directe, inclusiv debitări directe singulare, operațiuni de plată printr-un card de plată sau un dispozitiv similar, operațiuni de

			transfer-credit, inclusiv ordine de plată programată; e) emiterea și/sau achiziționarea la plată a instrumentelor de plată; f) remiterea de bani; g) efectuarea operațiunilor de plată în care consimțământul plătitorului pentru realizarea unei operațiuni de plată este dat prin intermediul oricăror mijloace de telecomunicație, digitale sau informatice, și plata este efectuată către operatorul sistemului sau rețelei informatice ori de telecomunicații, care acționează exclusiv ca intermediar între utilizatorul serviciilor de plată și furnizorul bunurilor și serviciilor.
	4. prin "instituție de plată" se înțelege persoana juridică care a fost autorizată, în conformitate cu articolul 10, să furnizeze și să presteze servicii de plată în întreaga Comunitate;		16. instituție de plată - persoană juridică autorizată în conformitate cu Titlul II să presteze servicii de plată pe teritoriul Uniunii Europene și al Spațiului Economic European;
	5. prin "operațiune de plată" se înțelege acțiunea, inițiată de plătitor sau de beneficiarul plății, de a plasa, transfera sau retrage fonduri, indiferent de eventualele obligații subiacente existente între plătitor și beneficiarul plății;		21. operațiune de plată - acțiune inițiată de plătitor sau de beneficiarul plății, cu scopul de a depune, transfera sau retrage fonduri, indiferent de orice obligații subsecvente între plătitor și beneficiarul plății;
	6. prin "sistem de plăți" se înțelege un sistem de transfer de fonduri, reglementat de prevederi și norme comune formale și standardizate, pentru procesarea, compensarea și/sau decontarea operațiunilor de plată;		29. sistem de plăți - sistem de transfer de fonduri, având aranjamente formale și standardizate și reguli comune pentru procesarea, compensarea și/sau decontarea operațiunilor de plată;
	7. prin "plătitor" se înțelege persoana fizică sau juridică care este titularul unui cont de plăți și care autorizează un ordin de plată din acel cont de plăți sau, în cazul în care nu este vorba de un cont de plăți, persoana fizică sau juridică care dă un ordin de plată;		25. plătitor - titular al unui cont de plăți și care este de acord cu realizarea unei plăți din acel cont de plăți sau, în cazul în care nu există un cont de plăți, persoana care dă un ordin de plată;

	8. prin "beneficiar al plății" se înțelege persoana fizică sau juridică care este destinatarul vizat al fondurilor care au făcut obiectul unei operațiuni de plată;		4. beneficiar al plății - destinatar preconizat al fondurilor care au făcut obiectul unei operațiuni de plată;
	9. prin "prestator de servicii de plată" se înțelege entitățile menționate la articolul 1 alineatul (1) și persoanele fizice și juridice care beneficiază de derogare în temeiul articolului 26;	Art. 2	a) instituții de credit în sensul art. 7, alin. (1), pct. 10, lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare; b) instituții emitente de monedă electronică în sensul art. 7, alin. (1), pct. 10, lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007 cu modificările și completările ulterioare; c) furnizori de servicii poștale giro care prestează servicii de plată potrivit cadrului legislativ național aplicabil; d) instituții de plată în sensul prezentei ordonanțe de urgență; e) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale, atunci când acestea nu acționează în calitate de autorități monetare sau în altă calitate ce implică exercițiul autorității publice; f) statele membre sau autoritățile lor regionale sau locale, atunci când acestea nu acționează în calitatea lor de autorități publice.
	10. prin "utilizator al serviciilor de plată" se înțelege persoana fizică sau juridică care folosește un serviciu de plată în calitate de plătitor, de beneficiar al plății sau în ambele calități;		37. utilizator al serviciilor de plată - persoană care folosește un serviciu de plată în calitate de plătitor, de beneficiar al plății sau în ambele calități;
	11. prin "consumator" se înțelege persoana fizică care, în		6. consumator - orice persoană fizică ce, în cadrul

	cadrul contractelor de servicii reglementate de prezenta directivă, acționează în alte scopuri decât cele legate de activitatea sa comercială sau profesională;		contractelor de servicii ce fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență, acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artizanale ori libere;
	12. prin "contract-cadru" se înțelege un contract de servicii de plată care reglementează executarea, în viitor, a unor operațiuni de plată individuale și succesive și care poate conține obligația de a constitui un cont de plăți, precum și condițiile legate de constituirea acestuia;		8. contract-cadru - contract de servicii de plată care reglementează executarea, în viitor, a unor operațiuni de plată individuale și succesive și care poate conține obligația de a constitui un cont de plăți, precum și condițiile privind constituirea acestuia;
	13. prin "remitere de bani" se înțelege un serviciu de plată în cadrul căruia se primesc fonduri de la un plătitor, fără crearea unui cont de plăți în numele plătitorului sau al beneficiarului plății, cu scopul unic de a transfera o sumă echivalentă unui beneficiar al plății sau unui alt prestator de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății și/sau în cadrul căruia aceste fonduri sunt primite în numele beneficiarului plății și sunt puse la dispoziția acestuia;		27. remitere de bani - serviciu de plată prin care fondurile sunt primite de la plătitor, fără crearea unui cont de plăți pe numele plătitorului sau al beneficiarului plății, cu scopul unic de a transfera o sumă echivalentă beneficiarului plății sau unui alt prestator de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății, și/sau prin care fondurile sunt primite în numele beneficiarului plății și sunt puse la dispoziția acestuia;
	14. prin "cont de plăți" se înțelege un cont deținut în numele unuia sau al mai multor utilizatori ai serviciilor de plată și care este folosit pentru executarea operațiunilor de plată;		7. cont de plăți - cont ținut în numele unuia sau al mai multor utilizatori de servicii de plată și utilizat pentru executarea operațiunilor de plată;
	15. prin "fonduri" se înțelege bancnote și monede, bani scripturali și monedă electronică astfel cum sunt definiți la articolul 1 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2000/46/CE;		14. fonduri - bancnote și monede, bani scripturali și monedă electronică astfel cum aceasta este definită la art. 7, alin. (1), pct. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;
	16. prin "ordin de plată" se înțelege orice dispoziție a plătitorului sau a beneficiarului plății către prestatorul său de servicii de plată prin care se solicită executarea unei		23. ordin de plată - orice instrucțiune dată de plătitor sau de beneficiarul plății către prestatorul său de servicii de plată prin care se solicită executarea unei operațiuni de plată;

	operațiuni de plată;		
	17. prin "data valutei" se înțelege data de referință folosită de un prestator de servicii de plată pentru a calcula dobânda pentru fondurile debitate dintr-un sau creditate într-un cont de plăți;		11. data valutei - dată de referință folosită de un prestator de servicii de plată pentru a calcula dobânda aferentă fondurilor debitate din sau creditate în contul de plăți;
	18. prin "curs de schimb de referință" se înțelege cursul de schimb folosit ca bază de calcul pentru schimburile valutare și care este furnizat de prestatorul de servicii de plată sau provine dintr-o sursă publică;		10. curs de schimb de referință - curs de schimb folosit ca bază de calcul pentru schimbul valutar și care este furnizat de prestatorul de servicii de plată sau provine dintr-o sursă publică;
	19. prin "autentificare" se înțelege procedura care permite prestatorului de servicii de plată să verifice utilizarea unui instrument de plată specific, inclusiv elementele sale de securitate personalizate;		2. autentificare - procedură care permite prestatorului de servicii de plată să verifice modul de utilizare a unui anumit instrument de plată, inclusiv elementele de securitate personalizate ale acestuia;
	20. prin "rata dobânzii de referință" se înțelege rata dobânzii folosită ca bază de calcul pentru dobânzile care urmează să fie aplicate și care provine dintr-o sursă publică, care poate fi verificată de ambele părți ale unui contract de servicii de plată;		26. rata dobânzii de referință - rata dobânzii folosită ca bază de calcul pentru determinarea dobânzilor ce urmează să fie aplicate și care provine dintr-o sursă publică ce poate fi verificată de ambele părți ale unui contract de servicii de plată;
	21. prin "cod unic de identificare" se înțelege combinația de litere, cifre sau simboluri specificate utilizatorului serviciilor de plată de către prestatorul de servicii de plată și care urmează să fie furnizată de utilizatorul serviciilor de plată în scopul identificării fără ambiguitate a celui alt utilizator al serviciilor de plată și/sau a contului său de plăți pentru o operațiune de plată;		5. cod unic de identificare - combinație de litere, cifre sau simboluri comunicată utilizatorului serviciilor de plată de către prestatorul de servicii de plată și care urmează să fie furnizată de utilizatorul serviciilor de plată în scopul identificării cu precizie a celui alt utilizator al serviciilor de plată și/sau a contului de plăți al acestuia pentru o operațiune de plată;
	22. prin "agent" se înțelege o persoană fizică sau juridică care furnizează servicii de plată în numele unei instituții de plată;		1. agent - persoană fizică sau juridică care furnizează servicii de plată în numele și pe seama unei instituții de plată;
	23. prin "instrument de plată" se înțelege orice dispozitiv		17. instrument de plată - orice dispozitiv personalizat și/sau

	(dispozitive) personalizat(e) și/sau orice serie de proceduri convenite între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată și folosit de utilizatorul serviciilor de plată pentru a iniția un ordin de plată;		orice set de proceduri convenite între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată și folosit de utilizatorul serviciilor de plată pentru a iniția un ordin de plată;
	24. prin "mijloace de comunicare la distanță" se înțelege orice mijloace care, fără prezența fizică simultană a prestatorului și a utilizatorului serviciilor de plată, pot fi folosite pentru încheierea unui contract de servicii de plată;		20. mijloace de comunicare la distanță - orice mijloace care, fără prezența fizică simultană a prestatorului serviciilor de plată și a utilizatorului serviciilor de plată, pot fi folosite pentru încheierea unui contract de servicii de plată;
	25. prin "suport durabil" se înțelege orice instrument care permite utilizatorului serviciilor de plată să stocheze informații adresate personal acestuia, într-un mod accesibil pentru consultări ulterioare și pentru o perioadă de timp adecvată scopurilor informației respective, și care permite reproducerea identică a informațiilor stocate;		36. suport durabil - orice instrument care permite utilizatorului serviciilor de plată să stocheze informații adresate personal acestuia, într-un mod accesibil pentru consultări ulterioare, pentru o perioadă de timp adecvată scopurilor informațiilor respective, și care permite reproducerea identică a informațiilor stocate;
	26. prin "microîntreprindere" se înțelege o întreprindere care, la momentul încheierii contractului privind serviciile de plată, este o întreprindere în conformitate cu definiția de la articolul 1 și de la articolul 2 alineatele (1) și (3) din anexa la Recomandarea 2003/361/CE;		19. microîntreprindere - entitate care, la momentul încheierii contractului de servicii de plată, este o microîntreprindere în înțelesul Legii nr.346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare;
	27. prin "zi lucrătoare" se înțelege o zi în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau al beneficiarului plății implicat în executarea unei operațiuni de plată exercită activități și este în măsură să execute operațiuni de plată;		38 zi lucrătoare - zi în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau al beneficiarului plății implicat în executarea unei operațiuni de plată desfășoară activitate ce-i permite executarea operațiunilor de plată.
	28. prin "debitare directă" se înțelege un serviciu de plată pentru debitarea contului de plăți al plătitorului, în cazul în care o operațiune de plată este inițiată de beneficiarul plății pe baza consimțământului acordat de către plătitor fie beneficiarului plății, fie prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății sau prestatorului de servicii de plată al		12. debitare directă - serviciu de plată prin care debitarea contului de plăți al plătitorului este inițiată de beneficiarul plății pe baza consimțământului dat de către plătitor beneficiarului plății, prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății sau prestatorului de servicii de plată al plătitorului;

	plătitorului;		
	29. prin "sucursală" se înțelege un punct de lucru, altul decât sediul central, care constituie o parte a instituției de plată, care nu are personalitate juridică și care efectuează direct, în întregime sau în parte, operațiunile inerente activității unei instituții de plată; toate punctele de lucru constituite în același stat membru de o instituție de plată al cărei sediu central este în alt stat membru sunt considerate ca fiind o singură sucursală;		35. sucursală - unitate operațională fără personalitate juridică, alta decât sediul real, care constituie o parte a instituției de plată și care realizează direct toate sau unele din activitățile instituției de plată; Art.7 - Toate unitățile operaționale constituite în același stat membru de o instituție de plată al cărei sediu real este în alt stat membru sunt considerate ca fiind o singură sucursală.
	30. prin "grup" se înțelege un grup de întreprinderi care constă dintr-o întreprindere-mamă, filialele sale și entitățile în care întreprinderea-mamă sau filialele sale dețin o participație, precum și întreprinderile legate între ele de o relație în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE.		15. grup - grup de entități incluzând societatea-mamă, filialele sale și entitățile în care societatea-mamă sau filialele sale dețin o participație, precum și entitățile între care nu există legături în înțelesul pct.30, dar între care există o relație de tipul următor: a) entitățile sunt conduse împreună, în temeiul unui contract încheiat cu una dintre entități sau în temeiul unei clauze din actele constitutive sau din statutul fiecărei entități; sau b) organele de conducere, administrare sau de supraveghere ale entităților în cauză sunt formate în cea mai mare parte din aceleași persoane, care sunt în funcție în cursul exercițiului financiar și până la data la care sunt întocmite situațiile financiare consolidate. 13. filială – entitate aflată în relația cu o societate – mamă în una din situațiile prevăzute la pct.30; Art.6 – (1) În vederea determinării situațiilor în care o entitate este societate-mamă potrivit prevederilor art.5 pct.30 lit.a), b) și d), drepturile de vot și drepturile de numire sau de

			revocare din funcție deținute de orice filială a societății-mamă, precum și de persoane care acționează în nume propriu, dar pe contul societății-mamă sau al unei filiale a acesteia, se adaugă drepturilor deținute de societatea-mamă. (2) Din drepturile prevăzute la alin. (1) se exclud următoarele drepturi de vot: a) drepturile deținute în numele unei persoane, alta decât societatea-mamă sau o filială a acesteia; b) drepturile aferente titlurilor de capital deținute în garanție, cu condiția ca drepturile respective să fie exercitate în conformitate cu instrucțiunile primite, sau ca deținerea titlurilor să reprezinte pentru persoana care le deține o operațiune curentă în cadrul activității sale de creditare, cu condiția ca drepturile de vot să fie exercitate în interesul persoanei care furnizează garanția. (3) În vederea determinării situațiilor în care o entitate este societate-mamă potrivit prevederilor art.5 pct.30 lit. a) și d), din totalul drepturilor de vot aferente titlurilor de capital deținute de acționarii/asociații sau membrii într-o filială se exclud drepturile de vot deținute de filiala însăși, de o filială a acesteia sau de o persoană care acționează în nume propriu, dar pe contul acestor filiale. (4) Orice filială a unei filiale a unei societăți-mamă este considerată filială a societății-mamă.
Sec. 1	Titlul II Prestatori de servicii de plată Capitolul - Instituții de plată Dispoziții generale		

(j) dacă este cazul, identitatea auditorilor statutari sau ai firmelor de audit, astfel cum sunt definiți în Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate [26]; (k) statutul juridic al solicitantului și actul constitutiv; (l) adresa sediului principal al solicitantului. În sensul, literelor (d), (e) și (g), solicitantul furnizează o descriere a sistemului său de audit și a dispozițiilor organizatorice adoptate în vederea luării tuturor măsurilor rezonabile pentru a proteja interesele utilizatorilor și pentru a asigura continuitatea și fiabilitatea în efectuarea serviciilor de plată.	o bună reputație ori nu dispun de cunoștințe și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate;
--	---

	articolelor 6 și 8 din prezenta directivă, oricare este mai mare.		potrivit metodei pentru determinarea necesarului de fonduri proprii, selectată dintre metodele prevăzute de reglementările Băncii Naționale a României. (3) Banca Națională a României stabilește prin reglementări emise în aplicarea prezentului titlu elementele care intră în calculul fondurilor proprii și alte cerințe legate de modul de determinare a acestora.
	(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a preveni folosirea multiplă a elementelor eligibile pentru calcularea fondurilor proprii în cazul în care instituția de plată aparține aceluiași grup ca o altă instituție de plată, instituție de credit, societate de investiții, o societate de administrare a portofoliului sau o întreprindere de asigurări. Prezentul alineat se aplică, de asemenea, în cazul în care o instituție de plată este de natură hibridă și desfășoară alte activități decât prestarea serviciilor de plată enumerate în anexă.	Art.30	(1) Este interzisă utilizarea multiplă a elementelor eligibile pentru calcularea fondurilor proprii ale unei instituții de plată în cazul în care aceasta aparține unui grup din care mai face parte o altă instituție de plată, o instituție de credit, o societate de servicii de investiții financiare, o societate de administrare a portofoliului, o societate de asigurări. (2) Este interzisă utilizarea elementelor de fonduri proprii luate în calcul la determinarea necesarului de fonduri proprii aferent activității de prestare de servicii de plată pentru determinarea necesarului de fonduri proprii aferent altor activități comerciale decât prestarea serviciilor de plată prevăzute la art.8.
	(3) În cazul în care se întrunesc condițiile stabilite la articolul 69 din Directiva 2006/48/CE, statele membre sau autoritățile lor competente pot alege să nu aplice articolul 8 al prezentei directive instituțiilor de plată care participă la supravegherea pe o bază consolidată a instituției de credit mamă în conformitate cu Directiva 2006/48/CE.		Opțiune neexercitată.
Art. 8	Calculul fondurilor proprii (1) Fără a aduce atingere cerințelor privind capitalul	Art.28	(1) Instituțiile de plată trebuie să dispună permanent de fonduri proprii care să se situeze la un nivel ce nu poate fi mai mic decât maximul dintre nivelul minim al capitalului

	inițial stabilite la articolul 6, statele membre solicită instituțiilor de plată să dețină în orice moment fonduri proprii calculate în conformitate cu una dintre următoarele trei metode, astfel cum se stabilește de către autoritățile competente, în conformitate cu legislația națională: Metoda A Fondurile proprii ale instituțiilor de plată sunt cel puțin egale cu 10 % din cheltuielile sale de exploatare fixe din anul precedent. Autoritățile competente pot ajusta această cerință în caz de modificare semnificativă a activității instituției de plată în raport cu anul precedent. În cazul în care o instituție de plată nu a înregistrat un an complet de activitate de la data calculului, cerința este ca fondurile proprii să fie cel puțin egale cu 10 % din cheltuielile sale de exploatare fixe corespunzătoare prevăzute în planul său de afaceri, cu excepția cazului în care autoritățile competente solicită ajustarea acestui plan. Metoda B Fondurile proprii ale instituției de plată sunt cel puțin egale cu suma următoarelor elemente, înmulțite cu coeficientul k menționat la alineatul (2), unde volumul plăților (VP) reprezintă o doisprezecime din valoarea totală a operațiunilor de plată executate de instituția de plată în anul precedent: (a) 4,0 % din tranșa de VP până la 5 milioane EUR,	inițial prevăzut pentru autorizare și nivelul rezultat din calcul potrivit metodei pentru determinarea necesarului de fonduri proprii, selectată dintre metodele prevăzute de reglementările Băncii Naționale a României. (2) Instituțiile de plată trebuie să fundamenteze alegerea uneia dintre metodele de determinare a necesarului de fonduri proprii, astfel încât Banca Națională a României să fie încredințată asupra adecvării metodei la situația concretă a instituției de plată. În caz contrar, Banca Națională a României poate impune, în procesul de autorizare sau de supraveghere, metoda de determinare a necesarului de fonduri proprii.
--	---	---

plus (b) 2,5 % din tranșa de VP peste 5 milioane EUR și până la 10 milioane EUR plus (c) 1 % din tranșa de VP peste 10 milioane EUR și până la 100 milioane EUR, plus (d) 0,5 % din tranșa de VP peste 100 milioane EUR și până la 250 milioane EUR, plus (e) 0,25 % din tranșa de VP peste 250 milioane EUR. Metoda C Fondurile proprii ale instituției de plată sunt cel puțin egale cu indicatorul aplicabil definit la litera (a), înmulțit cu factorul de multiplicare menționat la litera (b) de mai jos și la care se aplică coeficientul k menționat la alineatul (2) de mai jos. (a) Indicatorul aplicabil este suma următoarelor elemente: - venituri din dobânzi; - cheltuieli cu dobânzi; - comisioane și taxe percepute; și - alte venituri din exploatare. Fiecare element este adăugat sumei cu semnul său, pozitiv sau negativ. Venitul din produsele excepționale sau neobișnuite nu poate fi folosit la calcularea indicatorului aplicabil. Cheltuielile legate de externalizarea serviciilor prestate de terți pot micșora indicatorul aplicabil dacă	
--	--

	acestea sunt angajate de o întreprindere care face obiectul unei supravegheri în conformitate cu prezenta directivă. Indicatorul aplicabil este calculat pe baza observării anuale efectuate la sfârșitul exercițiului financiar anterior. Indicatorul aplicabil este calculat pe baza exercițiului financiar anterior. Cu toate acestea, fondurile proprii calculate pe baza metodei C nu trebuie să fie inferioare sumei de 80 % din media celor trei exerciții financiare anterioare pentru indicatorul aplicabil. Când nu sunt disponibile cifre auditate, se pot folosi estimări. (b) Factorul de multiplicare este de: (i) 10 % din tranșa indicatorului aplicabil până la 2,5 milioane EUR; (ii) 8 % din tranșa indicatorului aplicabil cuprinsă între 2,5 milioane EUR și 5 milioane EUR; (iii) 6 % din tranșa indicatorului aplicabil cuprinsă între 5 milioane EUR și 25 milioane EUR; (iv) 3 % din tranșa indicatorului aplicabil cuprinsă între 25 milioane EUR și 50 milioane EUR; (v) 1,5 % pentru tranșa indicatorului aplicabil care depășește 50 milioane EUR. (2) Coeficientul k urmând a fi folosit în cazul metodelor B și C este următorul: (a) 0,5 în cazul în care instituția de plată prestează numai serviciul de plată enumerat la punctul 6 din anexă; (b) 0,8 în cazul în care instituția de plată prestează serviciul de plată enumerat la punctul 7 din anexă;		
--	--	--	--

	(c) 1 în cazul în care instituția de plată prestează oricare dintre serviciile de plată enumerate la punctele 1-5 din anexă.		
	(3) Autoritățile competente pot, pe baza evaluării procesului de gestionare a riscului, a bazei de date privind riscurile de pierdere și a mecanismelor de control ale instituției de plată, să solicite instituției de plată să dețină o sumă de fonduri proprii cu până la 20 % mai mare decât cea care ar rezulta din aplicarea metodei folosite în conformitate cu alineatul (1), sau să permită instituției de plată să dețină o sumă de fonduri proprii cu până la 20 % mai mică decât cea care ar rezulta din aplicarea metodei folosite în conformitate cu alineatul (1).	Art.29	Fără a prejudicia dispozițiile art.28 alin.(1), pe baza evaluării procedurilor de gestionare a riscului, a mecanismelor de control intern ale instituției de plată și a bazei de date privind riscul de pierdere, Banca Națională a României poate solicita unei instituții de plată să dispună de un nivel al fondurilor proprii cu până la 20% mai mare decât cel care ar rezulta din aplicarea metodei de determinare a necesarului de fonduri proprii folosite în conformitate cu art.28, sau să permită instituției de plată să dispună de un nivel al fondurilor proprii cu până la 20% mai mic decât cel care ar rezulta din aplicarea metodei de determinare a necesarului de fonduri proprii folosite în conformitate cu art.28.
Art. 9	Cerințe în materie de protejare a fondurilor (1) Statele membre sau autoritățile competente impun cerința ca o instituție de plată care prestează oricare dintre serviciile de plată enumerate în anexă și care desfășoară în același timp alte activități comerciale menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (c) să protejeze fondurile primite de la utilizatorii serviciilor de plată sau prin intermediul unui alt prestator de servicii de plată pentru executarea unor operațiuni de plată, după cum urmează: Fie: (a) aceste fonduri nu sunt niciodată amestecate cu fondurile vreunei persoane fizice sau juridice alta decât utilizatorul serviciilor de plată în numele căruia sunt deținute fondurile	Art.31	(1) Instituțiile de plată trebuie să protejeze fondurile primite pentru executarea operațiunilor de plată de la utilizatorii serviciilor de plată, direct sau prin intermediul unui alt prestator de servicii de plată, prin una din următoarele metode: a) fondurile sunt evidențiate și păstrate separat de fondurile destinate activităților desfășurate de instituția de plată, altele decât prestarea de servicii de plată și, în cazul în care acestea

și, în cazul în care acestea sunt încă deținute de instituția de plată și nu sunt încă remise beneficiarului plății și nici transferate unui alt prestator de servicii de plată înainte de terminarea zilei lucrătoare care urmează zilei în care au fost primite, acestea sunt depuse într-un cont separat într-o instituție de credit sau sunt investite în active sigure, lichide și cu risc scăzut, astfel cum sunt definite de autoritățile competente ale statului membru de origine; și (b) aceste fonduri sunt exceptate, în conformitate cu dreptul național și în interesul utilizatorilor serviciilor de plată, de la posibilitatea de urmărire pentru satisfacerea creanțelor altor creditori ai instituției de plată, în special în caz de insolvență a acesteia; fie (c) sunt acoperite de o poliță de asigurare sau de o altă garanție comparabilă din partea unei societăți de asigurări sau a unei instituții de credit, care nu aparține aceluiași grup cu cel din care face parte instituția de plată respectivă, pentru o sumă echivalentă cu cea care ar fi fost separată în absența unei polițe de asigurare sau a unei alte garanții comparabile, plătită în cazul în care instituția de plată nu poate să facă față obligațiilor sale financiare.	sunt încă deținute de instituția de plată, respectiv nu au fost remise beneficiarului plății și nici transferate unui alt prestator de servicii de plată înainte de terminarea zilei lucrătoare ulterioare zilei în care au fost primite, fondurile se depun într-un cont separat la o instituție de credit sau se investesc în active lichide și de foarte bună calitate, astfel cum sunt definite în reglementările emise de Banca Națională a României; b) fondurile sunt asigurate în mod corespunzător printr-o poliță de asigurare sau de o altă garanție comparabilă furnizată de o societate de asigurări sau de o instituție de credit, care nu aparține grupului din care face parte instituția de plată respectivă, pentru o sumă echivalentă cu cea care ar fi trebuit să fie evidențiată și păstrată separat în absența poliței de asigurare sau a altei garanții comparabile, plătită în cazul în care instituția de plată nu poate să își îndeplinească obligațiile financiare. (2) Prin derogare de la prevederile legislației în materie, utilizatorii serviciilor de plată au prioritate față de alți creditori la distribuirea fondurilor protejate potrivit alineatului precedent, în cazul în care instituția de plată nu își mai poate îndeplini obligațiile față de utilizatorii serviciilor
---	--

			de plată, în particular în caz de insolvență a instituției de plată.
	(2) În cazul în care o instituție de plată este obligată să protejeze fondurile în conformitate cu alineatul (1) și în care o parte din respectivele fonduri urmează să fie folosită pentru operațiuni de plată viitoare, restul fondurilor urmând să fie folosite pentru alte servicii decât cele de plată, partea de fonduri care urmează a fi folosită pentru viitoarele operațiuni de plată se supune cerințelor de la alineatul (1). În cazul în care această parte este variabilă sau nu este cunoscută în avans, statele membre pot permite instituțiilor de plată să aplice prezentul alineat pe baza unei părți reprezentative care se estimează că va fi folosită pentru serviciile de plată, cu condiția ca această parte reprezentativă să poată fi estimată în mod rezonabil, pe baza datelor istorice, de o manieră satisfăcătoare pentru autoritățile competente.	Art.32	(1) În cazul în care o parte din fondurile primite de o instituție de plată de la utilizatorii serviciilor de plată urmează să fie folosite pentru operațiuni de plată viitoare, iar restul pentru alte servicii decât cele de plată, pentru partea de fonduri ce urmează să fie folosită pentru operațiuni de plată viitoare instituția de plată aplică cerințele prevăzute la art.31. (2) În cazul în care ponderea fondurilor primite, destinate executării operațiunilor de plată viitoare este variabilă sau nu este cunoscută în avans, instituțiile de plată pot aplica prevederile art.31 doar unei părți reprezentative din totalul fondurilor primite, parte care se estimează că va fi destinată executării unor operațiuni de plată, cu condiția ca estimarea să fie realizată rezonabil, pe baza datelor istorice, de o manieră satisfăcătoare pentru Banca Națională a României.
	(3) Statele membre sau autoritățile competente pot cere ca instituțiile de plată care nu desfășoară alte activități menționate la articolul 16 alineatul (1) litera (c) să respecte, de asemenea, cerințele în materie de protejare a fondurilor în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.	Art.31	1) Instituțiile de plată trebuie să protejeze fondurile primite pentru executarea operațiunilor de plată de la utilizatorii serviciilor de plată, direct sau prin intermediul unui alt prestator de servicii de plată, prin una din următoarele metode:
	(4) Statele membre sau autoritățile competente pot, de asemenea, limita acest tip de cerințe în materie de protejare a fondurilor la fondurile acelor utilizatori ai serviciilor de plată ale căror fonduri depășesc individual un prag de 600 EUR.	Art.33	Instituțiile de plată pot să nu aplice dispozițiile art.31 în cazul acelor fonduri primite de la utilizatorii serviciilor de plată care nu depășesc per utilizator de servicii de plată echivalentul în lei a 100 EUR.

Art. 10	Acordarea autorizației (1) Statele membre solicită întreprinderilor, altele decât cele menționate la articolul 1 alineatul (1) literele (a)-(c), (e) și (f) și altele decât persoanele fizice sau juridice care beneficiază de o derogare în temeiul articolului 26, care intenționează să presteze servicii de plată, să obțină o autorizație în calitate de instituție de plată înainte de a începe să presteze servicii de plată. Autorizația se acordă doar unei persoane juridice stabilite într-un stat membru.	Art.10	(1) Orice entitate care intenționează să presteze servicii de plată pe teritoriul României trebuie să dispună de o autorizație potrivit prezentului titlu înainte de începerea acestei activități (2) Banca Națională a României poate acorda autorizație doar unei persoane juridice române constituite în baza Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale, cu modificările și completările ulterioare.
	(2) Se acordă o autorizație dacă informațiile și documentele care însoțesc cererea respectă toate cerințele prevăzute la articolul 5 și dacă, după examinarea dosarului, autoritățile competente își dau avizul favorabil. Înainte de acordarea unei autorizații, autoritățile competente pot consulta, în cazurile justificate, banca centrală națională sau alte autorități publice competente.	Art.11	(1) Banca Națională a României acordă autorizație unei entități doar dacă informațiile și documentele care însoțesc cererea respectă toate cerințele prevăzute de prezentul titlu și de reglementările date în aplicarea acestuia și evaluarea proiectului prezentat este favorabilă. (2) În vederea luării unei decizii privind cererea de autorizare, Banca Națională a României poate consulta Oficiul Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor și alte autorități cu competențe relevante.
	(3) O instituție de plată care are un sediu social, în conformitate cu legislația națională din statul său membru de origine, trebuie să aibă sediul central în același stat membru în care se află sediul său social.	Art.12	Sediul real al instituției de plată autorizate de Banca Națională a României trebuie să se situeze pe teritoriul României.
	(4) Autoritățile competente acordă o autorizație doar dacă, ținând seama de nevoia de a garanta gestionarea corectă și prudentă a instituției de plată, instituția de plată are sisteme de conducere solide pentru activitatea sa de prestare de servicii de plată, care să includă o structură organizatorică	Art.5	28. sediu real - locație în care se situează centrul de conducere și gestiune a activității statutare;
		Art.13	Banca Națională a României acordă autorizația numai dacă este încredințată că, din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției de plată, instituția de plată dispune de un cadru formal de administrare a activității de prestare de servicii de plată riguros conceput,

	clară, cu o împărțire a responsabilităților bine definită, transparentă și coerentă, cu proceduri eficiente de identificare, gestionare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă, precum și mecanisme de control intern adecvate, inclusiv proceduri administrative și contabile corecte; aceste sisteme, structuri, proceduri și mecanisme sunt exhaustive și proporționale cu natura, scara și complexitatea serviciilor de plată prestate de instituția de plată.		care să includă o structură organizatorică clară, cu linii de responsabilitate bine definite, transparente și coerente, de proceduri eficiente de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă și de mecanisme de control intern adecvate, inclusiv proceduri administrative și contabile riguroase. Cadrul de administrare, procedurile și mecanismele trebuie să fie cuprinzătoare și adaptate la natura, extinderea și complexitatea serviciilor de plată prestate de instituția de plată.
	(5) În cazul în care o instituție de plată prestează oricare dintre serviciile de plată enumerate în anexă și desfășoară în paralel alte activități comerciale, autoritățile competente pot cere constituirea unei entități separate pentru serviciile de plată în cazul în care celelalte activități comerciale aduc atingere sau ar putea să aducă atingere fie solidității financiare a instituției de plată, fie capacității autorităților competente de a controla dacă instituția de plată respectă toate obligațiile impuse de prezenta directivă.	Art.14	În cazul în care instituția de plată este implicată și în alte activități comerciale decât prestarea oricăruia dintre serviciile de plată prevăzute la art.8, Banca Națională a României poate dispune constituirea unei entități distincte pentru activitatea de prestare a serviciilor de plată în cazul în care apreciază, în procedura de autorizare sau în procesul de supraveghere, că celelalte activități comerciale prejudiciază sau ar putea prejudicia fie soliditatea situației financiare a instituției de plată, fie capacitatea Băncii Naționale a României de a supraveghea respectarea de către instituția de plată a tuturor obligațiilor impuse de prezentul titlu și de reglementările date în aplicarea acestuia.
	(6) Autoritățile competente refuză acordarea unei autorizații în cazul în care, ținând seama de necesitatea de a garanta gestionarea corectă și prudentă a unei instituții de plată, nu sunt convinse că acționarii sau asociații care dețin o participație calificată au calitățile necesare.	Art.16 Art.26	-Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă este încredințată că, din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției de plată, calitatea acționarilor sau asociaților care dețin participații calificate este adecvată. (1) Banca Națională a României respinge o cerere de autorizare dacă, din evaluarea realizată în condițiile

			prevăzute de prezentul titlu și reglementările emise în aplicare, rezultă una dintre următoarele situații: e) calitatea acționarilor sau asociaților care dețin participații calificate nu este adecvată
	(7) În situația în care există legături strânse între instituțiile de plată și orice alte persoane fizice sau juridice, în sensul articolului 4 alineatul (46) din Directiva 2006/48/CE, autoritățile competente acordă o autorizație numai dacă legăturile respective nu împiedică exercitarea efectivă a funcțiilor lor de supraveghere.	Art.17	Dacă între instituția de plată, persoană juridică română, și alte persoane fizice sau juridice există legături strânse, Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă aceste legături ori dispozițiile legale, măsurile de natură administrativă din jurisdicția unui stat terț ce guvernează una sau mai multe persoane fizice sau juridice cu care instituția de plată are legături strânse sau dificultățile în aplicarea dispozițiilor sau măsurilor respective nu împiedică exercitarea eficientă a funcțiilor sale de supraveghere.
	(8) Autoritățile competente acordă o autorizație doar dacă actele cu putere de lege și actele administrative ale unei țări terțe care reglementează una sau mai multe persoane fizice sau juridice cu care instituția de plată are legături strânse, sau dificultățile legate de aplicarea acestor acte cu putere de lege și acte administrative, nu împiedică exercitarea efectivă a funcțiilor lor de supraveghere.	Art.26	(1) Banca Națională a României respinge o cerere de autorizare dacă, din evaluarea realizată în condițiile prevăzute de prezentul titlu și reglementările emise în aplicare, rezultă una dintre următoarele situații: f) legăturile strânse dintre instituția de plată și alte persoane fizice sau juridice sunt de natură să împiedice exercitarea eficientă de către Banca Națională a României a funcțiilor sale de supraveghere.
	(9) O autorizație este valabilă în toate statele membre și permite instituției de plată respective să presteze servicii de plată în întreaga Comunitate, în virtutea libertății de a presta servicii sau a libertății de stabilire, cu condiția ca acest tip de servicii să fie acoperite de autorizație.	Art.18	Autorizația emisă de Banca Națională a României permite instituției de plată persoană juridică română să presteze serviciile de plată prevăzute de autorizație în orice stat membru, în condițiile prevăzute în Secțiunea a 7-a.
Art. 11	Comunicarea deciziei În termen de trei luni de la data primirii unei cereri sau, dacă	Art.25	(1) Banca Națională a României evaluează și comunică solicitantului hotărârea sa cu privire la acordarea autorizației sau respingerea cererii de autorizare în termen de trei luni de

	aceasta este incompletă, de la data primirii tuturor informațiilor necesare pentru luarea unei decizii, autoritățile competente informează solicitantul cu privire la acordarea sau refuzarea acordării autorizației. În cazul în care se refuză acordarea autorizației, se precizează motivele refuzului.		la data confirmării scrise a primirii cererii care îndeplinește cerința prevăzută la art.24. (2) În termen de maxim 10 zile lucrătoare de la data primirii cererii, Banca Națională a României confirmă îndeplinirea cerinței prevăzută la art.24 sau, în situația în care nu este îndeplinită condiția prevăzută la art.24, comunică solicitantului documentele și informațiile necesare pentru îndeplinirea acesteia, termenul specificat la alin.(1) al prezentului articol începând să curgă de la data primirii documentelor și informațiilor solicitate.
Art. 12	Retragerea autorizației (1) Autoritățile competente pot retrage o autorizație acordată unei instituții de plată doar în cazul în care instituția: (a) nu folosește autorizația în termen de 12 luni, renunță în mod expres la autorizație sau încetează să mai exercite o activitate pe o perioadă mai mare de șase luni, în cazul în care statul membru respectiv nu prevede că în astfel de situații autorizația își pierde valabilitatea; (b) a obținut autorizația prin declarații false sau prin alte mijloace nelegitime; (c) nu mai îndeplinește condițiile de acordare a autorizației; (d) ar constitui o amenințare la adresa stabilității sistemului de plăți dacă ar continua activitatea sa de prestare de servicii de plată; sau (e) se încadrează într-una dintre situațiile pentru care legislația națională prevede retragerea unei autorizații.	Art. 26	(2) În cazul în care Banca Națională a României respinge cererea de autorizare, hotărârea cuprinde și motivele care au stat la baza acesteia.
		Art.27	(1) Banca Națională a României poate retrage autorizația acordată unei instituții de plată în următoarele situații: a) instituția de plată nu și-a început activitatea pentru care a fost autorizată în termen de 12 luni de la data acordării autorizației sau a încetat să mai desfășoare activitate de mai mult de 6 luni; b) autorizația a fost obținută pe baza unor informații false sau prin orice alt mijloc ilegal; c) instituția de plată nu mai îndeplinește condițiile care au stat la baza acordării autorizației ori alte condiții prevăzute de prezentul titlu; d) continuarea activității instituției de plată de prestare de servicii de plată periclitează stabilitatea sistemului de plăți; e) ca sancțiune potrivit art.68 alin.(1) lit.e); f) în oricare alte situații prevăzute de legislația națională.

	(2) Orice retragere a unei autorizații trebuie motivată, iar motivele trebuie comunicate în consecință părților implicate. (3) Retragera unei autorizații se face publică.		(2) Instituțiile de plată pot hotărî renunțarea la autorizație, notificând în acest sens Banca Națională a României. Încetarea valabilității autorizației se publică de către Banca Națională a României în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în cel puțin două cotidiane de circulație națională. (3) Hotărârea Băncii Naționale a României de retragere a autorizației se comunică în scris instituției de plată, împreună cu motivele care au stat la baza hotărârii, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în cel puțin două cotidiane de circulație națională. (4) Hotărârea Băncii Naționale a României de retragere a autorizației produce efecte de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau de la o dată ulterioară, specificată în hotărârea respectivă
Art. 13	Înregistrarea Statele membre constituie un registru public al instituțiilor de plată autorizate și al agenților și sucursalelor acestora, precum și al persoanelor fizice și juridice, inclusiv agenții și sucursalele acestora, care beneficiază de o derogare în conformitate cu articolul 26, precum și al instituțiilor menționate la articolul 2 alineatul (3), în măsura în care acestea au dreptul de a presta servicii de plată în conformitate cu legislația națională. Acestea sunt înregistrate în registrul statului membru de origine. Acest registru identifică serviciile de plată pentru care instituția de plată deține autorizație sau pentru care persoana fizică sau juridică a fost înregistrată. Instituțiile de plată autorizate figurează în registru pe o listă separată de lista	Art.61	(1) Banca Națională a României organizează și administrează registrul instituțiilor de plată în care sunt evidențiate instituțiile de plată persoane juridice române, sucursalele acestora din alte state membre și state terțe, precum și agenții instituțiilor de plată persoane juridice române. (2) Registrul prevăzut la alin.1 este public, accesibil on-line, este actualizat permanent și furnizează informații privind serviciile de plată pentru care a fost autorizată fiecare instituție de plată.
		Art.55	(1) Instituțiile de plată pot presta servicii de plată prin intermediul unei sucursale numai ulterior înscrierii acesteia în registrul prevăzut la art.61.

	persoanelor fizice sau juridice care au fost înscrise în registru în conformitate cu articolul 26. Registrul este public, este accesibil on-line și este actualizat periodic.	Art.42	(1) Instituțiile de plată pot utiliza un agent pentru prestarea de servicii de plată numai ulterior înscrierii acestuia în registrul prevăzut la art.61.
Art. 14	Mentținerea autorizației În cazul în care apar schimbări care aduc atingere exactității informațiilor sau a documentelor însoțitoare furnizate în conformitate cu articolul 5, instituția de plată informează în consecință, fără întârziere, autoritățile competente ale statului său membru de origine.	Art.46 Art.64	Banca Națională a României radiază agentul înregistrat în registrul prevăzut la art.61 în situația în care nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezentul titlu și reglementările emise în aplicare. (1) Modificările în situația instituțiilor de plată autorizate se comunică Băncii Naționale a României potrivit reglementărilor emise de aceasta. (2) În cazul achiziționării de participații calificate la instituția de plată, inclusiv prin majorarea participațiilor existente, Banca Națională a României aprobă sau se poate opune achiziției dacă, în urma evaluării realizate, rezultă că acționarul care deține participații calificate nu îndeplinește cerințele prevăzute de prezentul titlu și reglementările emise în aplicare. Banca Națională a României se pronunță asupra achiziționării de participații calificate la instituția de plată în termen de 60 de zile de la data comunicării efectuate potrivit alin.(1). Pe perioada până pronunțare, acționarul sau asociatul în cauză nu are drept de vot legat de deciziile privind activitatea de prestare de servicii de plată.
Art. 15	Contabilitatea și auditul statutar (1) Directiva 78/660/CEE și, dacă este cazul, Directivele 83/349/CEE și 86/635/CEE și Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din	Art.34	(1) Instituțiile de plată vor organiza și vor conduce contabilitatea în conformitate cu prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

	19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate [27] se aplică mutatis mutandis instituțiilor de plată.		
	(2) Cu excepția unei derogări acordate în temeiul Directivei 78/660/CEE și, dacă este cazul, al Directivelor 83/349/CEE și 86/635/CEE, conturile anuale și conturile consolidate ale instituțiilor de plată sunt verificate de auditori statutari sau de firme de audit în sensul Directivei 2006/43/CE.	Art 34	(2) Situațiile financiare anuale și situațiile financiare anuale consolidate ale instituțiilor de plată sunt supuse auditării de către auditorii statutari sau firme de audit, cu excepția cazurilor în care instituția de plată beneficiază de derogare de la această obligație potrivit prevederilor reglementărilor contabile aplicabile.
	(3) Pentru scopuri legate de supraveghere, statele membre impun cerința ca instituțiile de plată să furnizeze informații contabile separate pentru serviciile de plată enumerate în anexă și pentru activitățile vizate la articolul 16 alineatul (1), care fac obiectul unui raport de audit. Acest raport este pregătit, dacă este cazul, de auditorii statutari sau de o firmă de audit.	Art.35	(Art.35 – (1) Pentru scopuri legate de supraveghere, instituțiile de plată transmit Băncii Naționale a României informații contabile referitoare la serviciile de plată enumerate la art.8 și la serviciile operaționale și conexe prevăzute la art.23 alin.(1) lit.a) și distinct informații contabile referitoare la restul activităților desfășurate. (2) Informațiile contabile prevăzute la alin.(1) trebuie însoțite de un raport de audit elaborat potrivit reglementărilor aplicabile, iar în cazul instituțiilor de plată care au obligația legală de auditare a situațiilor financiare, raportul trebuie întocmit de către auditorul statutar sau de firma de audit a instituției de plată.
	(4) Obligațiile definite la articolul 53 din Directiva 2006/48/CE se aplică mutatis mutandis auditorilor statutari sau firmelor de audit ale instituțiilor de plată în ceea ce privește serviciile de plată.	Art.37	(1) Auditorul statutar sau firma de audit al/a unei instituții de plată trebuie să informeze Banca Națională a României de îndată ce, în exercitarea atribuțiilor sale la instituția de plată ori în situația în care exercită sarcini specifice într-o entitate care are legături strânse decurgând dintr-o relație de control cu instituția de plată, a luat cunoștință despre orice fapt sau decizie în legătură cu instituția de plată care: a) reprezintă o încălcare semnificativă a legii și/sau a

			reglementărilor ori a altor acte emise în aplicarea acesteia, prin care sunt stabilite condițiile de autorizare sau cerințe privind desfășurarea activității de servicii de plată; b) este de natură să afecteze capacitatea instituției de plată de a funcționa în continuare; c) poate conduce la un refuz din partea auditorului statutar sau firmei de audit de a-și exprima opinia asupra situațiilor financiare sau la exprimarea de către aceștia a unei opinii cu rezerve. (2) La solicitarea Băncii Naționale a României, auditorul statutar sau firma de audit al/a instituției de plată are obligația să furnizeze orice detalii, clarificări, explicații legate de activitatea de audit a activității de servicii de plată desfășurată. (3) Îndeplinirea cu bună-credință de către auditorul statutar sau firma de audit al/a instituției de plată a obligației de a informa Banca Națională a României conform alin. (1) și (2) nu constituie încălcare a obligației de păstrare a secretului profesional, care revine acestuia potrivit legii sau clauzelor contractuale, și nu poate atrage răspunderea de orice natură a acestuia. (4) Banca Națională a României are acces la orice documente întocmite de auditorul statutar sau firma de audit al/a instituției de plată pe parcursul acțiunii de audit.
Art. 16	Activități (1) Pe lângă prestarea de servicii de plată enumerate în anexă, instituțiile de plată sunt abilitate să desfășoare următoarele activități: (a) prestarea de servicii auxiliare operaționale și conexe în	Art.23	(1) Pe lângă prestarea serviciilor de plată enumerate la art.8, instituțiile de plată pot desfășura următoarele activități: a) prestarea unor servicii operaționale și conexe legate de serviciile de plată, cum ar fi: asigurarea executării operațiunilor de plată, servicii de schimb valutar, activități de păstrare în custodie sau stocarea și procesarea datelor;

	sensul strict al cuvântului, cum ar fi asigurarea executării operațiunilor de plată, a serviciilor de schimb valutar, a activităților de păstrare în custodie, precum și a stocării și procesării datelor; (b) exploatarea sistemelor de plăți, fără a aduce atingere articolului 28; (c) activități comerciale altele decât prestarea de servicii de plată, având în vedere dreptul comunitar și național aplicabil.	Art. 22 (2)	b) administrarea sistemelor de plăți; c) activități comerciale, altele decât prestarea de servicii de plată, cu respectarea cadrului legislativ aplicabil. (2) Activitățile menționate la alin.(1) pot fi realizate de instituțiile de plată pe teritoriul României cu respectarea legislației naționale în materie. (2) Cu excepția instituțiilor de plată persoane juridice din alte state membre care acordă credite potrivit alin.(1), desfășurarea activității de creditare pe teritoriul României de către instituțiile de plată se poate realiza numai cu respectarea Legii nr.93/2009 privind instituțiile financiare nebancale.
	(2) Când instituțiile de plată prestează unul sau mai multe dintre serviciile de plată enumerate în anexă, acestea pot deține doar conturi de plăți folosite exclusiv pentru operațiunile de plată. Orice fonduri primite de instituțiile de plată de la utilizatorii serviciilor de plată în vederea prestării de servicii de plată nu reprezintă un depozit sau alte fonduri rambursabile în sensul articolului 5 din Directiva 2006/48/CE și nici monedă electronică în sensul articolului 1 alineatul (3) din Directiva 2000/46/CE.	Art.21	(1) Instituțiile de plată pot deschide și menține conturi de plăți pentru clienții lor, destinate exclusiv executării operațiunilor de plată. (3) Primirea de la utilizatorii serviciilor de plată de fonduri destinate prestării de servicii de plată nu este considerată atragere de depozite sau alte fonduri rambursabile și nici emitere de monedă electronică în sensul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.
	(3) Instituțiile de plată pot acorda credite legate de serviciile de plată menționate la punctul 4, 5 sau 7 din anexă doar dacă se întrunesc următoarele condiții: (a) creditul are un caracter accesoriu și este acordat exclusiv	Art.22	–(1) Instituțiile de plată pot acorda credite legate de serviciile de plată precizate la art.8 literele d), e) și g) doar dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: a) creditul are caracter accesoriu și este acordat exclusiv în

	în legătură cu executarea unei operațiuni de plată; (b) fără a aduce atingere normelor de drept intern privind acordarea de credit prin cărți de credit, creditul acordat în legătură cu o plată și executat în conformitate cu articolul 10 alineatul (9) și cu articolul 25 este rambursat într-o perioadă scurtă, care în nici un caz nu depășește douăsprezece luni; (c) acest credit nu este acordat din fondurile primite sau deținute în scopul executării unei operațiuni de plată; (d) fondurile proprii ale instituției de plată sunt în orice moment, în opinia autorităților de supraveghere, corespunzătoare în raport cu valoarea totală a creditului acordat.		legătură cu executarea unei operațiuni de plată; b) creditul acordat în legătură cu un serviciu de plată prestat în condițiile prevăzute în Secțiunea a 6-a și a 7-a este rambursat într-o perioadă ce nu poate depăși douăsprezece luni; c) creditul nu este acordat din fondurile primite sau deținute în scopul executării unor operațiuni de plată; d) nivelul fondurilor proprii ale instituției de plată este adecvat în orice moment din perspectiva Băncii Naționale a României în raport cu valoarea totală a creditelor acordate.
	(4) Instituțiile de plată nu exercită activitatea de primire de depozite sau de alte fonduri rambursabile în sensul articolului 5 din Directiva 2006/48/CE.	Art 21	(2) Instituțiile de plată le este interzisă atragerea de depozite ori alte fonduri rambursabile de la public.
	(5) Prezenta directivă nu aduce atingere măsurilor naționale de punere în aplicare a Directivei 87/102/CEE. De asemenea, prezenta directivă nu aduce atingere altor dispoziții relevante ale legislației comunitare și naționale în ceea ce privește condițiile de acordare a creditelor pentru consum, nearmonizate prin prezenta directivă, care sunt în conformitate cu legislația comunitară.	Art.23	(2) Activitățile menționate la alin.(1) pot fi realizate de instituțiile de plată pe teritoriul României cu respectarea legislației naționale în materie.
Art. 17	Recurgerea la agenți, sucursale sau la entități către care se externalizează anumite activități (1) Când o instituție de plată intenționează să presteze servicii de plată prin intermediul unui agent, aceasta comunică autorităților competente ale statului său membru de origine următoarele informații: (a) denumirea și adresa agentului;	Art.41	(1) Instituțiile de plată care intenționează să presteze servicii de plată prin intermediul unui agent, transmit Băncii Naționale a României o cerere, însoțită de informațiile și documentația prevăzute de reglementările Băncii Naționale a României.

		Art.45 Banca Națională a României respinge o cerere de înregistrare a unui agent dacă, din evaluarea realizată în condițiile prevăzute de prezentul titlu și reglementările emise în aplicare, rezultă una dintre următoarele situații: a) persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de prestare de servicii de plată nu au o bună reputație ori nu dispun de cunoștințe și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate; b) informațiile primite despre agent nu sunt corecte; c) nu sunt respectate alte condiții prevăzute în prezentul titlu sau reglementările emise în aplicare. Art. 57 (2) Instituțiile de plată pot presta servicii de plată prin intermediul unui agent numai ulterior înscrierii acestuia în registrul prevăzut la art.61.
	(3) În cazul în care consideră că informațiile care le-au fost furnizate sunt incorecte, înainte de a înscrie agentul în registru, autoritățile competente pot lua măsuri suplimentare pentru verificarea informațiilor.	Art. 41 (2) Banca Națională a României poate verifica informațiile transmise de instituția de plată care a solicitat desfășurarea activității prin intermediul agentului, pentru a se asigura de corectitudinea acestora. Art 51 (2) În cazul în care, în urma analizării informațiilor privind agentul transmise de autoritatea competentă din statul membru de origine, Banca Națională a României nu este încredințată de corectitudinea acestora, informează în consecință autoritatea competentă din statul membru de origine.
	(4) În cazul în care, după luarea măsurilor suplimentare pentru verificarea informațiilor, autoritățile competente nu sunt convinse că informațiile care le-au fost furnizate în	Art.44 (1) Banca Națională a României înscrie agentul în registrul prevăzut la art.61 numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezentul titlu și de reglementările emise în

	conformitate cu alineatul (1) sunt corecte, acestea refuză să înscrie agentul în registrul prevăzut la articolul 13.	Art.45 Art 51	aplicare. Dacă există dubii cu privire la acuratețea informațiilor primite despre agent, Banca Națională a României poate proceda la verificarea acestora. Banca Națională a României respinge o cerere de înregistrare a unui agent dacă, din evaluarea realizată în condițiile prevăzute de prezentul titlu și reglementările emise în aplicare, rezultă una dintre următoarele situații:: a) persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de prestare de servicii de plată nu au o bună reputație ori nu dispun de cunoștințe și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate; b) informațiile primite despre agent nu sunt corecte; c) nu sunt respectate alte condiții prevăzute în prezentul titlu sau reglementările emise în aplicare. (2) În cazul în care, în urma analizării informațiilor privind agentul transmise de autoritatea competentă din statul membru de origine, Banca Națională a României nu este încredințată de corectitudinea acestora, informează în consecință autoritatea competentă din statul membru de origine.
	(5) În cazul în care instituția de plată dorește să presteze servicii de plată în alt stat membru prin angajarea unui agent, aceasta urmează procedurile prevăzute la articolul 25. În acest caz, înainte ca agentul să poată fi înregistrat în conformitate cu prezentul articol, autoritățile competente ale statului membru de origine informează autoritățile competente ale statului membru gazdă asupra intenției de a înregistra agentul și țin cont de avizul acestor autorități.	Art.49 Art.50	O instituție de plată autorizată într-un alt stat membru poate presta pe teritoriul României serviciile de plată prevăzute de autorizație în baza notificării transmise Băncii Naționale a României de autoritatea competentă din statul membru de origine. (1) Notificarea prevăzută la art.49 trebuie să cuprindă informații privind denumirea și sediul instituției de plată,

		tipul serviciilor de plată pe care intenționează să le presteze pe teritoriul României, și, după caz, numele persoanelor responsabile pentru conducerea sucursalei și structura sa organizatorică. (2) În cazul prestării de servicii de plată printr-un agent, notificarea trebuie să cuprindă informații privind denumirea și sediul instituției de plată, denumirea și sediul agentului, respectiv numele și adresa acestuia, tipul serviciilor de plată pe care intenționează să le presteze pe teritoriul României și, după caz, structura organizatorică, mecanismele de control intern care urmează să fie folosite de agent pentru a se conforma obligațiilor în materie de prevenire și combatere a spălării a banilor și a finanțării terorismului și identitatea persoanelor responsabile pentru administrarea agentului. Art.56 (1) Instituțiilor de plată autorizate, persoane juridice române, care intenționează să presteze servicii de plată pe teritoriul unui alt stat membru prin utilizarea agenților le sunt aplicabile în mod corespunzător dispozițiile Secțiunii 4. (2) În termen de 10 zile de la primirea cererii instituției de plată, Banca Națională a României comunică autorităților competente din statul membru gazdă informații privind denumirea și sediul instituției de plată, denumirea și sediul agentului, respectiv numele și adresa acestuia, tipul serviciilor de plată pe care intenționează să le presteze pe teritoriul statului membru gazdă și, după caz, structura organizatorică, mecanismele de control intern care urmează să fie folosite de agent pentru a se conforma obligațiilor în materie de prevenire și combatere a spălării a banilor și a finanțării terorismului și identitatea persoanelor responsabile
--	--	---

		Art.57	pentru administrarea agentului și solicită opinia acestor autorități în legătură cu intenția instituției de plată. (1) În termen de cel mult 2 luni de la primirea cererii de înregistrare a agentului, Banca Națională a României decide cu privire la aceasta, cu luarea în considerare a opiniei exprimate de autoritatea competentă din statul membru gazdă potrivit art.56 alin.(2). (3) Banca Națională a României poate radia agentul din registrul prevăzut la art.61 în cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă comunică avizul său negativ ulterior încheierii termenului prevăzut la alin.(1).
	(6) În cazul în care autoritățile competente ale statului membru gazdă propus au motive întemeiate pentru a suspecta că, în legătură cu proiectul de angajare a agentului sau de constituire a sucursalei, au loc, au avut loc sau s-a încercat efectuarea unor activități de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului în sensul Directivei 2005/60/CE, sau că angajarea acestui agent sau constituirea acestei sucursale ar putea crește riscul de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, acestea informează în consecință autoritățile competente ale statului membru de origine, care pot refuza înregistrarea agentului sau a sucursalei, sau pot anula înregistrarea agentului sau sucursalei dacă aceasta a fost deja efectuată.	Art.51 Art.52	(1) Ulterior notificării realizate de autoritatea competentă din statul membru de origine, Banca Națională a României transmite acesteia opinia sa asupra intenției instituției de plată din respectivul stat membru de a desfășura activitate pe teritoriul României prin intermediul unui agent. (1) Ulterior notificării realizate de autoritatea competentă din statul membru de origine în legătură cu intenția unei instituții de plată de a desfășura activitate pe teritoriul României prin intermediul unei sucursale ori agent, Banca Națională a României consultă Oficiul Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor și alte autorități relevante, după caz. (2) În situația în care din consultarea realizată potrivit alin.(1) rezultă motive întemeiate pentru a suspecta că prin angajarea agentului sau prin deschiderea sucursalei ar putea crește riscul de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, ori în legătură cu proiectul de angajare a agentului sau de

		deschidere a sucursalei, se efectuează, s-a efectuat ori s-a încercat efectuarea unor operațiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, Banca Națională a României informează în consecință autoritatea competentă din statul membru de origine. Art.54 (1) Orice instituție de plată autorizată, persoană juridică română, care intenționează să presteze servicii de plată pentru prima dată într-un alt stat membru prin stabilirea unei sucursale ori în mod direct, transmite Băncii Naționale a României o cerere însoțită de informațiile prevăzute la alin.(2). (2) În termen de 10 zile de la primirea cererii, Banca Națională a României comunică autorității competente din statului membru gazdă informații privind denumirea și sediul instituției de plată, tipul serviciilor de plată pe care intenționează să le presteze pe teritoriul statului membru gazdă, și, după caz, la numele persoanelor responsabile pentru conducerea sucursalei și structura organizatorică a acesteia și solicită opinia în legătură cu intenția instituției de plată de a presta servicii prin intermediul unei sucursale. (3) În termen de cel mult 2 luni de la primirea cererii de înregistrare a sucursalei, Banca Națională a României decide cu privire la aceasta, cu luarea în considerare a opiniei exprimate de autoritatea competentă din statul membru gazdă potrivit alin.(2). (4) Banca Națională a României poate radia sucursala din registrul prevăzut la art.61 în cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă comunică avizul său negativ ulterior încheierii termenului prevăzut la alin.(3).
--	--	--

		Art. 57	(3) Banca Națională a României poate radia agentul din registrul prevăzut la art.61 în cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă comunică avizul său negativ ulterior încheierii termenului prevăzut la alin.(1).
	(7) În cazul în care o instituție de plată intenționează să externalizeze funcții operaționale sau servicii de plată, aceasta informează în consecință autoritățile competente ale statului său membru de origine. Externalizarea funcțiilor operaționale importante nu trebuie realizată într-un mod care să dăuneze semnificativ calității controlului intern al instituției de plată și care să împiedice autoritatea de supraveghere să controleze respectarea corespunzătoare a tuturor obligațiilor stabilite în prezenta directivă. În sensul celui de-al doilea paragraf, o funcție operațională este considerată importantă dacă apariția unei anomalii sau a unei insuficiențe în activitatea sa ar aduce atingere în mod semnificativ capacității instituției de plată de a se conforma permanent condițiilor de autorizare solicitate în conformitate cu prezentul titlu sau celorlalte obligații care îi revin în conformitate cu prezenta directivă, sau performanțelor sale financiare, sau solidității sau continuității serviciilor sale de plată. Statele membre garantează că, atunci când instituțiile de plată externalizează funcții operaționale importante, instituția de plată respectă următoarele condiții: (a) externalizarea nu conduce la delegarea responsabilității organelor de conducere ale instituției; (b) relația și obligațiile instituției de plată în raport cu	Art.47 (1) Instituțiile de plată informează Banca Națională a României în cazul în care intenționează să externalizeze funcții operaționale aferente serviciilor de plată. (2) La externalizarea funcțiilor operaționale importante instituția de plată trebuie să se asigure că aceasta se realizează fără afectarea semnificativă a calității mecanismelor de control intern ale instituției de plată și nu împiedică exercitarea eficientă de către autoritatea de supraveghere a verificărilor referitoare la respectarea obligațiilor instituțiilor de plată stabilite în prezentul titlu și reglementările emise în aplicare. Art.48 (1) Pentru scopul art. 47, o funcție operațională este considerată importantă dacă nerealizarea acesteia sau realizarea sa în mod defectuos prejudiciază în mod semnificativ capacitatea instituției de plată de a se conforma permanent condițiilor de autorizare impuse în conformitate cu prezentul titlu și reglementările emise în aplicarea acestuia sau a celorlaltor obligații care îi revin în conformitate cu prezenta ordonanță de urgență, ori afectează semnificativ performanțele financiare, stabilitatea instituției de plată sau continuitatea prestării serviciilor de plată. (2) Externalizarea funcțiilor operaționale importante se poate realiza numai cu respectarea de către instituția de plată a următoarelor condiții: a) externalizarea nu conduce la delegarea responsabilității	

	utilizatorii serviciilor sale de plată în conformitate cu prezenta directivă nu se modifică; (c) condițiile pe care instituția de plată le respectă în conformitate cu prezentul titlu pentru a fi și a rămâne autorizată nu sunt afectate; și (d) niciuna dintre celelalte condiții de care a depins autorizarea instituției de plată nu sunt eliminate sau modificate.		organelor de conducere; b) relația și obligațiile instituției de plată în raport cu utilizatorii serviciilor sale de plată în conformitate cu prezenta lege nu sunt afectate; c) nu se prejudiciază respectarea condițiilor impuse instituției de plată în vederea obținerii și menținerii autorizației în conformitate cu prezentul titlu și reglementările emise în aplicarea acestuia; d) niciuna dintre condițiile impuse în vederea autorizării instituției de plată nu sunt înlăturate sau modificate.
	(8) Instituțiile de plată se asigură că agenții sau sucursalele care acționează în numele lor informează utilizatorii serviciilor de plată în consecință.	Art.40	Instituțiile de plată se asigură că agenții și sucursalele care acționează pe seama lor informează utilizatorii serviciilor de plată despre acest fapt.
Art. 18	Răspundere (1) Statele membre se asigură că, în cazul în care instituțiile de plată deleagă unor terți exercitarea funcțiilor operaționale, instituțiile de plată respective iau măsuri rezonabile pentru a garanta respectarea cerințelor prezentei directive.	Art.39	(1) Instituțiile de plată au obligația de a se asigura de respectarea cerințelor impuse de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicare în cazul în care deleagă unor terți realizarea unor funcții operaționale.
	(2) Statele membre solicită instituțiilor de plată să își asume în continuare răspunderea completă pentru toate actele salariaților lor și ale tuturor agenților, sucursalelor sau entităților către care se externalizează activități.	Art.39 –	(2) Instituțiile de plată sunt responsabile pentru toate actele angajaților lor și pentru activitatea desfășurată de sucursalele, agenții și entitățile către care externalizează activități.
Art. 19	Arhivarea Statele membre impun instituțiilor de plată să păstreze toate înregistrările corespunzătoare în sensul prezentului titlu timp de cel puțin cinci ani, fără a aduce atingere Directivei 2005/60/CE sau altor dispoziții relevante ale legislației	Art.38	Fără a aduce atingere prevederilor legislației în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului sau altor dispoziții relevante ale legislației naționale, instituțiile de plată păstrează toate evidențele aferente serviciilor de plată prestate timp de cel puțin cinci

	naționale sau comunitare.		ani de la terminarea operațiunii.
Art. 20	Desemnarea autorităților competente (1) Statele membre desemnează în calitate de autorități competente responsabile pentru autorizarea și supravegherea prudențială a instituțiilor de plată și însărcinate cu îndatoririle prevăzute în cadrul prezentului titlu fie autorități publice, fie organisme recunoscute de legislația națională sau de autoritățile publice special abilitate în acest scop de legislația națională, inclusiv de băncile centrale naționale. Autoritățile competente garantează independența față de organismele economice și evită orice conflict de interese. Fără a aduce atingere primului paragraf, instituțiile de plată, instituțiile de credit, instituțiile emitente de monedă electronică sau instituțiile de cecuri poștale nu pot fi desemnate în calitate de autorități competente. Statele membre informează Comisia în această privință.	Art.62 (1) Banca Națională a României este autoritatea responsabilă cu supravegherea respectării dispozițiilor prezentului titlu și ale reglementărilor emise în aplicare. Art. 63 (3) Pentru exercitarea funcției de supraveghere Banca Națională a României este abilitată: d) să suspende sau să retragă autorizația.	
	(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente desemnate în conformitate cu alineatul (1) dispun de toate competențele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor lor.	Art. 63 (4) Instituțiile de plată vor permite personalului împuternicit al Băncii Naționale a României și terțelor persoane împuternicite de Banca Națională a României să le examineze evidențele, conturile și operațiunile furnizând în acest scop toate documentele și informațiile cu privire la administrarea, controlul intern și operațiunile instituțiilor de plată, astfel cum vor fi solicitate de către acesta. Art.70 În cazul în care persoanele care dețin participații calificate la instituția de plată nu îndeplinesc cerințele prevăzute de prezentul titlu și de reglementările emise în aplicarea acesteia, Banca Națională a României dispune măsurile adecvate pentru încetarea acestei situații. În acest sens,	

			independent de alte măsuri sau sancțiuni care pot fi aplicate instituției de plată ori persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a acesteia, Banca Națională a României poate dispune suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente participațiilor deținute de acționarii sau asociații respectivi în privința deciziile referitoare la activitatea de prestare de servicii de plată.
	(3) Statele membre care au pe teritoriul lor mai mult de o autoritate competentă pentru aspectele reglementate de prezentul titlu se asigură că autoritățile respective cooperează îndeaproape, astfel încât să își îndeplinească sarcinile în mod eficient. Același lucru este valabil în cazul în care autoritățile competente pentru chestiunile reglementate în cadrul prezentului titlu nu sunt autoritățile competente responsabile pentru supravegherea instituțiilor de credit.		Nu este aplicabil.
	(4) Misiunile autorităților competente desemnate în conformitate cu alineatul (1) țin de responsabilitatea autorităților competente ale statului membru de origine.	Art. 62	(2) Banca Națională a României asigură supravegherea prudențială a instituțiilor de plată autorizate, persoane juridice române, inclusiv pentru activitatea de plăți desfășurată prin sucursalele și agenții acestora din alte state membre și din state terțe.
	(5) Alineatul (1) nu implică faptul că autoritățile competente ar fi obligate să supravegheze activitățile comerciale ale instituției de plată, altele decât prestarea de servicii de plată enumerate în anexă, și activitățile enumerate la articolul 16 alineatul (1) litera (a).	Art. 62	(3) Alineatele precedente nu implică faptul că Banca Națională a României are competențe de supraveghere a activităților comerciale ale instituției de plată, altele decât prestarea de servicii de plată prevăzute la art.8 și activitățile enumerate la art.23 alin. (1) lit.(a).
Art. 21	Supravegherea (1) Statele membre se asigură că autoritățile competente efectuează controale proporționale, adecvate și adaptate	Art.63	(1) Activitatea de supraveghere a instituțiilor de plată de către Banca Națională a României, în vederea verificării respectării cerințelor impuse în prezentul titlu și de

			(1) lit. d) și e), a căror aplicare este de competența consiliului de administrație.
		Art. 63	(3) Pentru exercitarea funcției de supraveghere Banca Națională a României este abilitată: a) să solicite instituției de plată să furnizeze orice informație necesară pentru verificarea respectării cerințelor impuse prin prezentul titlu și reglementările emise în aplicarea acestuia; b) să efectueze verificări la sediul instituției de plată, persoană juridică română, sucursalelor acesteia și al oricărui agent al său, sau al oricărei entități către care aceasta a externalizat activități; c) să emită recomandări, instrucțiuni și să dispună măsuri; (5) Instituțiile de plată sunt obligate să transmită Băncii Naționale a României orice informații solicitate de aceasta pentru scopul realizării supravegherii.
		Art.68	(1) În cazurile prevăzute la art.67, Banca Națională a României poate aplica următoarele sancțiuni: a) avertisment scris; b) amendă aplicabilă instituției de plată, de la 5 000 lei la 50 000 lei; c) amendă aplicabilă persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată în cadrul instituției de plată, între 1-6 salarii medii nete pe instituția de plată, conform situației salariale existente în luna precedentă datei la care s-a constatat fapta; d) retragerea aprobării acordate persoanelor care exercită

			responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată în cadrul instituției de plată; e) suspendarea sau retragerea autorizației acordate instituției de plată. (2) La individualizarea sancțiunii se ține seama de gravitatea faptei săvârșite, precum și de circumstanțele personale și reale ale săvârșirii faptei. (3) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d) se aplică persoanelor cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective și-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilitățile care decurg din îndatoririle funcției lor, stabilite conform legislației aplicabile societăților comerciale, prezentei ordonanțe de urgență și reglementărilor emise în aplicarea acesteia și cadrului intern de administrare.
		Art.82	În exercitarea competențelor sale prevăzute de lege, Banca Națională a României colectează și procesează orice date și informații relevante, inclusiv de natura datelor cu caracter personal.
		Art 182	(1) Banca Națională a României va elabora reglementări în aplicarea Titlului II, care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României. (2) În scopul unei aplicări unitare a dispozițiilor Titlului II și a reglementărilor emise în baza acestuia, Banca Națională a României poate emite instrucțiuni și precizări, care se publică pe pagina de Internet a Băncii Naționale a României.
	(2) Fără a aduce atingere procedurilor de retragere a	Art.46	Banca Națională a României radiază agentul înregistrat în

			e) să restricționeze desfășurarea activității de plată prin agenți sau să interzică desfășurarea activității în acest mod; f) să solicite instituției de plată înlocuirea auditorului statutar sau firmei de audit; g) să solicite instituției de plată constituirea unei entități distincte pentru desfășurarea activității de prestare a serviciilor de plată, în condițiile prevăzute la art.14.
		Art.67	Banca Națională a României poate aplica sancțiuni în cazurile în care constată că o instituție de plată, persoană juridică română și/sau oricare dintre persoanele care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată în cadrul instituției de plată, se fac vinovate de: a) încălcarea unei prevederi a prezentului titlu sau a reglementărilor date în aplicare; b) nerespectarea măsurilor dispuse de Banca Națională a României; c) încălcarea oricărei condiții sau restricții prevăzute în autorizația acordată; d) efectuarea de operațiuni fictive și fără acoperire reală, în scopul prezentării incorecte a poziției financiare; e) neraportarea, raportarea cu întârziere sau raportarea de date și informații eronate către Banca Națională a României.
		Art.68	(1) În cazurile prevăzute la art.67, Banca Națională a României poate aplica următoarele sancțiuni: a) avertisment scris; b) amendă aplicabilă instituției de plată, de la 5 000 lei la

			50 000 lei; c) amendă aplicabilă persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată în cadrul instituției de plată, între 1-6 salarii medii nete pe instituția de plată, conform situației salariale existente în luna precedentă datei la care s-a constatat fapta; d) retragerea aprobării acordate persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de prestare de servicii de plată în cadrul instituției de plată; e) suspendarea sau retragerea autorizației acordate instituției de plată. (2) La individualizarea sancțiunii se ține seama de gravitatea faptei săvârșite, precum și de circumstanțele personale și reale ale săvârșirii faptei. (3) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d) se aplică persoanelor cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective și-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilitățile care decurg din îndatoririle funcției lor, stabilite conform legislației aplicabile societăților comerciale, prezentului titlu și reglementărilor emise în aplicarea acestuia și a cadrului intern de administrare.
		Art.69	Sancțiunile prevăzute la art.68 pot fi aplicate concomitent cu dispunerea de măsuri conform art.66 sau independent de acestea.
		Art.72	(1) Aplicarea sancțiunilor se prescrie în termen de un an de la data constatării faptei, dar nu mai mult de 3 ani de la data

			săvârșirii faptei. (2) Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat. (3) Aplicarea sancțiunilor nu înlătură răspunderea materială, civilă, administrativă sau penală, după caz.
	(3) Fără a aduce atingere cerințelor articolului 6, ale articolului 7 alineatele (1) și (2) și ale articolului 8, statele membre garantează că autoritățile competente sunt abilitate să ia măsurile descrise la alineatul (1) din prezentul articol pentru a asigura un capital suficient pentru serviciile de plată, în special în cazurile în care activitățile, altele decât serviciile de plată ale instituției de plată, aduc atingere sau ar putea să aducă atingere solidității financiare a instituției de plată.	Art.66	În aplicarea art.65, Banca Națională a României poate să dispună față de orice instituție de plată, persoană juridică română, următoarele măsuri, fără ca acestea să fie limitative: a) să solicite instituției de plată creșterea nivelului fondurilor proprii peste cele prevăzute la art.28 și art.29; b) să solicite instituției de plată utilizarea altei metode de determinare a necesarului de fonduri proprii; c) să solicite instituției de plată îmbunătățirea cadrului de administrare, mecanismelor și procedurilor prevăzute la art.13; d) să restricționeze sau să limiteze volumul activității, tipul de operațiuni desfășurate sau rețeaua de sucursale ale instituției de plată din țară și din străinătate; e) să restricționeze desfășurarea activității de plată prin agenți sau să interzică desfășurarea activității în acest mod; f) să solicite instituției de plată înlocuirea auditorului statutar sau firmei de audit; g) să solicite instituției de plată constituirea unei entități distincte pentru desfășurarea activității de prestare a serviciilor de plată, în condițiile prevăzute la art.14.
Art. 22	Secretul profesional (1) Statele membre se asigură că toate persoanele care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile competente, precum și experții care acționează în numele autorităților competente, sunt obligați să respecte secretul profesional,	Art 63	(2) Verificările la sediul entităților supravegheate se efectuează de către personalul Băncii Naționale a României împuternicit în acest sens sau de către terțe persoane împuternicite de Banca Națională a României.

	fără a aduce atingere situațiilor prevăzute de dreptul penal.	Art.79	(1) Membrii consiliului de administrație, salariații Băncii Naționale a României, precum și terțele persoane împuternicite de Banca Națională a României pentru efectuarea de verificări la sediul instituțiilor de plată sunt obligați să păstreze secretul profesional asupra oricărei informații confidențiale de care iau cunoștință în cursul exercitării atribuțiilor lor, pe perioada în care dețin aceasta calitate și după încetarea activității în cadrul băncii ori, după caz, a relațiilor cu banca. (4) Dispozițiile alin.(1) și (3) nu aduc în niciun fel atingere prevederilor legislației penale potrivit cărora se poate impune divulgarea de informații confidențiale în anumite situații.
	(2) În cadrul schimbului de informații prevăzut la articolul 24, respectarea secretului profesional se aplică cu strictețe, pentru a garanta protecția drepturilor persoanelor fizice și ale întreprinderilor.	Art 79	(3) Schimbul de informații prevăzut la art.80 trebuie să fie circumscris exclusiv scopului îndeplinirii sarcinilor ce le revin autorităților respective.
	(3) Statele membre pot aplica prezentul articol ținând seama, mutatis mutandis, de articolele 44-52 din Directiva 2006/48/CE.	Art.81 Art.79	Prezenta secțiune se completează cu dispozițiile privind secretul profesional și colaborarea Băncii Naționale a României cu alte autorități prevăzute în Legea nr.312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României. (2) Nu sunt considerate informații confidențiale informațiile furnizate în formă sumară sau agregată, astfel încât instituția de plată să nu poată fi identificată.
Art. 23	Dreptul de a acționa în instanță (1) Statele membre se asigură că deciziile luate de autoritățile competente în privința unei instituții de plată, în temeiul actelor cu putere de lege și actelor administrative	Art.73	(1) Actele adoptate de Banca Națională a României conform dispozițiilor prezentului titlu și a reglementărilor emise în aplicare cu privire la o instituție de plată pot fi contestate, în

	adoptate în conformitate cu prezenta directivă, pot fi atacate în instanță		termen de 15 zile de la comunicare, la consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, care se pronunță prin hotărâre motivată în termen de 30 de zile de la data sesizării. (2) Hotărârea consiliului de administrație al Băncii Naționale a României poate fi atacată la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 15 zile de la comunicare. (3) Banca Națională a României este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, a evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale. (4) În cazul contestării în instanță a actelor Băncii Naționale a României, instanța judecătorească se pronunță asupra legalității acestor acte.
	(2) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, în cazul abținerii de a acționa	Art.75	Până la adoptarea unei hotărâri de către consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, potrivit art.73 alin.(1) sau până la pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile de către instanța judecătorească, potrivit alin.(2) al aceluiași articol, executarea actelor emise de Banca Națională a României nu se suspendă.
		Art.74	Dispozițiile art.73 se aplică în mod corespunzător și în cazul în care Banca Națională a României nu se pronunță în termenele prevăzute de lege asupra unei solicitări formulate potrivit prevederilor prezentului titlu și a reglementărilor emise în aplicare
		Art.75	Până la adoptarea unei hotărâri de către consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, potrivit art.73 alin.(1) sau până la pronunțarea unei hotărâri definitive și

			irevocabile de către instanța judecătorească, potrivit alin.(2) al aceluiași articol, executarea actelor emise de Banca Națională a României nu se suspendă.
Art. 24	Schimbul de informații (1) Autoritățile competente ale diverselor state membre cooperează între ele și, dacă este cazul, cu Banca Centrală Europeană și cu băncile centrale naționale ale statelor membre și cu alte autorități competente relevante desemnate în cadrul legislației comunitare sau naționale aplicabile prestatorilor de servicii de plată.	Art.80	(1) Banca Națională a României colaborează cu autoritățile relevante din alte state membre cu atribuții privind prestatorii de servicii de plată, precum și cu Banca Centrală Europeană și băncile centrale din alte state membre.
	(2) În plus, statele membre autorizează schimburile de informații între autoritățile lor competente și: (a) autoritățile competente din alte state membre responsabile cu autorizarea și supravegherea instituțiilor de plată; (b) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale ale statelor membre, în calitate de autorități monetare și de supraveghere și, dacă este cazul, alte autorități publice responsabile cu supravegherea sistemelor de plăți și de decontare; (c) alte autorități competente desemnate în conformitate cu prezenta directivă, cu Directiva 95/46/CE, cu Directiva 2005/60/CE și cu alte norme comunitare aplicabile prestatorilor de servicii de plată, cum ar fi legislația aplicabilă protecției persoanelor în domeniul procesării datelor cu caracter personal, precum și al spălării banilor și al finanțării terorismului.	Art. 80	(2) Banca Națională a României poate schimba informații cu: a) autoritățile competente din alte state membre responsabile cu autorizarea și supravegherea instituțiilor de plată; b) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale ale statelor membre, în calitate de autorități monetare și de supraveghere și, dacă este cazul, alte autorități publice responsabile cu supravegherea sistemelor de plăți și de decontare; c) alte autorități relevante desemnate în conformitate cu prezenta ordonanță de urgență, cu legislația în materia protecției datelor personale, cu legislația în domeniul prevenirii spălării banilor și finanțării terorismului, ori cu alte acte normative aplicabile prestatorilor de servicii de plată.

			(2) În termen de 10 zile de la primirea cererii, Banca Națională a României comunică autorității competente din statului membru gazdă informații privind denumirea și sediul instituției de plată, tipul serviciilor de plată pe care intenționează să le presteze pe teritoriul statului membru gazdă, și, după caz, la numele persoanelor responsabile pentru conducerea sucursalei și structura organizatorică a acesteia și solicită opinia în legătură cu intenția instituției de plată de a presta servicii prin intermediul unei sucursale. (3) În termen de cel mult 2 luni de la primirea cererii de înregistrare a sucursalei, Banca Națională a României decide cu privire la aceasta, cu luarea în considerare a opiniei exprimate de autoritatea competentă din statul membru gazdă potrivit alin.(2). (4) Banca Națională a României poate radia sucursala din registrul prevăzut la art.61 în cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă comunică avizul său negativ ulterior încheierii termenului prevăzut la alin.(3).
		Art. 55	(2) Instituțiile de plată pot presta servicii de plată în mod direct de la data la care Banca Națională a României realizează notificarea potrivit art.54 alin.(2) și informează solicitantul asupra acestui fapt.
		Art.56	(1) Instituțiilor de plată autorizate, persoane juridice române, care intenționează să presteze servicii de plată pe teritoriul unui alt stat membru prin utilizarea agenților le sunt aplicabile în mod corespunzător dispozițiile Secțiunii 4. (2) În termen de 10 zile de la primirea cererii instituției de plată, Banca Națională a României comunică autorităților

			competente din statul membru gazdă informații privind denumirea și sediul instituției de plată, denumirea și sediul agentului, respectiv numele și adresa acestuia, tipul serviciilor de plată pe care intenționează să le presteze pe teritoriul statului membru gazdă și, după caz, structura organizatorică, mecanismele de control intern care urmează să fie folosite de agent pentru a se conforma obligațiilor în materie de prevenire și combatere a spălării a banilor și a finanțării terorismului și identitatea persoanelor responsabile pentru administrarea agentului și solicită opinia acestor autorități în legătură cu intenția instituției de plată.
	(2) Pentru a efectua controale și pentru a adopta măsurile necesare prevăzute la articolul 21 cu privire la un agent, o sucursală sau o entitate către care se externalizează activități ale unei instituții de plată situată pe teritoriul altui stat membru, autoritățile competente din statul membru de origine cooperează cu autoritățile competente ale statului membru gazdă.	Art.76	(1) Pentru exercitarea funcției de supraveghere, Banca Națională a României colaborează cu autoritățile competente ale statului membru gazdă sau, după caz ale statului membru de origine, în legătură cu activitatea desfășurată de instituțiile de plată în mod direct, prin intermediul sucursalelor sau agenților ori în legătură cu entitățile către care instituțiile de plată au externalizat activități.
	(3) În cadrul cooperării în conformitate cu alineatele (1) și (2), autoritățile competente din statul membru de origine notifică autoritățile competente din statul membru gazdă ori de câte ori intenționează să efectueze o inspecție la fața locului pe teritoriul acestuia din urmă. Cu toate acestea, dacă doresc, autoritățile competente din statul membru de origine pot delega autorităților competente ale statului membru gazdă sarcina de a efectua inspecții la fața locului în cadrul instituției în cauză.	Art.77	(1) În cazul instituțiilor de plată dintr-un alt stat membru care desfășoară activitate în România, Banca Națională a României colaborează cu autoritățile competente din statul membru de origine și din alte state membre în care instituția de plată desfășoară activitate sau în care este situată entitatea către care instituția de plată a externalizat activități. (2) În scopul exercitării funcției de supraveghere, autoritatea competentă din statul membru de origine al unei instituții de plată poate realiza verificări pe teritoriul României la sediul sucursalelor instituțiilor de plată, agenților acestora sau

		entităților către care instituțiile de plată au externalizat activități. Verificarea poate fi realizată direct sau prin intermediul unor terțe persoane împuternicite în acest scop și cu informarea prealabilă a Băncii Naționale a României. (3) Autoritatea competentă din statul membru de origine poate solicita Băncii Naționale a României să efectueze verificări la sediul sucursalelor instituțiilor de plată, agenților acestora sau entităților către care instituțiile de plată au externalizat activități, situate pe teritoriul României, caz în care Banca Națională a României procedează la efectuarea acestor verificări, în mod direct sau prin intermediul unei terțe persoane împuternicite în acest sens. Autoritatea competentă solicitantă poate participa la efectuarea verificării respective.
		Art. 76 (3) Banca Națională a României poate delega autorității competente din statul membru gazdă sarcina de a efectua verificări la sediul sucursalelor instituțiilor de plată, agenților acestora sau entităților către care instituțiile de plată au externalizat activități, situate pe teritoriul statului membru gazdă. (2) În scopul alin.(1), Banca Națională a României: a) informează autoritățile competente din statul membru gazdă ori de câte ori intenționează să efectueze verificări la sediul sucursalei sau agentului instituției de plată ori a entității către care instituția de plată a externalizat activități, situate pe teritoriul statului membru gazdă;
	(4) Autoritățile competente își comunică reciproc toate	Art. 76 (2) În scopul alin.(1), Banca Națională a României:

	informațiile esențiale și/sau relevante, în special în cazul în care se constată sau se suspectează că un agent, o sucursală sau o entitate către care se externalizează activități încalcă normele. În această privință, autoritățile competente comunică, la cerere, toate informațiile relevante și, din proprie inițiativă, toate informațiile esențiale.		b) comunică autorității competente din statul membru gazdă, ori, după caz, statul membru de origine, la cerere, toate informațiile relevante și, din proprie inițiativă, toate informațiile esențiale, în special în cazul în care se constată sau se suspectează că un agent, o sucursală sau o entitate către care se externalizează activități încalcă legislația în materie.
	(5) Alineatele (1)-(4) nu aduc atingere obligației autorităților competente prevăzute în Directiva 2005/60/CE și în Regulamentul (CE) nr. 1781/2006, în special la articolul 37 alineatul (1) din Directiva 2005/60/CE și la articolul 15 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1781/2006, de a supraveghea sau de a controla respectarea cerințelor stabilite în aceste instrumente.	Art.78	Dispozițiile art.76 și art.77 nu aduc atingere obligațiilor ce revin autorităților competente de a supraveghea sau de a controla respectarea cerințelor stabilite de legislația în materia prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului și de Regulamentul (CE) nr.1781/2006 cu privire la informațiile privind plătitorul care însoțesc transferurile de fonduri.
Art. 26	Derogări Condiții (1) Fără a aduce atingere articolului 13, statele membre pot deroga sau pot acorda posibilitatea autorităților lor competente să deroge, integral sau parțial, de la aplicarea procedurii și condițiilor prevăzute la secțiunile 1-3, cu excepția articolelor 20, 22, 23 și 24 și pot permite sau pot acorda posibilitatea autorităților lor competente să autorizeze înscrierea persoanelor fizice sau juridice în registrul prevăzut la articolul 13, în cazul în care: (a) valoarea totală medie pentru cele douăsprezece luni precedente a operațiunilor de plată executate de persoana în cauză, inclusiv de orice agent pentru care are răspundere		Opțiunea nu a fost exercitată

	deplină, nu depășește suma de 3 milioane EUR pe lună. Acest criteriu este evaluat în raport cu valoarea totală a operațiunilor de plată prevăzută în planul său de afaceri, cu excepția cazului în care autoritățile competente cer modificarea planului respectiv; și (b) niciuna dintre persoanele fizice responsabile pentru gestionarea sau funcționarea unității comerciale nu a fost condamnată pentru delikte legate de operațiuni de spălare de bani, de finanțare a terorismului sau de alte infracțiuni financiare. (2) Orice persoană fizică sau juridică înregistrată în conformitate cu alineatul (1) trebuie să aibă sediul central sau reședința în statul membru în care își desfășoară în fapt activitatea. (3) Persoanele menționate la alineatul (1) sunt considerate instituții de plată; cu toate acestea, articolul 10 alineatul (9) și articolul 25 nu li se aplică. (4) De asemenea, statele membre pot dispune ca orice persoană fizică sau juridică înregistrată în conformitate cu alineatul (1) să poată desfășura doar anumite activități enumerate la articolul 16. (5) Persoanele menționate la alineatul (1) notifică autoritățile competente cu privire la orice modificare a situației lor care prezintă relevanță pentru condiția enunțată la acel alineat. Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că, în		
--	---	--	--

	cazurile în care condițiile prevăzute la alineatele (1), (2) și (4) din prezentul articol nu mai sunt întrunite, persoanele în cauză să ceară autorizarea în termen de 30 de zile calendaristice în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10. (6) Prezentul articol nu se aplică în ceea ce privește dispozițiile Directivei 2005/60/CE sau dispozițiile naționale privind lupta împotriva spălării banilor.		
Art. 27	Notificarea și informarea În cazul în care un stat membru recurge la derogarea prevăzută la articolul 26, acesta înștiințează Comisia în acest sens până cel târziu la 1 noiembrie 2009 și o informează cu privire la orice modificări ulterioare. În plus, statul membru informează Comisia cu privire la numărul persoanelor fizice și juridice în cauză și cu privire la valoarea anuală a operațiunilor de plată executate, la data de 31 decembrie a fiecărui an calendaristic, astfel cum se prevede la articolul 26 alineatul (1) litera (a).		Opțiunea nu a fost exercitată
Art. 28	Accesul la sistemele de plăți (1) Statele membre se asigură că normele privind accesul la sistemele de plăți al prestatorilor de servicii de plată autorizați sau înregistrați care sunt persoane juridice sunt obiective, nediscriminatorii și proporționale și că respectivele reguli nu împiedică accesul mai mult decât este necesar pentru protejarea sistemului de plăți împotriva unor		<i>Se are în vedere modificarea și completarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind institutiile de credit și adecvarea capitalului pentru preluarea acestor prevederi comunitare.</i>

	riscuri specifice, precum riscul de decontare, riscul operațional și riscul comercial și pentru protecția stabilității financiare și operaționale a sistemului de plăți. Sistemele de plăți nu pot impune prestatorilor de servicii de plată, utilizatorilor serviciilor de plată sau altor sisteme de plăți niciuna din cerințele următoare: (a) orice norme restrictive privind participarea efectivă la alte sisteme de plăți; (b) orice normă care să facă o discriminare între prestatorii de servicii de plată autorizați sau între prestatorii de servicii de plată înregistrați în ceea ce privește drepturile și obligațiile participanților, precum și beneficiile pe care le pot pretinde; sau (c) restricții bazate pe forma de organizare. (2) Alineatul (1) nu se aplică: (a) sistemelor de plăți desemnate în temeiul Directivei 98/26/CE; (b) sistemelor de plăți formate exclusiv din prestatori de servicii de plată care aparțin unui grup format din entități legate prin participații de capital în care una dintre entitățile legate dispune de un control efectiv asupra celorlalte entități legate; sau (c) sistemelor de plăți în cadrul cărora prestatorul de servicii de plată unic (fie ca entitate unică, fie ca grup): - acționează sau poate acționa ca prestator de servicii de plată atât pentru plătitor, cât și pentru beneficiarul plății, și deține responsabilitatea exclusivă pentru administrarea sistemului; și	
--	---	--

	- autorizează alți prestatori de servicii de plată să participe la sistem, iar aceștia din urmă nu au dreptul de a negocia comisioane între ei în ceea ce privește sistemul de plăți, deși își pot stabili propriile tarife în legătură cu plătitorii și cu beneficiarii plății.		
Art. 29	Interdicția ca alte persoane decât prestatorii de servicii de plată să presteze servicii de plată Statele membre interzic persoanelor fizice și juridice care nu sunt prestatori de servicii de plată și nici nu sunt excluse explicit din domeniul de aplicare al prezentei directive să presteze serviciile de plată enumerate în anexă.	Art.9	Este interzis oricărei persoane care nu este prestator de servicii de plată în înțelesul art.2 să presteze cu titlu profesional serviciile de plată prevăzute la art.8.
Art. 30	TITLUL III TRANSPARENȚA CONDIȚIILOR ȘI A CERINȚELOR ÎN MATERIE DE INFORMARE PRIVIND SERVICIILE DE PLATĂ <i>CAPITOLUL I Dispoziții generale</i> Domeniul de aplicare (1) Prezentul titlu se aplică operațiunilor de plată singulară, contractelor-cadru și operațiunilor de plată prevăzute de acestea. Părțile pot conveni că acesta nu se aplică total sau parțial atunci când utilizatorul serviciilor de plată nu este consumator.	Art. 83	TITLUL III TRANSPARENȚA CONDIȚIILOR ȘI A CERINȚELOR ÎN MATERIE DE INFORMARE PRIVIND SERVICIILE DE PLATĂ <i>Capitolul I - Dispoziții comune</i> (1) Prevederile prezentului titlu reglementează transparența condițiilor și a cerințelor în materie de informare în cazul operațiunilor de plată singulară, al contractelor-cadru și al operațiunilor de plată prevăzute de acestea, dacă utilizatorul acționează în calitate de consumator. (2) În cazul în care utilizatorul nu acționează în calitate de consumator, părțile pot conveni să aplice, total sau parțial, prevederile prezentului titlu.

	(2) Statele membre pot stabili ca dispozițiile din prezentul titlu să fie aplicate microîntreprinderilor în același mod ca și consumatorilor.		
	(3) Prezenta directivă nu aduce atingere măsurilor naționale de punere în aplicare a Directivei 87/102/CEE. De asemenea, prezenta directivă nu aduce atingere altor dispoziții relevante ale legislației comunitare și naționale în ceea ce privește condițiile de acordare a creditelor pentru consum nearmonizate prin prezenta directivă, care sunt în conformitate cu legislația comunitară.		
Art. 31	Alte dispoziții din legislația comunitară Dispozițiile din prezentul titlu nu aduc atingere dispozițiilor de drept comunitar care cuprind cerințe suplimentare privind informațiile prealabile.	Art. 84	(1) Prezentul titlu nu aduce atingere dispozițiilor legislative ce transpun acte normative comunitare și care cuprind cerințe suplimentare privind informațiile prealabile.
	Cu toate acestea, în cazul în care se aplică și Directiva 2002/65/CE, dispozițiile legate de informare prevăzute în articolul 3 alineatul (1) din respectiva directivă, cu excepția punctului 2 literele (c)-(g), a punctului 3 literele (a), (d) și (e) și a punctului 4 litera (b) de la alineatul respectiv se înlocuiesc cu articolele 36, 37, 41 și 42 din prezenta directivă.		(2) În cazul în care serviciilor de plată ce fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență le sunt aplicabile și prevederile Ordonanței Guvernului nr. 85/2004 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare, republicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 365 din 13 mai 2008, dispozițiile privind informarea prevăzute la art. 4, alin. (1) – (4), cu excepția dispozițiilor cuprinse la art. 4 alin. (2), lit. c) – g), la art. 4 alin. (3), lit. a), d) și e) și la art. 4 alin. (4) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2004, se vor înlocui cu dispozițiile la art. 91 - 93 și cu cele ale art. 97 - 99 din prezenta ordonanță de urgență.

Art. 32	Comisioane pentru furnizarea informațiilor (1) Prestatorul de servicii de plată nu percepe utilizatorului serviciilor de plată comisioane pentru furnizarea de informații în conformitate cu prezentul titlu.	Art. 85	(1) Prestatorul de servicii de plată nu solicită utilizatorului serviciilor de plată nici un fel de plată pentru furnizarea informațiilor prevăzute în prezentul titlu.
	(2) Prestatorul de servicii de plată și utilizatorul acestora pot conveni asupra comisioanelor pentru furnizarea, la cererea utilizatorului serviciilor de plată, de informații suplimentare sau în mod mai frecvent, sau pentru transmiterea acestora prin alte mijloace de comunicație decât cele specificate în contractul-cadru.		(2) Prestatorul de servicii de plată și utilizatorul de servicii de plată pot conveni asupra pretului total pentru furnizarea, la cererea utilizatorului serviciilor de plată, de informații suplimentare sau într-un mod mai frecvent sau prin alte mijloace de comunicare decât cele specificate în contractul-cadru.
	(3) În cazul în care prestatorul de servicii de plată poate impune comisioane pentru informații în conformitate cu alineatul (2), acestea trebuie să fie corespunzătoare și în acord cu costurile reale ale prestatorului serviciilor de plată.		(3) Prețul total perceput în conformitate cu alin. (2) trebuie să corespundă costurilor efective ale prestatorului serviciilor de plată, să se limiteze la acoperirea acestora, să nu conducă la obținerea de venituri suplimentare sau la descurajarea utilizatorului de a solicita informații suplimentare.
Art. 33	Sarcina probei privind cerințele în materie de informații Statele membre pot stipula că sarcina probei aparține prestatorului de servicii de plată pentru a dovedi că a respectat cerințele în materie de informare prevăzute în prezentul titlu.	Art. 89	Prestatorii de servicii de plată trebuie să poată face dovada că au respectat cerințele în materie de informare prevăzute în prezentul titlu.
Art. 34	Derogare de la cerințele în materie de informare pentru instrumentele de plată cu valoare redusă și pentru moneda electronică (1) În cazul instrumentelor de plată care, în conformitate cu contractul-cadru, privesc numai operațiunile de plată individuale care nu depășesc 30 EUR sau care au o limită de cheltuieli de 150 EUR sau depozitează fonduri care nu depășesc niciodată 150 EUR:	Art. 86	(1) În cazul instrumentelor de plată care, în conformitate cu contractul-cadru, privesc numai operațiunile de plată individuale ce nu depășesc 25 euro ori echivalentul în lei a 25 euro la data efectuării tranzacției sau ce au o limită de cheltuieli de 100 de euro ori echivalentul în lei a 100 euro la data efectuării tranzacției sau ce depozitează fonduri care nu

			depășesc niciodată 100 de euro ori echivalentul în lei a 100 euro la data efectuării tranzacției:
	(a) prin derogare de la articolele 41, 42 și 46, prestatorul de servicii de plată transmite plătitorului numai informațiile privind caracteristicile principale ale serviciului de plată, inclusiv modul în care poate fi utilizat instrumentul de plată, responsabilitatea, comisioanele percepute și alte informații importante necesare pentru a lua o decizie informată, precum și o indicație privind locul unde se pun la dispoziție într-un mod accesibil orice alte informații ori condiții specificate la articolul 42;		(a) prestatorul de servicii de plată transmite plătitorului, prin derogare de la art. 97 – 99 și de la art. 111, numai informațiile privind caracteristicile principale ale serviciului de plată, incluzând în acestea modul în care poate fi utilizat instrumentul de plată, răspunderea juridică, prețul perceput și alte informații importante necesare pentru a se lua o decizie informată, precum și o indicație cu privire la locul unde se pun la dispoziție, într-un mod ușor accesibil, orice alte informații ori condiții specificate la art. 99;
	(b) se poate conveni ca, prin derogare de la articolul 44, prestatorul de servicii de plată să nu fie obligat să propună modificări ale condițiilor din contractul-cadru în același mod cum se prevede la articolul 41 alineatul (1);		(b) părțile pot conveni ca, prin derogare de la art. 101 , prestatorul de servicii de plată să poată propune modificări ale condițiilor din contractul-cadru într-o modalitate diferită față de cea prevăzută la art. 97 alin. (1) ;
	(c) se poate conveni ca, prin derogare de la articolele 47 și 48, după executarea unei operațiuni de plată:		(c) părțile pot conveni ca, prin derogare de la art. 112 și de la art.113 , după executarea unei operațiuni de plată,
	(i) prestatorul de servicii de plată să transmită sau să pună la dispoziție numai o referință care să permită utilizatorului serviciilor de plată identificarea operațiunii de plată, suma operațiunii de plată și orice comisioane percepute și/sau în cazul mai multor operațiuni de plată de același fel către același beneficiar al plății, informațiile privind suma totală și comisioanele pentru aceste operațiuni de plată;		prestatorul de servicii de plată să transmită sau să pună la dispoziție numai o referință care să permită utilizatorului serviciilor de plată identificarea operațiunii de plată, suma operațiunii de plată și prețul perceput și/sau, în cazul mai multor operațiuni de plată de același fel către același beneficiar al plății, informațiile privind suma totală și prețul pentru aceste operațiuni de plată;
	(ii) prestatorul de servicii de plată să nu fie obligat să transmită sau să pună la dispoziție informațiile prevăzute la punctul (i) în cazul în care instrumentul de plată este utilizat		(d) părțile pot conveni ca, prin derogare de la art. 112 și de la art.113 , după executarea unei operațiuni de plată, prestatorul de servicii de plată să nu fie obligat să transmită sau să pună

	anonim sau dacă prestatorul de servicii de plată nu deține capacitatea tehnică de a i le furniza. Cu toate acestea, prestatorul de servicii de plată acordă plătitorului posibilitatea de a verifica valoarea fondurilor depuse.		la dispoziție informațiile prevăzute la punctul (c) în cazul în care instrumentul de plată este utilizat anonim sau dacă prestatorul de servicii de plată nu deține capacitatea tehnică de a i le furniza. Prestatorul de servicii de plată acordă plătitorului posibilitatea de a verifica valoarea fondurilor depuse.
	(2) Pentru operațiunile de plată naționale, statele membre sau autoritățile lor competente pot reduce sau dubla sumele prevăzute la alineatul (1). Pentru instrumentele de plată preplătite, statele membre pot să crească aceste sume până la 500 EUR.		2) Pentru operațiunile de plată transfrontaliere efectuate pe teritoriul Uniunii Europene sau în Spațiul Economic European, sumele prevăzute la alin. (1) sunt de 30 EUR sau echivalentul în lei a 30 EUR în cazul instrumentelor de plată și de 150 EUR sau echivalentul în lei a 150 EUR în cazul limitelor de cheltuieli sau fondurilor depozitate.
Art. 35	CAPITOLUL 2 Operațiuni de plată singulară Domeniul de aplicare (1) Prezentul capitol se aplică operațiunilor de plată singulară care nu intră sub incidența unui contract-cadru.	Art. 90	Capitolul II - Operațiuni de plată singulară (1) Prezentul capitol se aplică operațiunilor de plată singulară care nu intră sub incidența unui contract-cadru.
	(2) În cazul în care un ordin de plată pentru o operațiune de plată singulară este transmis printr-un instrument de plată reglementat printr-un contract-cadru, prestatorul de servicii de plată nu are obligația de a furniza sau de a pune la dispoziție informații care au fost deja transmise utilizatorului serviciilor de plată în temeiul unui contract-cadru încheiat cu un alt prestator de servicii de plată sau care îi vor fi transmise în conformitate cu contractul-cadru respectiv.		(2) În cazul în care un ordin de plată pentru o operațiune de plată singulară este transmis printr-un instrument de plată stabilit printr-un contract-cadru, prestatorul de servicii de plată nu are obligația să furnizeze sau să pună la dispoziție informații care au fost deja transmise utilizatorului serviciilor de plată în temeiul unui contract-cadru încheiat cu un alt prestator de servicii de plată sau care îi vor fi transmise în conformitate cu contractul-cadru respectiv.
	Articolul 36 Informații prelabile generale (1) Statele membre solicită ca înainte ca utilizatorul serviciilor de plată să devină parte la un contract sau la o	Art. 91	(1) Înainte ca utilizatorul serviciilor de plată să devină parte la un contract sau la o ofertă de servicii de plată singulară,

	ofertă de servicii de plată singulară, prestatorul de servicii de plată să pună la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată, într-o formă ușor accesibilă, informațiile și condițiile specificate la articolul 37. La cererea utilizatorului serviciilor de plată, prestatorul de servicii de plată transmite informațiile și condițiile pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil. Informațiile și condițiile sunt comunicate în termeni ușor de înțeles, într-o formă clară și ușor de înțeles, într-o limbă oficială a statului membru în care se oferă serviciul de plată sau în orice altă limbă stabilită de comun acord între părți.		prestatorul de servicii de plată pune la dispoziția utilizatorului, într-un mod ușor accesibil, informațiile și condițiile specificate la art. art. 93. (2) Informațiile și condițiile specificate la art. 93 se pun la dispoziția utilizatorului: a) într-un mod ușor accesibil; b) într-un limbaj ușor de înțeles, într-o formă clară, completă și precisă; c) în limba română sau în altă limbă stabilită de comun acord între părți (3) La cererea utilizatorului serviciilor de plată, prestatorul de servicii de plată îi transmite informațiile și condițiile pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil.
	(2) În cazul în care contractul de servicii de plată singulară a fost încheiat la cererea utilizatorului serviciilor de plată, printr-un mijloc de comunicare la distanță care nu permite prestatorului de servicii de plată să se conformeze alineatului (1), prestatorul își îndeplinește obligațiile care îi revin în conformitate cu respectivul alineat imediat după executarea operațiunii de plată.	Art. 92	În cazul în care contractul de servicii de plată singulară a fost încheiat, la cererea utilizatorului serviciilor de plată, printr-un mijloc de comunicare la distanță ce nu permite prestatorului de servicii de plată să respecte prevederile art. 91, prestatorul își îndeplinește obligațiile ce îi revin conform art. 91 imediat după executarea operațiunii de plată.
	(3) Obligațiile prevăzute la alineatul (1) pot fi îndeplinite și prin transmiterea unui exemplar al propunerii de contract de prestare de servicii de plată singulară sau al ordinului preliminar de plată, care includ informațiile și condițiile specificate în articolul 37.	Art. 91	(4) Obligațiile prevăzute pot fi îndeplinite și prin furnizarea unui exemplar al propunerii de contract de prestare de servicii de plată singulară sau al formularului de ordin de plată care cuprinde informațiile și condițiile specificate la art. 93.
Art. 37	Informații și condiții (1) Statele membre se asigură că informațiile și condițiile următoare sunt puse la dispoziția utilizatorului serviciilor de	Art. 93	(1) Prestatorul transmite sau pune la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată următoarele informații și condiții:

	plată:		
	(a) specificarea informațiilor sau a codului unic de identificare care trebuie furnizate de către utilizatorul serviciilor de plată în vederea executării corecte a unui ordin de plată;		(a) specificarea informațiilor sau a codului unic de identificare care trebuie furnizate de către utilizatorul serviciilor de plată în vederea executării corecte a unui ordin de plată;
	(b) termenul maxim de executare în care trebuie furnizat serviciul de plată;		(b) termenul maxim de executare în care trebuie furnizat serviciul de plată;
	(c) toate comisioanele pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le plătească prestatorului său de servicii de plată și, dacă este cazul, defalcarea sumelor tuturor comisioanelor;		(c) prețul total pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să îl plătească prestatorului său de servicii de plată și, unde este cazul, defalcarea sumelor incluse în preț;
	(d) dacă este cazul, cursurile de schimb actuale sau de referință care urmează să fie aplicate operațiunii de plată.		(d) dacă este cazul, cursurile de schimb efective sau de referință care urmează să fie aplicate operațiunii de plată.
	(2) Dacă este cazul, orice alte informații și condiții relevante specificate la articolul 42 sunt puse la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată într-un mod ușor accesibil.		(2) Dacă este cazul, orice alte informații și condiții relevante specificate la art. 99 sunt puse la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată într-un mod ușor accesibil.
Art. 38	Informarea plătitorului după primirea ordinului de plată Imediat după primirea ordinului de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului transmite sau pune la dispoziția plătitorului, astfel cum este prevăzut la articolul 36 alineatul (1), informațiile următoare:	Art. 94	Imediat după primirea ordinului de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului transmite sau pune la dispoziția plătitorului, astfel cum este prevăzut la art. 91 alin .(2) și (3) , următoarele informații:
	(a) o referință care să permită plătitorului identificarea operațiunii de plată și, dacă este cazul, informații privind beneficiarul plății;		(a) o referință care să permită plătitorului identificarea operațiunii de plată și, dacă este cazul, informații privind beneficiarul plății;
	(b) valoarea operațiunii de plată în moneda utilizată în ordinul de plată;		(b) valoarea operațiunii de plată în moneda utilizată în ordinul de plată;
	(c) valoarea comisioanelor operațiunii de plată plătibile de către plătitor și, dacă este cazul, defalcarea sumelor acestor		(c) prețul total corespunzător operațiunii de plată care trebuie suportat de către plătitor și, unde este cazul, defalcarea

	comisioane;		sumelor incluse în prețul total;
	(d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în operațiunea de plată de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau o referință la acesta, în cazul în care diferă de cursul prevăzut în conformitate cu articolul 37 alineatul (1) litera (d), precum și valoarea operațiunii de plată după conversia monetară respectivă; și		(d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în operațiunea de plată de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului sau o referință la acesta, în cazul în care diferă de cursul prevăzut în conformitate cu art. 93 alin.(1) lit.(d) , precum și valoarea operațiunii de plată după conversia monetară respectivă;
	(e) data primirii ordinului de plată.		(e) data primirii ordinului de plată.
Art. 39	Informarea beneficiarului plății după executarea operațiunii Imediat după executarea operațiunii de plată, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății transmite sau pune la dispoziția acestuia, în conformitate cu modalitățile prevăzute la articolul 36 alineatul (1), următoarele informații:	Art. 95	Imediat după executarea operațiunii de plată, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății transmite sau pune la dispoziția beneficiarului, în conformitate cu prevederile art. 91 , următoarele informații:
	(a) referința care îi permite beneficiarului plății identificarea operațiunii de plată și, unde este cazul, identificarea plătitorului, precum și a oricărei informații transferate împreună cu operațiunea de plată;		(a) o referință care să permită beneficiarului plății identificarea operațiunii de plată și, după caz, a plătitorului precum și a oricărei informații transferate împreună cu operațiunea de plată;
	(b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care fondurile au fost puse la dispoziția beneficiarului plății;		(b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care fondurile au fost puse la dispoziția beneficiarului plății;
	(c) valoarea comisiunilor pentru operațiunea de plată plătită de către beneficiarul plății și, dacă este cazul, defalcarea sumelor acestor comisioane;		(c) prețul total corespunzător operațiunii de plată care trebuie suportat de către plătitor și, unde este cazul, defalcarea sumelor incluse în prețul total;
	(d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății, și valoarea totală a operațiunii de plată înaintea conversiei monetare; și		(d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în operațiunea de plată de către prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății și valoarea operațiunii de plată înaintea conversiei monetare;

	(e) data valutei creditării contului.		(e) data valutei creditării contului.
Art. 40	CAPITOLUL 3 Contracte-cadru Domeniul de aplicare Prezentul capitol se aplică operațiunilor de plată care intră sub incidența unui contract-cadru.	Art. 96	Capitolul III - Contracte-cadru Prezentul capitol se aplică operațiunilor de plată care intră sub incidența unui contract-cadru.
Art. 41	Informații prealabile generale (1) Statele membre solicită prestatorului de servicii de plată să comunice informațiile și condițiile specificate la articolul 42 utilizatorului serviciilor de plată, pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil, cu suficient timp înainte ca utilizatorul serviciilor de plată să devină parte la un contract-cadru sau la o ofertă. Informațiile și condițiile sunt comunicate în termeni ușor de înțeles, într-o formă clară și ușor de înțeles, într-o limbă oficială a statului membru în care se oferă serviciul de plată sau în orice altă limbă stabilită de comun acord între părți.	Art. 97	(1) – Cu suficient timp, dar nu mai puțin de 15 zile, înainte ca utilizatorul să devină parte la un contract-cadru sau la o ofertă, prestatorul de servicii de plată transmite utilizatorului serviciilor de plată informațiile și condițiile specificate la art. 99. (2) Perioada de 15 zile se poate reduce cu acordul expres al utilizatorului. (3) Informațiile și condițiile specificate la art. 99 sunt transmise utilizatorului: a) pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil; b) într-un limbaj ușor de înțeles, într-o formă clară, completă și precisă; c) în limba română sau în orice altă limbă stabilită de comun acord între părți.
	(2) În cazul în care contractul-cadru a fost încheiat la cererea utilizatorului serviciilor de plată, printr-un mijloc de comunicare la distanță care nu îi permite prestatorului de servicii de plată să se conformeze alineatului (1), prestatorul își îndeplinește obligațiile care îi revin în conformitate cu alineatul respectiv imediat după încheierea contractului-	Art. 98	(1) În cazul în care contractul-cadru a fost încheiat, la cererea utilizatorului serviciilor de plată, printr-un mijloc de comunicare la distanță ce nu permite prestatorului de servicii de plată să respecte prevederile art. 97, prestatorul își îndeplinește obligațiile ce îi revin imediat după încheierea contractului-cadru.

	cadru.		
	(3) Obligațiile prevăzute la alineatul (1) pot fi îndeplinite prin transmiterea unui exemplar al contractului-cadru preliminar care include informațiile și condițiile specificate la articolul 42.	Art. 97	(4) Obligațiile prevăzute pot fi îndeplinite și prin furnizarea unui exemplar al propunerii de contract-cadru care să cuprindă informațiile și condițiile specificate la art. 99.
Art. 42	Informații și condiții Statele membre se asigură că informațiile și condițiile următoare sunt transmise utilizatorului serviciilor de plată: 1. cu privire la prestatorul de servicii de plată:	Art. 99	Secțiunea 1 Informații prealabile Prestatorul de servicii de plată transmite utilizatorului serviciilor de plată următoarele informații și condiții
	(a) numele prestatorului de servicii de plată, adresa sediului său central și, unde este cazul, adresa agentului sau a sucursalei stabilite în statul membru în care se oferă serviciul de plată, precum și orice altă adresă, inclusiv adresa de poștă electronică, relevantă pentru comunicarea cu prestatorul de servicii de plată; și		1. cu privire la prestatorul serviciilor de plată: (a) numele prestatorului de servicii de plată, adresa sediului său social și, unde este cazul, adresa filialei sau a sucursalei stabilite în România, precum și orice altă adresă, inclusiv adresa de poștă electronică, relevantă pentru comunicarea cu prestatorul de servicii de plată;
	(b) datele de identificare ale autorităților de supraveghere corespunzătoare și ale registrului prevăzut la articolul 13 sau ale oricărui alt registru public de autorizare a prestatorului de servicii de plată și numărul de înregistrare, sau mijloace echivalente de identificare în registrul respectiv;		(b) datele de identificare ale autorităților de supraveghere corespunzătoare și ale registrului prevăzute la art. 55 alin. (1) și la art. 61 alin. (2) sau ale oricărui alt registru public de autorizare a prestatorului de servicii de plată și numărul de înregistrare, sau mijloace echivalente de identificare în registrul respectiv;
	2. cu privire la utilizarea serviciului de plată: (a) o descriere a principalelor caracteristici ale serviciului de plată ce va fi prestat;		2. cu privire la utilizarea serviciului de plată: (a) o descriere a principalelor caracteristici ale serviciului de plată ce va fi prestat;
	(b) specificarea informațiilor sau a codului unic de identificare care trebuie furnizate de către utilizatorul serviciilor de plată în vederea executării corecte a unui ordin		(b) specificarea informațiilor sau a codului unic de identificare care trebuie furnizate de către utilizatorul serviciilor de plată în vederea executării corecte a unui ordin

	de plată;		de plată;
	(c) forma și procedura de exprimare a consimțământului pentru executarea operațiunii de plată și retragerea acestui consimțământ în conformitate cu articolele 54 și 66;		(c) forma și procedura de exprimare a consimțământului pentru executarea operațiunii de plată și retragerea acestui consimțământ în conformitate cu art. 120 - art. 122 și cu art. 146 – art. 149 ;
	(d) o referință la momentul primirii unui ordin de plată, astfel cum a fost definit la articolul 64, și ora limită, dacă este cazul, stabilită de prestatorul de servicii de plată;		(d) o referință la momentul primirii unui ordin de plată, astfel cum a fost definit la art. 141 și art. 142 , și ora limită, dacă este cazul, stabilită de prestatorul de servicii de plată;
	(e) termenul maxim de executare pentru serviciul de plată care urmează să fie prestat; și		(e) termenul maxim de executare pentru serviciul de plată care urmează să fie prestat;
	(f) dacă există posibilitatea de a conveni asupra unor limite de cheltuieli pentru utilizarea unui instrument de plată în conformitate cu articolul 55 alineatul (1);		(f) dacă există posibilitatea de a conveni asupra unor limite de cheltuieli pentru utilizarea unui instrument de plată în conformitate cu art. 123 alin. (1) .
	3. cu privire la comisioane, rata dobânzii și cursul de schimb: (a) toate comisioanele pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le plătească prestatorului de servicii de plată și, dacă este cazul, defalcarea valorilor comisioanelor;		3. cu privire la pret, la rata dobânzii și la cursul de schimb: (a) prețul total pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să îl plătească prestatorului de servicii de plată și, unde este cazul, defalcarea sumelor incluse în acesta;
	(b) dacă este cazul, rata dobânzii și cursul de schimb care urmează să fie aplicate sau, în cazul în care trebuie utilizate rata dobânzii de referință și cursul de schimb de referință, metoda de calcul a dobânzii efective, precum și data și indexul sau baza corespunzătoare pentru determinarea cursului de schimb de referință sau a ratei dobânzii de referință corespunzătoare; și		(b) dacă este cazul, rata dobânzii și cursul de schimb care urmează să fie aplicate sau, în cazul în care trebuie utilizate rata dobânzii de referință și cursul de schimb de referință, metoda de calcul a dobânzii efective, precum și data și indexul sau baza corespunzătoare pentru determinarea cursului de schimb de referință sau a ratei dobânzii de referință corespunzătoare;
	(c) dacă se convine astfel, aplicarea imediată a modificărilor ratei dobânzii de referință sau a cursului de schimb de referință, precum și cerințele în materie de informare legate		(c) dacă părțile convin, aplicarea imediată a modificărilor ratei dobânzii de referință sau a cursului de schimb de referință, precum și cerințele în materie de informare legate

	de modificări, în conformitate cu articolul 44 alineatul (2);		de modificări, în conformitate cu art. 102 și cu art. 103 ;
	4. cu privire la comunicare: (a) dacă este cazul, mijloacele de comunicare, inclusiv cerințele tehnice privind echipamentele utilizatorului serviciilor de plată, convenite de comun acord între părți în vederea transmiterii informațiilor specificate în prezenta directivă;		4. cu privire la comunicare: (a) dacă este cazul, mijloacele de comunicare, inclusiv cerințele tehnice privind echipamentele utilizatorului serviciilor de plată, convenite de comun acord între părți în vederea transmiterii informațiilor sau notificărilor specificate în prezenta ordonanță de urgență;
	(b) modalitatea în care și frecvența cu care informațiile trebuie să fie transmise sau să fie făcute disponibile, în conformitate cu prezenta directivă;		(b) modalitatea în care și frecvența cu care informațiile trebuie să fie transmise sau să fie făcute disponibile, în conformitate cu prezenta ordonanță de urgență;
	(c) limba sau limbile în care este încheiat contractul-cadru și în care se desfășoară comunicarea pe durata acestei relații contractuale; și		(c) limba sau limbile în care este încheiat contractul-cadru și în care se desfășoară comunicarea pe durata relației contractuale;
	(d) dreptul utilizatorului serviciilor de plată de a primi termenii contractuali ai contractului-cadru, precum și informațiile și condițiile în conformitate cu articolul 43;		(d) dreptul utilizatorului serviciilor de plată de a primi termenii contractuali ai contractului-cadru, precum și informațiile și condițiile în conformitate cu art. 100 .
	5. cu privire la cerințele de protejare și la măsurile de siguranță și corective: (a) dacă este cazul, o descriere a etapelor pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le parcurgă pentru a garanta siguranța unui instrument de plată și a modalităților de notificare a prestatorului de servicii de plată în scopul aplicării articolului 56 alineatul (1) litera (b);		5. cu privire la cerințele de securitate și la măsurile corective: (a) dacă este cazul, o descriere a etapelor pe care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să le parcurgă pentru a păstra siguranța unui instrument de plată precum și a modalităților de notificare a prestatorului de servicii de plată în scopul aplicării art. 124 alin. (1) lit. (b) ;
	(b) dacă se convine astfel, condițiile în care prestatorul de servicii de plată își rezervă dreptul de a bloca un instrument de plată, în conformitate cu articolul 55;		(b) dacă partile convin, condițiile în care prestatorul de servicii de plată își rezervă dreptul de a bloca un instrument de plată, în conformitate cu art. 123 ;
	(c) răspunderea plătitorului în conformitate cu articolul 61, inclusiv informații privind suma corespunzătoare;		(c) răspunderea plătitorului în conformitate cu art. 131 - art. 135 , inclusiv informații privind suma corespunzătoare;

(d) modalitățile și termenul în care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să informeze prestatorul de servicii de plată în legătură cu orice operațiune neautorizată sau incorect executată, în conformitate cu articolul 58, precum și răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru operațiunile de plată neautorizate, în conformitate cu articolul 60;	(d) modalitățile și termenul în care utilizatorul serviciilor de plată trebuie să notifice prestatorul de servicii de plată în legătură cu orice operațiune neautorizată sau incorect executată, în conformitate cu art. art. 127 , precum și răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru operațiunile de plată neautorizate, în conformitate cu art. 130 ;
(e) răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru executarea operațiunilor de plată în conformitate cu articolul 75; și	(e) răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru executarea operațiunilor de plată în conformitate cu art. 164-173 ;
(f) condițiile de rambursare în conformitate cu articolele 62 și 63;	(f) condițiile de rambursare în conformitate cu art. 136-140 ;
6. cu privire la modificări și la rezilierea contractului-cadru: (a) dacă se convine astfel, faptul că se consideră că utilizatorul serviciilor de plată a acceptat modificările condițiilor contractuale, în conformitate cu articolul 44, dacă, înainte de data propusă a intrării lor în vigoare, nu îl informează pe prestatorul de servicii de plată că nu le acceptă;	6. cu privire la modificarea și la încetarea contractului-cadru: a) dacă părțile convin, se consideră că utilizatorul serviciilor de plată a acceptat modificările condițiilor contractuale, în conformitate cu art. 101-103 , cu excepția cazului în care, înainte de data propusă a intrării lor în vigoare, îl notifică pe prestatorul de servicii de plată că nu le acceptă;
(b) durata contractului; și	(b) durata contractului;
(c) dreptul utilizatorului serviciilor de plată de a rezilia contractul-cadru și oricare alte acorduri cu privire la rezilierea respectivă, în conformitate cu articolul 44 alineatul (1) și cu articolul 45;	(c) dreptul utilizatorului serviciilor de plată de a denunța unilateral contractul-cadru precum și informații referitoare la orice alte acorduri cu privire la denunțarea unilaterală, în conformitate cu art. 101 și cu art. 105-110 ;
7. cu privire la căile de atac: (a) toate clauzele contractuale privind dreptul aplicabil contractului-cadru și/sau instanța competentă;	7. cu privire la soluționarea eventualelor litigii: (a) orice clauză contractuală referitoare la dreptul aplicabil contractului-cadru și/sau la instanța competentă;
(b) procedurile extrajudiciare de reparație și recurs pe care	(b) procedurile extrajudiciare de soluționare a disputelor și de

	utilizatorul serviciilor de plată le are la dispoziție, în conformitate cu articolele 80-83.		obținere a despăgubirilor pe care utilizatorul serviciilor de plată le are la dispoziție precum și autoritățile competente la care utilizatorul serviciilor de plată poate depune o reclamație, în conformitate cu art. 178-182 .
Art. 43	Accesibilitatea informațiilor și a condițiilor contractului-cadru În orice moment în timpul relației contractuale, utilizatorul serviciilor de plată are dreptul să primească, la cerere, condițiile contractuale ale contractului-cadru, precum și informațiile și condițiile specificate la articolul 42, pe suport de hârtie sau pe orice alt suport durabil.	Art. 100	În orice moment în timpul relației contractuale, utilizatorul serviciilor de plată are dreptul să primească, la cerere, pe suport de hârtie sau pe orice alt suport durabil, clauzele contractului-cadru, precum și informațiile și condițiile specificate la art. 99 .
Art. 44	Modificări ale condițiilor contractului-cadru (1) Toate modificările din contractul-cadru, precum și informațiile și condițiile specificate la articolul 42 sunt propuse de prestatorul de servicii de plată în conformitate cu articolul 41 alineatul (1) cu cel puțin două luni înainte de data propusă pentru aplicarea acestora. În cazul în care este aplicabil, în conformitate cu articolul 42 punctul 6 litera (a), prestatorul de servicii de plată îl informează pe utilizatorul serviciilor de plată că se consideră că acesta din urmă a acceptat modificările respective dacă, înainte de data propusă a intrării lor în vigoare, nu îl informează pe prestatorul de servicii de plată că nu le acceptă. În acest caz, prestatorul de servicii de plată specifică de asemenea faptul că utilizatorul serviciilor de plată are dreptul de a rezilia contractul-cadru imediat și în mod gratuit, înainte de data propusă pentru aplicarea modificărilor.	Art. 101	Secțiunea a 2-a Modificarea clauzelor contractului-cadru 1) Fiecare modificare din contractul-cadru, precum și informațiile și condițiile specificate la art. 99 sunt propuse de prestatorul de servicii de plată în conformitate cu art. 97 alin (3) cu cel puțin două luni înainte de data propusă pentru aplicarea acestora. 2) În cazul în care sunt aplicabile prevederile art. 99, pct. 6, lit. (a), prestatorul de servicii de plată informează utilizatorul serviciilor de plată că se consideră că acesta din urmă a acceptat modificările respective cu excepția cazului în care, înainte de data propusă pentru intrarea lor în vigoare, nu îl notifică pe prestatorul de servicii de plată că nu le acceptă. În acest caz, prestatorul de servicii de plată specifică faptul că utilizatorul serviciilor de plată are dreptul să denunțe unilateral contractul-cadru imediat și în mod gratuit, înainte

			de data propusă pentru aplicarea modificărilor.
	(2) Modificările survenite cu privire la rata dobânzii sau la cursul de schimb pot fi aplicate imediat și fără nici o notificare, cu condiția ca un astfel de drept să fie convenit în contractulcadru și ca modificările să se bazeze pe rata dobânzii de referință sau pe cursul de schimb de referință, convenite în conformitate cu articolul 42 punctul 3 literele (b) și (c). Utilizatorul serviciilor de plată este informat cu privire la orice modificare survenită cu privire la rata dobânzii cu prima ocazie, în conformitate cu articolul 41 alineatul (1), cu excepția cazului în care părțile au convenit asupra unei frecvențe specifice sau a unei modalități în care informația trebuie transmisă sau făcută disponibilă. Cu toate acestea, modificările survenite în rata dobânzii sau în cursul de schimb care sunt mai avantajoase pentru utilizatorii serviciilor de plată pot fi aplicate fără notificare.	Art. 102	Modificările survenite cu privire la rata dobânzii sau la cursul de schimb pot fi aplicate imediat și fără nici o notificare, într-una din următoarele situații: a) un astfel de drept este convenit în contractul cadru și modificările se bazează pe rata dobânzii de referință sau pe cursul de schimb de referință, convenite în conformitate cu art. 99, pct 3, lit. (b) și (c).
		Art. 103	Utilizatorul serviciilor de plată este informat, în cel mai scurt timp, cu privire la orice modificare survenită cu privire la rata dobânzii, în conformitate cu art. 97 alin (3), cu excepția cazului în care părțile au convenit asupra unei frecvențe specifice sau a unei modalități în care informația trebuie transmisă sau făcută disponibilă.
		Art. 102	b) modificările ratei dobânzii sau ale cursului de schimb sunt mai avantajoase pentru utilizatorii serviciilor de plată.
	(3) Modificările ratei dobânzii sau ale cursului de schimb folosit în cadrul operațiunilor de plată sunt introduse și calculate într-un mod neutru, care să nu facă discriminări între utilizatorii serviciilor de plată.	Art. 104	Modificările ratei dobânzii sau ale cursului de schimb folosit în cadrul operațiunilor de plată sunt introduse și calculate într-un mod neutru, care să nu facă discriminări între utilizatorii serviciilor de plată.
Art. 45	Rezilierea (1) Utilizatorul serviciilor de plată poate rezilia contractulcadru oricând dacă părțile nu au convenit o perioadă de notificare. O astfel de perioadă nu poate depăși o lună.	Art. 105	Secțiunea a3-a Denunțarea unilaterală a contractului-cadru (1) Utilizatorul serviciilor de plată poate denunța unilateral contractul-cadru oricând, dacă părțile nu au convenit o perioadă de notificare. O astfel de perioadă nu poate depăși 30 de zile.
	(2) Rezilierea unui contract-cadru încheiat pe o durată	Art.	Denunțarea unilaterală de către utilizatorul serviciilor de

	determinată mai mare de 12 luni sau pe o durată nedeterminată nu implică nici un fel de penalități pentru utilizatorul serviciilor de plată după expirarea a 12 luni. În toate celelalte cazuri, penalitățile pentru rezilierea contractului trebuie să fie adecvate și în acord cu costurile.	106	plată a unui contract-cadru încheiat pe o durată determinată mai mare de 12 luni sau pe o durată nedeterminată se face în mod gratuit pentru utilizatorul serviciilor de plată după expirarea a 12 luni.
		Art. 107	1) În toate cazurile ce nu se încadrează la art. 106, prețul perceput de prestatorul de servicii de plată pentru denunțarea unilaterală a contractului de către utilizatorul serviciilor de plată trebuie să corespundă costurilor efective ale prestatorului serviciilor de plată, să se limiteze la acoperirea acestora, să nu conducă la obținerea de venituri suplimentare sau la descurajarea utilizatorului de a denunța unilateral contractul. (2) Înainte de încheierea contractului precum și în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată stabilește și comunică utilizatorului prețul total aferent denunțării unilaterale a contractului sau modul de calcul al acestuia.
	(3) În cazul în care se convine astfel în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate rezilia un contract-cadru încheiat pe o durată nedeterminată prin transmiterea unui preaviz cu cel puțin două luni înainte, astfel cum este prevăzut la articolul 41 alineatul (1).	Art. 108	În cazul în care se convine astfel în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate denunța unilateral un contract-cadru încheiat pe o durată nedeterminată prin transmiterea unui preaviz cu cel puțin două luni înainte, astfel cum este prevăzut la art. 97 alin (3).
	(4) Comisioanele percepute periodic pentru serviciile de plată sunt plătite de către utilizatorul serviciilor de plată doar proporțional cu perioada care precede rezilierea contractului. În cazul în care comisioanele sunt plătite în avans, acestea sunt rambursate proporțional.	Art. 109	Prețul perceput periodic pentru serviciile de plată este suportat de către utilizatorul serviciilor de plată doar proporțional cu perioada care precede încetarea contractului. În cazul în care prețul este plătit în avans, acesta este rambursat proporțional.

	(5) Dispozițiile din prezentul articol nu aduc atingere actelor cu putere de ordonanță de urgență și actelor administrative ale statelor membre care guvernează drepturile părților de a declara contractul-cadru neexecutabil sau nul.	Art. 110	Prevederile prezentei secțiuni nu aduc atingere prevederilor legale cu privire la nulitatea contractelor sau la imposibilitatea executării acestora
	(6) Statele membre pot stabili dispoziții mai avantajoase pentru utilizatorii serviciilor de plată.		
Art. 46	Informații care trebuie furnizate înainte de executarea unei operațiuni de plată individuale Pentru orice operațiune de plată individuală reglementată de un contract-cadru, inițiată de un plătitor, prestatorul de servicii de plată oferă, la cererea utilizatorului serviciilor de plată exprimată pentru această operațiune specifică de plată, informații explicite cu privire la termenul maxim de executare, la comisioanele plătibile de către plătitor și, dacă este cazul, defalcarea comisioanelor.	Art. 111	Secțiunea a4—a Informații oferite înainte de executarea și după executarea unei operațiuni de plată individuală Înainte de executarea oricărei operațiuni de plată individuală stabilită printr-un contract-cadru, inițiată de un plătitor, prestatorul de servicii de plată oferă, la cererea plătitorului exprimată pentru această operațiune specifică de plată, informații explicite cu privire la: a) termenul maxim de executare; b) pretul ce trebuie suportat de către plătitor; c) defalcarea sumelor incluse în pret, unde este cazul.
Art. 47	Informarea plătitorului cu privire la operațiunile de plată individuale (1) După ce suma unei operațiuni individuale de plată este debitată din contul plătitorului sau, în cazul în care plătitorul nu utilizează un cont de plăți, după primirea ordinului de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului pune la dispoziția acestuia imediat, astfel cum este prevăzut la articolul 41 alineatul (1), informațiile următoare:	Art. 112	(1) După ce suma unei operațiuni de plată individuală este debitată din contul plătitorului sau, în cazul în care plătitorul nu utilizează un cont de plăți, după primirea ordinului de plată, prestatorul de servicii de plată al plătitorului pune la dispoziția acestuia imediat, astfel cum este prevăzut la art. 97 alin (3), următoarele informații:
	(a) o referință care să permită plătitorului identificarea fiecărei operațiuni de plată și, dacă este cazul, informații privind beneficiarul plății;		(a) o referință care să permită plătitorului identificarea fiecărei operațiuni de plată și, dacă este cazul, informații privind beneficiarul plății;

	(b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care este debitat contul de plăți al plătitorului sau în moneda utilizată pentru ordinul de plată;		(b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care este debitat contul de plăți al plătitorului sau în moneda utilizată pentru ordinul de plată;
	(c) valoarea oricăror comisioane legate de operațiunea de plată, și, dacă este cazul, defalcarea acestora, sau dobânda care trebuie plătită de către plătitor;		(c) prețul total corespunzător operațiunii de plată, și, unde este cazul, defalcarea sumelor incluse în prețul total sau dobânda suportată de către plătitor;
	(d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului, și valoarea totală a operațiunii de plată după conversia monetară respectivă; și		(d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului și valoarea totală a operațiunii de plată după conversia monetară respectivă;
	(e) data valutei debitării contului sau data primirii ordinului de plată.		(e) data valutei debitării contului sau data primirii ordinului de plată.
	(2) Un contract-cadru poate conține clauza ca informațiile menționate la alineatul (1) să fie transmise sau făcute disponibile, în mod periodic, cel puțin o dată pe lună și în modalitatea convenită, care permite plătitorului să stocheze și să reproducă informații identice.		(3) În plus, dacă părțile convin, informațiile menționate la alin. (1) pot fi transmise sau făcute disponibile, în mod periodic, cel puțin o dată pe lună, într-o modalitate aleasă de consumator și acceptată de prestator, astfel încât consumatorul să poată stoca și reproduce informații identice.
	(3) Cu toate acestea, statele membre pot impune ca prestatorii de servicii de plată să transmită gratuit, o dată pe lună, informații pe suport de hârtie.		(2) Prestatorii de servicii de plată transmit plătitorului-consumator gratuit, pe suport de hârtie, o dată pe lună, informațiile menționate la alin. (1).
Art. 48	Informarea beneficiarului plății privind operațiunile de plată individuale (1) După executarea unei operațiuni de plată individuală, prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății îi furnizează fără întârziere acestuia, în conformitate cu modalitățile prevăzute la articolul 41 alineatul (1), informațiile următoare:	Art. 113	(1) După executarea unei operațiuni de plată individuală, prestatorul serviciilor de plată al beneficiarului plății îi furnizează fără întârziere beneficiarului, în conformitate cu prevederile art. 97 alin (3), următoarele informații:
	(a) referința care îi permite beneficiarului plății identificarea		(a) o referință care să permită beneficiarului plății

	operațiunii de plată și, unde este cazul, a plătitorului, precum și a oricărei informații transferate odată cu operațiunea de plată;		identificarea operațiunii de plată și, unde este cazul, a plătitorului, precum și orice informații transferate odată cu operațiunea de plată;
	(b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care este creditat contul de plăți al beneficiarului plății;		(b) valoarea operațiunii de plată în moneda în care este creditat contul de plăți al beneficiarului plății;
	(c) valoarea oricăror comisioane aplicate operațiunii de plată și, dacă este cazul, defalcarea acestora, sau dobânda care trebuie plătită de către beneficiarul plății;		c) prețul total corespunzător operațiunii de plată și, unde este cazul, defalcarea sumelor incluse în acesta, sau dobânda suportată de către beneficiarul plății;
	(d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății și valoarea totală a operațiunii de plată înaintea conversiei monetare; și		(d) dacă este cazul, cursul de schimb utilizat în cadrul operațiunii de plată de către prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății și valoarea operațiunii de plată înaintea conversiei monetare;
	(e) data valutei creditării contului.		(e) data valutei creditării contului.
	(2) Un contract-cadru poate conține clauza ca informațiile menționate la alineatul (1) să fie transmise sau făcute disponibile, în mod periodic, cel puțin o dată pe lună, și în modalitatea convenită care permite beneficiarului plății să stocheze și să reproducă informații identice.		(4) În toate cazurile, dacă părțile convin, informațiile menționate la alin. (1) pot fi transmise sau făcute disponibile, în mod periodic, cel puțin o dată pe lună, într-o modalitate aleasă de consumator, astfel încât consumatorul să poată stoca și reproduce informații identice.
	(3) Cu toate acestea, statele membre pot solicita ca prestatorii de servicii de plată să transmită gratuit, o dată pe lună, informații pe suport de hârtie.		2) Prestatorii de servicii de plată transmit beneficiarului-consumator gratuit, pe suport de hârtie, o dată pe lună, informațiile menționate la alin. (1).
Art. 49	CAPITOLUL 4 Dispoziții comune Moneda și conversia monetară (1) Plățile sunt efectuate în moneda de schimb convenită de comun acord între părți.	Art. 87	(1) Plățile sunt efectuate în moneda de schimb convenită de comun acord între părți.
	(2) În cazul în care este oferit un serviciu de conversie		(2) În cazul în care este oferit un serviciu de conversie

	monetară înainte de inițierea operațiunii de plată, iar serviciul respectiv de conversie monetară este oferit la punctul de vânzare sau de către beneficiarul plății, partea care oferă serviciul de conversie monetară informează plătitorul cu privire la toate comisioanele, precum și cu privire la cursul de schimb care urmează a fi utilizat în vederea conversiei operațiunii de plată.		monetară înainte de inițierea operațiunii de plată, iar serviciul respectiv de conversie monetară este oferit la punctul de vânzare sau de către beneficiarul plății, partea care oferă serviciul de conversie monetară informează plătitorul cu privire la pretul total, precum și cu privire la cursul de schimb ce urmează a fi utilizat în vederea conversiei operațiunii de plată.
	Plătitorul acceptă serviciul de conversie monetară pe baza acestor informații.		(3) Plătitorul acceptă serviciul de conversie monetară în baza informațiilor prevăzute la alin. (2).
Art. 50	Informații privind comisioane suplimentare sau reduceri (1) În cazul în care, în vederea utilizării unui anumit instrument de plată, beneficiarul plății solicită un comision sau oferă o reducere, beneficiarul plății informează plătitorul asupra acestora, înainte de inițierea operațiunii de plată.	Art. 88	(1) În cazul în care, în vederea utilizării unui anumit instrument de plată, beneficiarul plății oferă o reducere, beneficiarul plății informează plătitorul asupra acesteia, înainte de inițierea operațiunii de plată.
	(2) În cazul în care, în vederea utilizării unui anumit instrument de plată, un prestator de servicii de plată sau o parte terță solicită un comision, acesta informează utilizatorul serviciilor de plată asupra acestuia, înainte de inițierea operațiunii de plată.		
Art. 51	TITLUL IV DREPTURI ȘI OBLIGAȚII PRIVIND PRESTAREA ȘI UTILIZAREA SERVICIILOR DE PLATĂ CAPITOLUL 1 Dispoziții comune Domeniul de aplicare (1) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu este un	Art. 114	TITLUL IV DREPTURI ȘI OBLIGAȚII PRIVIND PRESTAREA ȘI UTILIZAREA SERVICIILOR DE PLATĂ <i>Capitolul I – Dispoziții comune</i> (1) Prevederile prezentului titlu reglementează drepturile și obligațiile părților în cazul operațiunilor de plată singulară, al

	consumator, părțile pot conveni ca articolul 52 alineatul (1), articolul 54 alineatul (2) al doilea paragraf și articolele 59, 61, 62, 63, 66 și 75 să nu se aplice, integral sau parțial. De asemenea, părțile pot conveni asupra unei alte perioade de timp decât cea stabilită la articolul 58.		contractelor-cadru și al operațiunilor de plată prevăzute de acestea, în cazul în care utilizatorul acționează în calitate de consumator. (2) În cazul în care utilizatorul nu acționează în calitate de consumator, părțile pot conveni să aplice, total sau parțial, prevederile art. 115, art. 122 alin (2) și (3), art. 128, art. 129, art. 131-140, art. 146-149, art. 164-173 precum și să convină asupra unei alte perioade de timp decât cea stabilită la art. 127.
	(2) Statele membre pot stabili ca articolul 83 să nu se aplice în cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu este un consumator.		
	(3) Statele membre pot stabili ca dispozițiile prezentului titlu să se aplice microîntreprinderilor în același mod ca și consumatorilor.		
	(4) Prezenta directivă nu aduce atingere măsurilor naționale de punere în aplicare a Directivei 87/102/CEE. De asemenea, prezenta directivă nu aduce atingere altor dispoziții relevante ale legislației comunitare și naționale referitoare la condițiile de acordare a creditelor pentru consum nearmonizate prin prezenta directivă care sunt în conformitate cu legislația comunitară.		<i>Prevederile art. 51(4) din Directiva sunt identice cu cele ale art. 30(3) din Directiva și sunt preluate o singură dată prin articolul ce transpune art. 30(3) din Directiva.</i>
Art. 52	Comisioane aplicabile (1) Prestatorul de servicii de plată nu poate percepe comisioane utilizatorului serviciilor de plată pentru îndeplinirea obligațiilor sale în materie de informare sau pentru măsurile corective și de prevenire în conformitate cu prezentul titlu, dacă nu se prevede altfel la articolul 65	Art. 115	(1) Prestatorul de servicii de plată nu solicită utilizatorului serviciilor de plată nici un fel de plată pentru îndeplinirea obligațiilor în materie de informare sau pentru luarea măsurilor corective și de prevenire prevăzute în prezentul titlu, dacă nu se prevede altfel art. 143, la art. 149 și la art.

	alineatul (1), la articolul 66 alineatul (3) și la articolul 74 alineatul (2). Aceste comisioane trebuie să fie convenite de utilizatorul serviciilor de plată și de prestatorul serviciilor de plată, și să fie adecvate și în acord cu costurile reale ale prestatorului de servicii de plată.		162. (2) Prețul pe care îl poate solicita prestatorul de servicii de plată, în conformitate cu alin. (1), trebuie să fie convenit de comun acord cu utilizatorul serviciilor de plată și să se limiteze la acoperirea costurilor efective ale prestatorului serviciilor de plată, să nu conducă la obținerea de venituri suplimentare de către prestatorul de servicii de plată sau la descurajarea utilizatorului de a solicita informații ori de a solicita luarea măsurilor corective și de prevenire.
	(2) În cazul în care o operațiune de plată nu implică nicio conversie monetară, statele membre stabilesc ca beneficiarul plății să plătească comisioanele percepute de prestatorul său de servicii de plată, iar plătitorul să plătească comisioanele percepute de prestatorul său de servicii de plată.	Art. 116	În cazul în care o operațiune de plată nu implică nicio conversie monetară, beneficiarul plății suporta prețul perceput de prestatorul său de servicii de plată, iar plătitorul plătește prețul perceput de prestatorul său de servicii de plată.
	(3) Prestatorul de servicii de plată nu împiedică beneficiarul plății să solicite din partea plătitorului un comision sau să îi ofere o reducere pentru utilizarea unui instrument de plată. Cu toate acestea, statele membre pot interzice sau limita dreptul de a solicita comisioane, luând în considerare nevoia de a încuraja concurența și de a promova utilizarea de instrumente de plată eficiente.	Art. 117	Beneficiarul plății nu poate solicita plătitorului un preț suplimentar pentru utilizarea unui anumit instrument de plată.
Art. 53	Derogare pentru instrumentele de plată cu valoare redusă și pentru moneda electronică (1) În cazul instrumentelor de plată care, în conformitate cu contractul-cadru, privesc numai operațiunile de plată individuale care nu depășesc 30 EUR sau care au o limită de cheltuieli de 150 EUR, sau depozitează fonduri care nu	Art. 118	(1) În cazul instrumentelor de plată care, în conformitate cu contractul-cadru, privesc numai operațiunile de plată individuale ce nu depășesc 25 Euro sau echivalentul în lei a 25 Euro la data efectuării tranzacției ori ce au o limită de

	depășesc niciodată 150 EUR, prestatorii de servicii de plată pot conveni cu utilizatorii serviciilor de plată:		cheltuieli de 100 de Euro sau echivalentul în lei a 100 de Euro, ori depozitează fonduri ce nu depășesc niciodată 100 de Euro sau echivalentul în lei a 100 de Euro la data efectuării tranzacției, prestatorii de servicii de plată pot conveni cu utilizatorii serviciilor de plată:
	(a) că articolul 56 alineatul (1) litera (b), articolul 57 alineatul (1) literele (c) și (d), precum și articolul 61 alineatele (4) și (5) nu se aplică în cazul în care instrumentul de plată nu permite blocarea sau împiedicarea unei utilizări ulterioare a acestuia;		(a) ca art. 124 alin. (1) lit. b), art. 125 alin. (1) lit. c) și d) , precum și art. 134 și art. 135 să nu se aplice în cazul în care instrumentul de plată nu permite blocarea sau împiedicarea unei utilizări ulterioare a acestuia;
	(b) că articolul 59, articolul 60 și articolul 61 alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul în care instrumentul de plată este utilizat anonim sau în cazul în care, din alte motive care țin de instrumentul de plată, prestatorul de servicii de plată nu se află în poziția de a dovedi că o anumită operațiune de plată a fost autorizată;		(b) ca art. 128-132 să nu se aplice în cazul în care instrumentul de plată este utilizat anonim sau în cazul în care, din alte motive care țin de natura instrumentului de plată, prestatorul de servicii de plată nu este în măsură să dovedească că o anumită operațiune de plată a fost autorizată;
	(c) că, prin derogare de la articolul 65 alineatul (1), prestatorul de servicii de plată nu este obligat să îl informeze pe utilizatorul serviciilor de plată în legătură cu refuzul unui ordin de plată, în cazul în care neefectuarea plății apare din context;		(c) ca, prin derogare de la art. 143 , prestatorul de servicii de plată nu este obligat să îl notifice pe utilizatorul serviciilor de plată în legătură cu refuzul unui ordin de plată, în cazul în care neefectuarea plății reiese din context;
	(d) că, prin derogare de la articolul 66, plătitorul nu poate revoca ordinul de plată după transmiterea ordinului de plată sau după exprimarea consimțământului său pentru executarea operațiunii de plată către beneficiarul plății;		(d) ca, prin derogare de la art. 146-149 , plătitorul nu poate revoca ordinul de plată după transmiterea ordinului de plată sau după exprimarea consimțământului său pentru executarea operațiunii de plată către beneficiarul plății;
	(e) că, prin derogare de la articolele 69 și 70, se aplică alte termene de executare.		(e) ca, prin derogare de la art. 154-157 , se aplică alte termene de executare.

	(2) Pentru operațiunile de plată naționale, statele membre sau autoritățile lor competente pot reduce sau dubla sumele prevăzute la alineatul (1). Acestea pot să le crească până la 500 EUR pentru instrumentele de plată preplătite.		(2) Pentru operațiunile de plată transfrontaliere efectuate pe teritoriul Uniunii Europene sau în Spațiul Economic European, sumele prevăzute la alin. (1) sunt de 30 Euro sau echivalentul în lei a 30 Euro în cazul instrumentelor de plată și de 150 Euro sau echivalentul în lei a 150 Euro în cazul limitelor de cheltuieli sau fondurilor depozitate.
	(3) Articolele 60 și 61 se aplică, de asemenea, monedei electronice în sensul articolului 1 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2000/46/CE, cu excepția cazului în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu poate îngheța contul de plăți sau bloca instrumentul de plată. Statele membre pot limita această derogare la conturi de plăți sau la instrumente de plată cu o anumită valoare.	Art. 119	În cazul monedei electronice, în sensul art.7 alin. (1), pct.16 din cadrul Ordonanței de Urgență nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, republicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 1027 din 27 decembrie 2006, art. 130-135 din prezenta ordonanță de urgență nu se aplică dacă: a) prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu poate îngheța contul de plăți sau bloca instrumentul de plată; b) conturile de plăți au o limită de cheltuieli sau depozitează fonduri ce nu depășesc 150 de Euro sau echivalentul în lei a 150 de Euro sau instrumentele de plată privesc operațiuni ce nu depășesc 150 de Euro sau echivalentul în lei a 150 de Euro.
Art. 54	CAPITOLUL 2 Autorizarea operațiunilor de plată Consimțământul și retragerea consimțământului (1) Statele membre se asigură că o operațiune de plată este considerată autorizată doar în cazul în care plătitorul și-a exprimat consimțământul referitor la executarea operațiunii de plată. O operațiune de plată poate fi autorizată de către plătitor fie înainte, fie după executarea sa, dacă plătitorul și prestatorul său de servicii de plată au convenit astfel.	Art. 120 Art. 122	Capitolul II Autorizarea operațiunilor de plată Secțiunea 1 Consimțământul și limitele de utilizare ale instrumentului de plată (1) O operațiune de plată este considerată autorizată dacă plătitorul și-a exprimat consimțământul pentru executarea operațiunii de plată. (1) O operațiune de plată poate fi autorizată de către plătitor fie înainte, fie după executarea sa, dacă plătitorul și

			prestatorul său de servicii de plată au convenit astfel.
	(2) Consimțământul de a executa o operațiune de plată sau o serie de operațiuni de plată trebuie să fie dat în forma convenită între plătitor și prestatorul său de servicii de plată. În absența unui astfel de consimțământ, operațiunea de plată este considerată ca fiind neautorizată.	Art. 121	(1) Consimțământul de a executa o operațiune de plată sau o serie de operațiuni de plată trebuie să fie dat în forma convenită între plătitor și prestatorul său de servicii de plată. În absența unui astfel de consimțământ, operațiunea de plată este considerată ca fiind neautorizată.
	(3) Plătitorul își poate retrage consimțământul în orice moment, dar nu mai târziu de momentul irevocabilității în conformitate cu articolul 66. Aceleași dispoziții se aplică și în cazul consimțământului exprimat pentru executarea mai multor operațiuni de plată, care poate de asemenea să fie retras, cu efectul ca orice operațiune de plată viitoare să fie considerată neautorizată.	Art. 122	(2) Plătitorul își poate retrage consimțământul în orice moment, dar nu mai târziu de momentul irevocabilității în conformitate cu dispozițiile art. 146-149 . (3) Consimțământului exprimat pentru executarea mai multor operațiuni de plată poate fi retras urmând ca orice operațiune de plată viitoare să fie considerată neautorizată.
	(4) Procedura de exprimare a consimțământului trebuie convenită între plătitor și prestatorul său de servicii de plată.	Art. 121	(2) Procedura de exprimare a consimțământului trebuie convenită între plătitor și prestatorul de servicii de plată.
Art. 55	Limitele de utilizare a instrumentului de plată (1) În cazul în care este utilizat un instrument specific de plată în vederea exprimării consimțământului, plătitorul și prestatorul său de servicii de plată pot conveni asupra unor limite de cheltuieli pentru operațiunile executate prin instrumentul de plată respectiv.	Art. 123	(1) În cazul în care este utilizat un instrument specific de plată pentru exprimarea consimțământului, plătitorul și prestatorul său de servicii de plată pot conveni asupra unor limite de cheltuieli pentru operațiunile executate prin instrumentul de plată respectiv.
	(2) În cazul în care acest lucru este convenit în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată își poate rezerva dreptul de a bloca un instrument de plată din motive justificate în mod obiectiv, legate de securitatea instrumentului de plată, de o suspiciune de utilizare neautorizată sau frauduloasă a acestuia sau, în cazul unui instrument de plată cu o linie de credit, de un risc sporit în mod semnificativ ca plătitorul să fie în incapacitatea de a se		(2) În cazul în care este convenit în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată își poate rezerva dreptul de a bloca instrumentul de plată din motive justificate în mod obiectiv, legate de securitatea instrumentului de plată, de o suspiciune de utilizare neautorizată sau frauduloasă a acestuia sau, în cazul unui instrument de plată cu o linie de credit, de un risc sporit în mod semnificativ ca plătitorul să fie în incapacitatea de a se achita de obligația de plată.

	achita de obligația de plată.		
	(3) În aceste cazuri, prestatorul de servicii de plată informează, în modul convenit, plătitorul în legătură cu blocarea instrumentului de plată și cu motivele acestui blocaj, dacă este posibil, înainte de blocare și, cel mai târziu, imediat după blocarea acestuia, cu excepția cazului în care furnizarea acestei informații compromite motivele de siguranță justificate în mod obiectiv sau este interzisă de alte dispoziții relevante ale legislației comunitare sau naționale.		(3) În cazurile menționate la alin. (2) , prestatorul de servicii de plată informează, în modul convenit, plătitorul în legătură cu blocarea instrumentului de plată și cu motivele acestui blocaj, dacă este posibil, înainte de blocare și, cel mai târziu, imediat după blocarea acestuia, cu excepția cazului în care furnizarea acestei informații aduce atingere motivelor de siguranță justificate în mod obiectiv sau este interzisă de alte dispoziții legislative relevante.
	(4) Prestatorul de servicii de plată deblochează instrumentul de plată sau îl înlocuiește cu un nou instrument de plată odată ce motivele de blocare încetează să mai existe.		(4) Prestatorul de servicii de plată deblochează instrumentul de plată sau îl înlocuiește cu un nou instrument de plată odată ce motivele de blocare încetează să mai existe.
Art. 56	Obligațiile utilizatorului serviciilor de plată cu privire la instrumentele de plată (1) Utilizatorul serviciilor de plată care are dreptul de a utiliza un instrument de plată are următoarele obligații:	Art. 124	Secțiunea a2-a Obligațiile părților cu privire la instrumentele de plată (1) Utilizatorul serviciilor de plată care folosește un instrument de plată are următoarele obligații:
	(a) să utilizeze instrumentul de plată în conformitate cu termenii care reglementează emiterea și utilizarea acestuia; și		(a) să utilizeze instrumentul de plată în conformitate cu termenii care reglementează emiterea și utilizarea acestuia;
	(b) de îndată ce ia cunoștință de pierderea, furtul, deturnarea instrumentului său de plată sau de orice altă utilizare neautorizată a acestuia, să informeze fără întârziere prestatorul de servicii de plată sau entitatea desemnată de acesta.		(b) să notifice prestatorul de servicii de plată sau entitatea desemnată de acesta, fără întârziere nejustificată de îndată ce ia cunoștință de pierderea, furtul, folosirea fără drept a instrumentului său de plată sau de orice altă utilizare neautorizată a acestuia.
	(2) În scopul prevăzut la alineatul (1) litera (a), de îndată ce utilizatorul serviciilor de plată primește un instrument de plată, acesta ia în special toate măsurile rezonabile pentru a garanta siguranța elementelor de securitate personalizate.		(2) În scopul prevăzut la alin. (1) lit. (a) , de îndată ce utilizatorul serviciilor de plată primește un instrument de plată, acesta, în mod special, ia toate măsurile rezonabile pentru a păstra elementele de securitate personalizate în

			siguranță.
Art. 57	Obligațiile prestatorului de servicii de plată cu privire la instrumentele de plată (1) Prestatorul serviciilor de plată care emite un instrument de plată are următoarele obligații:	Art. 125	(1) Prestatorul serviciilor de plată care emite un instrument de plată are următoarele obligații:
	(a) să se asigure că elementele de securitate personalizate ale instrumentului de plată nu sunt accesibile altor părți cu excepția utilizatorului serviciilor de plată care are dreptul de utilizare a instrumentului de plată, fără a aduce atingere obligațiilor utilizatorului serviciilor de plată prevăzute la articolul 56;		(a) să se asigure că elementele de securitate personalizate ale instrumentului de plată nu sunt accesibile altor părți în afară de utilizatorul serviciilor de plată care are dreptul de utilizare a instrumentului de plată, fără a aduce atingere obligațiilor utilizatorului serviciilor de plată prevăzute la art. 124;
	(b) să nu trimită un instrument de plată nesolicitat, cu excepția cazului în care instrumentul de plată transmis deja utilizatorului serviciilor de plată trebuie înlocuit;		(b) să nu trimită un instrument de plată nesolicitat, cu excepția cazului în care instrumentul de plată transmis deja utilizatorului serviciilor de plată trebuie înlocuit;
	(c) să se asigure că în orice moment sunt disponibile mijloace corespunzătoare care să permită utilizatorului serviciilor de plată să facă o notificare în temeiul articolului 56 alineatul (1) litera (b) sau să ceară deblocarea în temeiul articolului 55 alineatul (4); la cerere, prestatorul de servicii de plată pune la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată mijloacele de a dovedi, timp de 18 luni de la notificare, că a făcut o astfel de notificare; și		(c) să se asigure că în orice moment sunt disponibile mijloace corespunzătoare care să permită utilizatorului serviciilor de plată să facă o notificare în temeiul art. 124 alin. (1) lit. b) sau să ceară deblocarea în temeiul art. 123 alin. (4); (d) să pună la dispoziția utilizatorului serviciilor de plată, la cerere, mijloacele de a dovedi, timp de 18 luni de la notificare, că a făcut o astfel de notificare;
	(d) să împiedice orice utilizare a instrumentului de plată, odată ce a fost făcută notificarea în temeiul articolului 56 alineatul (1) litera (b).		(e) să împiedice orice utilizare a instrumentului de plată, odată ce a fost făcută notificarea în temeiul art. 124 alin. (1) lit. b).
	(2) Prestatorul de servicii de plată suportă riscul de a trimite un instrument de plată către un plătitor sau de a trimite orice	Art. 126	Prestatorul de servicii de plată își asumă toate riscurile legate de transmiterea unui instrument de plată, solicitat sau

	elemente de securitate personalizate ale acestuia.		nesolicitat, către un plătitor sau de transmiterea oricaror elemente de securitate personalizate ale acestuia.
Art. 58	Notificarea operațiunilor de plată neautorizate sau executate încorect Utilizatorul serviciilor de plată poate obține corectarea unei operațiuni din partea prestatorului de servicii de plată numai dacă semnalează în cel mai scurt timp prestatorului său de servicii de plată și în cel mult treisprezece luni de la data debitării, faptul că a constatat o operațiune de plată neautorizată sau executată încorect, care dă naștere unei plângeri, inclusiv în conformitate cu articolul 75, cu excepția situațiilor în care, dacă este cazul, prestatorul de servicii de plată nu și-a îndeplinit obligația de a furniza sau de a face disponibile informațiile legate de această operațiune de plată, în conformitate cu titlul III.	Art. 127	Secțiunea a3-a Operațiuni de plată neautorizate sau executate încorect (1) Prestatorul de servicii de plată corectează o operațiune de plată numai dacă utilizatorul serviciilor de plată semnalează în cel mai scurt timp prestatorului său de servicii de plată, dar nu mai târziu de 13 luni de la data debitării, faptul că a constatat o operațiune de plată neautorizată sau executată încorect, care dă naștere unei plângeri, inclusiv în condițiile art. 164- art. 173. (2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care prestatorul de servicii de plată nu și-a îndeplinit obligația de a furniza sau de a face disponibile informațiile legate de această operațiune de plată, în conformitate cu Titlul III.
Art. 59	Probe privind autentificarea și executarea operațiunilor de plată (1) În cazul în care un utilizator al serviciilor de plată neagă faptul că a autorizat o operațiune de plată executată sau pretinde că operațiunea de plată nu a fost corect executată, statele membre impun ca prestatorul de servicii de plată să fie cel care trebuie să demonstreze că operațiunea de plată a fost autentificată, înregistrată corect, introdusă în conturi și nu a fost afectată de nici o defecțiune tehnică sau de alte deficiențe.	Art. 128	În cazul în care un utilizator al serviciilor de plată neagă faptul că a autorizat o operațiune de plată executată sau susține că operațiunea de plată nu a fost corect executată, prestatorul de servicii de plată trebuie să demonstreze că operațiunea de plată a fost autentificată, înregistrată corect, introdusă în conturi și nu a fost afectată de nici o defecțiune tehnică sau de alte deficiențe.
	(2) În cazul în care un utilizator al serviciilor de plată neagă faptul că a autorizat o operațiune de plată executată,	Art. 129	În cazul în care un utilizator al serviciilor de plată neagă faptul că a autorizat o operațiune de plată executată, folosirea

	folosirea în sine a unui instrument de plată înregistrat de prestatorul de servicii de plată nu este în mod necesar suficientă pentru a dovedi fie că operațiunea de plată a fost autorizată de către plătitor, fie că plătitorul a acționat în mod fraudulos sau nu a respectat, intenționat sau din neglijență gravă, una sau mai multe dintre obligațiile care îi revin în temeiul articolului 56.		în sine a unui instrument de plată care a fost înregistrată de prestatorul de servicii de plată nu este în mod necesar suficientă pentru a dovedi că operațiunea de plată a fost autorizată de către plătitor sau că plătitorul a acționat în mod fraudulos ori că nu a respectat, intenționat sau din neglijență gravă, una sau mai multe dintre obligațiile care îi revin în temeiul art. 124 .
Art. 60	Răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru operațiunile de plată neautorizate (1) Statele membre se asigură că, fără a aduce atingere articolului 58, în cazul unei operațiuni de plată neautorizate, prestatorul de servicii de plată al plătitorului rambursează imediat plătitorului suma aferentă operațiunii de plată neautorizate respective și, dacă este cazul, readuce contul de plăți debitat, în situația în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată neautorizată nu s-ar fi efectuat.	Art. 130	(1) Fără a aduce atingere art. 127, în cazul unei operațiuni de plată neautorizate, prestatorul de servicii de plată al plătitorului are obligația ca, imediat, să: a) ramburseze plătitorului suma aferentă operațiunii de plată neautorizate respective; b) sa readucă contul de plăți debitat, în situația în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată neautorizată nu s-ar fi efectuat, dacă este cazul.
	(2) O compensație financiară suplimentară se poate stabili în conformitate cu legislația aplicabilă contractului încheiat între plătitor și prestatorul său de servicii de plată.		(2) O compensație financiară suplimentară se poate stabili în conformitate cu legislația aplicabilă contractului încheiat între plătitor și prestatorul său de servicii de plată.
Art. 61	Răspunderea plătitorului pentru operațiuni de plată neautorizate (1) Prin derogare de la articolul 60, plătitorul suportă, până la un quantum de cel mult 150 EUR, pierderile legate de orice operațiuni de plată neautorizate, care rezultă din utilizarea unui instrument de plată pierdut sau furat sau din deturnarea unui instrument de plată, în cazul în care plătitorul nu a asigurat siguranța elementelor de securitate	Art. 131	(1) Prin derogare de la art. 130, plătitorul suportă pierderile legate de orice operațiuni de plată neautorizate care rezultă din utilizarea unui instrument de plată pierdut sau furat ori, în cazul în care plătitorul nu a păstrat în siguranță elementele de securitate personalizate, pierderile care rezultă din deturnarea unui instrument de plată până la momentul notificării realizate conform art. 124 alin. (1) lit.b). (2) Pierderile suportate de plătitor pot fi în valoare de cel

	personalizate.		mult 150 de Euro sau echivalentul in lei al sumei menționate.
	(2) Plătitorul suportă toate pierderile legate de orice operațiuni neautorizate dacă aceste pierderi rezultă în urma fraudei sau a nerespectării, intenționate sau din neglijență gravă, a uneia sau a mai multor obligații care îi revin în temeiul articolului 56. În astfel de cazuri, suma maximă menționată la alineatul (1) al prezentului articol nu se aplică.	Art. 132	Plătitorul suportă toate pierderile legate de orice operațiuni neautorizate dacă aceste pierderi rezultă în urma fraudei sau a nerespectării, intenționate sau din neglijență gravă, a uneia sau a mai multor obligații care îi revin în temeiul art. 124 . În astfel de cazuri, suma de cel mult 150 de Euro sau echivalentul în lei al acestei sume nu se aplică.
	(3) În cazurile în care plătitorul nu a acționat în mod fraudulos sau nu și-a îndeplinit, fără intenție, obligațiile care îi revin în temeiul articolului 56, statele membre pot reduce răspunderea menționată la alineatele (1) și (2) ale acestui articol, luând în calcul, în special, natura elementelor de securitate personalizate ale instrumentului de plată și situațiile în care acesta a fost pierdut, furat sau deturnat.	Art. 133	Art. 133 – (1) Plătitorul suportă pierderi în valoare de cel mult 50 de Euro sau echivalentul în lei al sumei menționate la data efectuării tranzacției neautorizate, într-una din următoarele situații: a) plătitorul nu a acționat în mod fraudulos; b) plătitorul și-a încălcat, fără intenție, obligațiile ce îi revin în temeiul art. 124, (2) Evaluarea răspunderii plătitorului se face ținând cont, în special, de natura elementelor de securitate personalizate ale instrumentului de plată și de situațiile în care acesta a fost pierdut, furat sau folosit fără drept.
	(4) Plătitorul nu suportă nicio consecință financiară care rezultă din utilizarea unui instrument de plată pierdut, furat sau deturnat după notificarea realizată în conformitate cu articolul 56 alineatul (1) litera (b), exceptând cazul în care acesta a acționat în mod fraudulos.	Art. 134	Plătitorul nu suportă nicio consecință financiară care rezultă din utilizarea unui instrument de plată pierdut, furat sau deturnat după notificarea realizată conform art. 124 alin. (1) lit.b) , exceptând cazul în care acesta a acționat în mod fraudulos.
	(5) În cazul în care prestatorul de servicii de plată nu pune la dispoziție mijloacele adecvate care să permită notificarea în orice moment a unui instrument de plată pierdut, furat sau deturnat, astfel cum se prevede la articolul 57 alineatul (1) litera (c), plătitorul nu este răspunzător pentru consecințele	Art. 135	În cazul în care prestatorul de servicii de plată nu pune la dispoziție mijloacele adecvate care să permită notificarea în orice moment a unui instrument de plată pierdut, furat sau deturnat, astfel cum se prevede la art. 125 alin. (1) lit. c) , plătitorul nu este răspunzător pentru consecințele financiare

	financiare care rezultă din utilizarea unui astfel de instrument de plată, exceptând cazul în care acesta a acționat în mod fraudulos.		care rezultă din utilizarea unui astfel de instrument de plată, exceptând cazul în care acesta a acționat în mod fraudulos.
Art. 62	Rambursări pentru operațiunile de plată inițiate de sau prin intermediul unui beneficiar al plății (1) Statele membre se asigură că un plătitor are dreptul la o rambursare din partea prestatorului său de servicii de plată a unei operațiuni de plată autorizate inițiate de sau prin intermediul unui beneficiar al plății care a fost deja executată, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:	Art. 136	Secțiunea a4-a Rambursare pentru operațiuni de plată inițiate de sau prin intermediul beneficiarului plății (1) Plătitorul are dreptul la rambursare din partea prestatorului său de servicii de plată a unei operațiuni de plată autorizate inițiate de sau prin intermediul unui beneficiar al plății care a fost deja executată, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
	(a) autorizația nu specifică suma exactă a operațiunii de plată la momentul în care a fost dată; și		(a) autorizația nu specifică, în momentul emiterii acesteia, suma exactă a operațiunii de plată;
	(b) suma operațiunii de plată a depășit suma la care s-ar fi putut aștepta în mod rezonabil un plătitor, luând în calcul profilul cheltuielilor sale anterioare, condițiile din contractul său cadru și circumstanțele relevante pentru cazul respectiv.		(b) suma operațiunii de plată a depășit suma la care s-ar fi putut aștepta în mod rezonabil plătitorul, luând în calcul profilul cheltuielilor sale anterioare, condițiile din contractul său cadru și circumstanțele relevante pentru cazul respectiv.
	La cererea prestatorului de servicii de plată, plătitorul furnizează elemente concrete legate de astfel de condiții.		(2) La cererea prestatorului de servicii de plată, plătitorul furnizează elemente concrete legate de condițiile menționate la alin. (1).
	Rambursarea constă în suma totală a operațiunii de plată executate.		(3) Rambursarea constă în suma totală a operațiunii de plată executate.
	Pentru debitările directe, plătitorul și prestatorul său de servicii de plată pot conveni în contractul-cadru ca plătitorul să aibă dreptul la o rambursare din partea prestatorului său de servicii de plată, chiar dacă nu sunt întrunite condițiile de rambursare prevăzute la primul paragraf din prezentul alineat.	Art. 138	În cazul operațiunilor de debitare directă, plătitorul și prestatorul său de servicii de plată pot conveni în contractul-cadru ca plătitorul să aibă dreptul la rambursare din partea prestatorului său de servicii de plată, chiar dacă nu sunt întrunite condițiile de rambursare prevăzute la art. 136.

	(2) Cu toate acestea, în scopul aplicării alineatului (1) primul paragraf litera (b), plătitorul nu poate invoca motive legate de operațiuni de schimb valutar dacă s-a aplicat cursul de schimb de referință convenit cu prestatorul său de servicii de plată în conformitate cu articolul 37 alineatul (1) litera (d) și cu articolul 42 punctul 3 litera (b).	Art. 139	În scopul aplicării art. 136 alin. (1) lit. (b) , plătitorul nu poate invoca motive legate de operațiuni de schimb valutar dacă s-a aplicat cursul de schimb de referință convenit cu prestatorul său de servicii de plată în conformitate cu art. 93 alin. (1) lit.d și cu art. 99 pct. 3 lit. b).
	(3) În contractul-cadru dintre plătitor și prestatorul său de servicii de plată se poate conveni ca plătitorul să nu aibă dreptul la nicio rambursare în cazul în care și-a exprimat consimțământul de a executa operațiunea de plată direct către prestatorul său de servicii de plată și, dacă este cazul, informațiile privind operațiunile de plată viitoare au fost transmise sau au fost puse la dispoziția plătitorului în forma convenită cu cel puțin patru săptămâni înainte de data scadenței, de către prestatorul de servicii de plată sau de către beneficiarul plății.	Art. 140	În contractul-cadru dintre plătitor și prestatorul său de servicii de plată, se poate conveni ca plătitorul să nu aibă dreptul la nicio rambursare în cazul în care și-a exprimat consimțământul de a executa operațiunea de plată direct către prestatorul său de servicii de plată și, dacă este cazul, informațiile privind operațiunile de plată viitoare au fost transmise sau au fost puse la dispoziția plătitorului, în forma convenită, cu cel puțin 4 săptămâni înainte de data scadenței, de către prestatorul de servicii de plată sau de către beneficiarul plății.
Art. 63	Cereri de rambursare pentru operațiunile de plată inițiate de sau prin intermediul unui beneficiar al plății (1) Statele membre se asigură că plătitorul poate solicita rambursarea prevăzută la articolul 62 pentru o operațiune de plată autorizată, inițiată de sau prin intermediul unui beneficiar al plății, în termen de opt săptămâni de la data la care fondurile au fost debitate.	Art. 137	(1) Plătitorul poate solicita rambursarea prevăzută la art. 136 pentru o operațiune de plată autorizată, inițiată de sau prin intermediul unui beneficiar al plății, în termen de 8 săptămâni de la data la care fondurile au fost debitate.
	(2) În termen de zece zile lucrătoare de la primirea cererii de rambursare, prestatorul de servicii de plată fie rambursează întreaga sumă a operațiunii de plată, fie justifică refuzul de a rambursa suma, indicând organismele pe care plătitorul le poate sesiza în temeiul articolelor 80 și 83 în cazul în care nu acceptă justificarea oferită.		(2) În termen de 10 zile lucrătoare de la primirea cererii de rambursare, prestatorul de servicii de plată fie rambursează întreaga sumă a operațiunii de plată, fie justifică refuzul de a rambursa suma, indicând organismele pe care plătitorul le poate sesiza în temeiul art. 178-182 , în cazul în care nu acceptă justificarea oferită.

	Dreptul prestatorului de servicii de plată de a refuza rambursarea, în conformitate cu primul paragraf, nu se aplică în cazul articolului 62 alineatul (1) al patrulea paragraf.		(3) Dreptul prestatorului de servicii de plată de a refuza rambursarea, în conformitate cu alin. (1) nu se aplică în cazul art. 138.
Art. 64	<i>CAPITOLUL 3 Executarea operațiunilor de plată</i> Secțiunea 1 Ordine de plată și sume transferate Primirea ordinelor de plată (1) Statele membre se asigură că momentul primirii reprezintă momentul în care ordinul de plată transmis direct de către plătitor sau indirect de către sau prin intermediul unui beneficiar al plății este primit de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului. În cazul în care momentul primirii nu este într-o zi lucrătoare pentru prestatorul de servicii de plată al plătitorului, ordinul de plată se consideră primit în următoarea zi lucrătoare. Prestatorul de servicii de plată poate stabili o oră limită aproape de sfârșitul zilei lucrătoare, după care orice ordin de plată primit se consideră primit în următoarea zi lucrătoare.	Art. 141	<i>Capitolul III - Executarea operațiunilor de plată</i> Secțiunea 1 - Ordine de plată (1) Momentul primirii ordinului de plată reprezintă momentul în care ordinul de plată, transmis direct de către plătitor sau indirect de către sau prin intermediul unui beneficiar al plății, este primit de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului. (2) În cazul în care momentul primirii nu este într-o zi lucrătoare pentru prestatorul de servicii de plată al plătitorului, ordinul de plată se consideră primit în următoarea zi lucrătoare. (3) Prestatorul de servicii de plată poate stabili o oră limită aproape de sfârșitul zilei lucrătoare, după care orice ordin de plată primit se consideră primit în următoarea zi lucrătoare.
	(2) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată care inițiază un ordin de plată și prestatorul său de servicii de plată convin ca executarea ordinului de plată să înceapă într-o anumită zi sau la sfârșitul unei anumite perioade sau în ziua în care plătitorul a pus fonduri la dispoziția prestatorului său de servicii de plată, momentul primirii în sensul articolului 69 este considerat ziua convenită. În cazul în care ziua convenită nu este o zi lucrătoare pentru prestatorul de servicii de plată, ordinul de plată primit este	Art. 142	În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată care inițiază un ordin de plată și prestatorul său de servicii de plată convin ca executarea ordinului de plată să înceapă într-o anumită zi sau la sfârșitul unei anumite perioade sau în ziua în care plătitorul a pus fonduri la dispoziția prestatorului său de servicii de plată, momentul primirii, în sensul art. 154-156 , este considerat ziua convenită. În cazul în care ziua convenită nu este o zi lucrătoare pentru prestatorul de servicii de plată, ordinul de plată se consideră primit în următoarea zi

	considerat primit în următoarea zi lucrătoare.		lucrătoare.
Art. 65	Refuzul ordinelor de plată (1) În cazul în care prestatorul de servicii de plată refuză executarea unui ordin de plată, refuzul și, dacă este posibil, motivele refuzului, precum și procedura de remediere a oricăror erori de fapt care au condus la refuz sunt notificate utilizatorului serviciilor de plată, dacă acest lucru nu este interzis prin alte dispoziții relevante ale legislației comunitare sau naționale.	Art. 143	(1) În cazul în care prestatorul de servicii de plată refuză executarea unui ordin de plată, refuzul și, dacă este posibil, motivele refuzului, precum și procedura de remediere a oricăror erori de fapt care au condus la refuz sunt notificate utilizatorului serviciilor de plată, dacă acest lucru nu este interzis prin alte prevederi legislative relevante.
	Prestatorul de servicii de plată transmite sau pune la dispoziție notificarea, în modul convenit, în cel mai scurt timp și, în orice caz, în termenele specificate în articolul 69.		(2) Prestatorul de servicii de plată transmite sau pune la dispoziție notificarea, în modul convenit, în cel mai scurt timp și, în orice situație, în termenele specificate în art. 154-156 .
	Contractul-cadru poate include o condiție ca, în cazul în care refuzul este justificat în mod obiectiv, prestatorul de servicii de plată să poată percepe un comision pentru această notificare.		(3) Contractul-cadru poate include o condiție ca, în cazul în care refuzul este justificat în mod obiectiv, prestatorul de servicii de plată să poată percepe un pret pentru această notificare.
	(2) În cazurile în care sunt îndeplinite toate condițiile stabilite în contractul-cadru al plătitorului, prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu poate refuza executarea unui ordin de plată autorizat, indiferent dacă ordinul de plată a fost inițiat de un plătitor sau de un sau prin intermediul unui beneficiar al plății, dacă acest lucru nu este interzis prin alte dispoziții relevante ale legislației comunitare sau naționale.	Art. 144	În cazurile în care sunt îndeplinite toate condițiile stabilite în contractul-cadru încheiat cu plătitorul, prestatorul de servicii de plată al plătitorului nu poate refuza executarea unui ordin de plată autorizat, indiferent dacă ordinul de plată a fost inițiat de un plătitor sau de un beneficiar al plății ori prin intermediul acestuia din urmă, dacă acest lucru nu este interzis prin alte prevederi legislative relevante.
	(3) În sensul articolelor 69 și 75, un ordin de plată a cărui executare a fost refuzată este considerat că nu a fost primit.	Art. 145	În sensul art. 154 - art. 156 și al art. 164 - art.173 , un ordin de plată a cărui executare a fost refuzată se consideră că nu a

			fost primit.
Art. 66	Irevocabilitatea unui ordin de plată (1) Statele membre se asigură că utilizatorul serviciilor de plată nu poate revoca un ordin de plată după ce acesta a fost primit de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului, dacă nu se specifică altfel în prezentul articol.	Art. 146	Utilizatorul serviciilor de plată nu poate revoca un ordin de plată după ce acesta a fost primit de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului decât în cazul menționat la art. 142 și cel târziu până la sfârșitul zilei lucrătoare care precede ziua convenită.
	(2) În cazul în care operațiunea de plată este inițiată de sau prin intermediul beneficiarului plății, plătitorul nu poate revoca ordinul de plată după transmiterea acestuia sau după exprimarea consimțământului său de executare a operațiunii de plată către beneficiarul plății.	Art. 147	În cazul în care operațiunea de plată este inițiată de sau prin intermediul beneficiarului plății, plătitorul nu poate revoca ordinul de plată după transmiterea acestuia sau după exprimarea consimțământului său de executare a operațiunii de plată către beneficiarul plății.
	(3) Cu toate acestea, în cazul unei debitări directe și fără a aduce atingere drepturilor de rambursare, plătitorul poate revoca ordinul de plată cel târziu la sfârșitul zilei lucrătoare care precede ziua convenită pentru debitarea fondurilor.	Art. 148	Prin excepție de la prevederile la art. 147, plătitorul poate revoca ordinul de plată, în cazul unei debitări directe și fără a aduce atingere drepturilor de rambursare, cel târziu la sfârșitul zilei lucrătoare care precede ziua convenită pentru debitarea fondurilor
	(4) În cazul menționat la articolul 64 alineatul (2), utilizatorul serviciilor de plată poate revoca un ordin de plată cel târziu până la sfârșitul zilei lucrătoare care precede ziua convenită.	Art. 146	Utilizatorul serviciilor de plată nu poate revoca un ordin de plată după ce acesta a fost primit de către prestatorul de servicii de plată al plătitorului decât în cazul menționat la art. 142 și cel târziu până la sfârșitul zilei lucrătoare care precede ziua convenită.
	(5) După limitele de timp specificate la alineatele (1)-(4), ordinele de plată pot fi revocate numai dacă utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul său de servicii de plată convin astfel. În cazul menționat la alineatele (2) și (3), este nevoie de acordul beneficiarului plății. În cazul în care se convine astfel în contractul-cadru, prestatorul de servicii de	Art. 149	(1) După limitele de timp specificate la art. 146 – art. 148 , ordinele de plată pot fi revocate numai dacă utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul său de servicii de plată convin astfel. (2) În cazul menționat la art. 147 și la art. 148 , este necesar și acordul beneficiarului plății.

	plată poate percepe un comision de revocare.		(3) În cazul în care se convine în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate percepe un pret de revocare.
Art. 67	Sume transferate și sume primite (1) Statele membre solicită prestatorului de servicii de plată al plătitorului, prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății și tuturor intermediarilor prestatorilor de servicii de plată să transfere întreaga sumă a operațiunii de plată și să nu deducă niciun comision din suma transferată.	Art. 150	Secțiunea a 2 –a Sume transferate Prestatorul de servicii de plată al plătitorului, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății precum și toți intermediarii prestatorilor de servicii de plată transferă întreaga sumă a operațiunii de plată fără a deduce vreun pret din suma transferată.
	(2) Cu toate acestea, beneficiarul plății și prestatorul său de servicii de plată pot conveni ca prestatorul de servicii de plată să își deducă comisioanele din suma transferată înainte de a credita beneficiarul plății cu suma respectivă. În acest caz, valoarea totală a operațiunii de plată și comisioanele sunt specificate în mod separat în informațiile transmise beneficiarului plății.	Art. 151	Beneficiarul plății și prestatorul său de servicii de plată pot conveni ca prestatorul de servicii de plată să perceapă prețul din suma transferată înainte de a credita beneficiarul plății cu suma respectivă. În acest caz, valoarea totală a operațiunii de plată și prețul perceput sunt specificate în mod separat în informațiile transmise beneficiarului plății
	(3) În cazul în care din suma transferată sunt deduse comisioane, altele decât cele prevăzute la alineatul (2), prestatorul de servicii de plată al plătitorului se asigură că beneficiarul plății primește suma totală a operațiunii de plată inițiată de plătitor. În cazurile în care operațiunea de plată este inițiată de către sau prin intermediul beneficiarului plății, prestatorul său de servicii de plată se asigură că beneficiarul plății primește suma totală a operațiunii de plată.	Art. 152	În cazul în care, din suma transferată este perceput vreun preț, altul decât cel prevăzute la art. 151: a) prestatorul de servicii de plată al plătitorului se asigură că beneficiarul plății primește suma totală a operațiunii de plată inițiată de plătitor; b) prestatorul de servicii de plată al beneficiarului se asigură că beneficiarul plății primește suma totală a operațiunii de plată, în cazurile în care operațiunea de plată este inițiată de către sau prin intermediul beneficiarului plății.
Art. 68	Secțiunea 2 Termenul de executare și data valutei Domeniul de aplicare (1) Prezenta secțiune se aplică:	Art. 153	Secțiunea a 3-a - Termenul de executare și data valutei (1) Prezenta secțiune se aplică:

	(a) operațiunilor de plată în euro;		(a) operațiunilor de plată în euro;
	(b) operațiunilor naționale de plată, în moneda statelor membre respective din afara zonei euro; și		(b) operațiunilor naționale de plată efectuate în lei;
	(c) operațiunilor de plată care implică numai un serviciu de conversie monetară între euro și moneda oficială a unui stat membru care nu aparține zonei euro, cu condiția ca serviciul de conversie monetară necesar să fie realizat în statul membru care nu aparține zonei euro și, în cazul operațiunilor de plată transfrontaliere, transferul transfrontalier să aibă loc în euro.		(c) operațiunilor de plată care implică o singură conversie monetară între euro și lei, cu condiția ca serviciul de conversie monetară necesar să fie realizat în România și, în cazul operațiunilor de plată transfrontaliere, transferul transfrontalier să aibă loc în euro.
	(2) Prezenta secțiune se aplică altor operațiuni de plată, dacă utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată nu convin altfel, cu excepția articolului 73, care nu este la dispoziția părților. Cu toate acestea, când utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată convin asupra unei perioade mai lungi decât cea prevăzută la articolul 69, pentru operațiunile de plată în interiorul Comunității această perioadă nu poate depăși patru zile lucrătoare de la momentul primirii, în conformitate cu articolul 64.		(2) Prezenta secțiune se aplică și altor operațiuni de plată, dacă utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată nu convin altfel, cu excepția art. 159 și art. 160 , care se aplică în orice situație. (3) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul de servicii de plată convin, pentru operațiunile de plată transfrontaliere efectuate pe teritoriul Uniunii Europene sau în Spațiul Economic European, asupra unei perioade mai lungi decât cea prevăzută la art. 154-156 , această perioadă nu poate depăși 4 zile lucrătoare din momentul primirii ordinului de plată, în conformitate cu art. 141 și cu art. 142 .
Art. 69	Operațiunile de plată într-un cont de plăți (1) Statele membre solicită prestatorului de servicii de plată al plătitului să asigure că, după momentul primirii în conformitate cu articolul 64, suma operațiunii de plată este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al	Art. 154	(1) Prestatorul de servicii de plată al plătitului asigură că, după momentul primirii ordinului de plată, în conformitate cu art. 141 și cu art. 142 , suma operațiunii de plată este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății, cel mai târziu până la sfârșitul

	beneficiarului plății, cel mai târziu până la sfârșitul următoarei zi lucrătoare. Până la 1 ianuarie 2012, un plătitor poate conveni cu prestatorul său de servicii de plată o perioadă care să nu depășească trei zile lucrătoare. Aceste perioade pot fi prelungite cu o zi lucrătoare suplimentară pentru operațiunile de plată inițiate pe suport de hârtie.		următoarei zi lucrătoare. (2) Până la data de 1 ianuarie 2012, un plătitor poate conveni cu prestatorul său de servicii de plată o perioadă care să nu depășească 3 zile lucrătoare. Aceste perioade pot fi prelungite cu o zi lucrătoare suplimentară pentru operațiunile de plată inițiate pe suport de hârtie.
	(2) Statele membre solicită prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății să atribuie o dată a valutei și să pună la dispoziție suma operațiunii de plată în contul de plăți al beneficiarului plății după ce prestatorul de servicii de plată a primit fondurile, în conformitate cu articolul 73.	Art. 155	Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății atribuie o dată a valutei și pune la dispoziție suma operațiunii de plată în contul de plăți al beneficiarului plății după ce prestatorul de servicii de plată a primit fondurile, în conformitate cu art. 159 și cu art. 160 .
	(3) Statele membre solicită prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății să transmită prestatorului de servicii de plată al plătitorului un ordin de plată inițiat de către sau prin intermediul beneficiarului plății în termenele convenite între plătitor și prestatorul său de servicii de plată, care permite plata, în ceea ce privește debitarea directă, la data scadentă convenită.	Art. 156	Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății transmite prestatorului de servicii de plată al plătitorului ordinul de plată inițiat de către sau prin intermediul beneficiarului plății în termenele convenite între beneficiarul plății și prestatorul său de servicii de plată, astfel încât plata să poată fi făcută, în ceea ce privește debitarea directă, la data scadentă convenită.
Art. 70	Cazul în care beneficiarul plății nu este titular al unui cont de plăți la prestatorul de servicii de plată În cazul în care beneficiarul plății nu are un cont de plăți la prestatorul de servicii de plăți, fondurile sunt puse la dispoziția beneficiarului plății de către prestatorul de servicii de plată care primește fondurile pentru beneficiarul plății în termenul prevăzut la articolul 69.	Art. 157	În cazul în care beneficiarul plății nu are un cont de plăți la prestatorul de servicii de plată, fondurile sunt puse la dispoziția beneficiarului plății de către prestatorul de servicii de plată care primește fondurile pentru beneficiarul plății în termenul prevăzut la art. 154-art. 156 .
Art. 71	Numerar plasat într-un cont de plăți În cazul în care un consumator plasează numerar într-un	Art. 158	(1) În cazul în care un consumator plasează numerar într-un cont de plăți deschis la prestatorul de servicii de plată în moneda respectivului cont de plăți, prestatorul de servicii de

	cont de plăți deschis la prestatorul de servicii de plată în moneda respectivului cont de plăți, prestatorul de servicii de plată se asigură că suma este disponibilă și că i se atribuie o dată a valutei imediat după momentul primirii fondurilor. În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu este consumator, suma este disponibilizată cu o dată a valutei care este cel târziu următoarea zi lucrătoare după primirea fondurilor.		plată se asigură că suma este disponibilă și că i se atribuie o dată a valutei imediat după momentul primirii fondurilor. (2) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată nu este consumator, suma este disponibilizată cu o dată a valutei care este cel târziu următoarea zi lucrătoare după primirea fondurilor.
Art. 72	Operațiuni de plată naționale Pentru operațiunile de plată naționale, statele membre pot să prevadă termene de executare a plăților mai scurte decât cele prevăzute în prezenta secțiune.	Art. 154	(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul operațiunilor de plată naționale.
Art. 73	Data valutei și disponibilitatea fondurilor (1) Statele membre se asigură că data valutei creditării pentru contul de plăți al beneficiarului plății nu este ulterioară zilei lucrătoare în care suma care face obiectul operațiunii de plată este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății. Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății se asigură că suma operațiunii de plată se află la dispoziția beneficiarului plății imediat după ce această sumă este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății.	Art. 159	(1) Data valutei la care se face creditarea contului de plăți al beneficiarului plății nu poate fi ulterioară zilei lucrătoare în care suma ce face obiectul operațiunii de plată este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății. (2) Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății se asigură că suma operațiunii de plată se află la dispoziția beneficiarului plății imediat după ce această sumă este creditată în contul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății.
	(2) Statele membre garantează că data valutei debitării pentru contul de plăți al plătitorului nu este anterioară momentului în care suma care face obiectul operațiunii de plată este debitată din contul respectiv.	Art. 160	Data valutei la care se face debitarea contului de plăți al plătitorului nu poate fi anterioară momentului în care suma ce face obiectul operațiunii de plată este debitată din contul respectiv.
Art. 74	Secțiunea 3 Răspunderea		Capitolul IV Răspunderea juridică

	Coduri unice de identificare incorecte		Secțiunea 1 Coduri unice de identificare incorecte
	(1) În cazul în care un ordin de plată este executat în conformitate cu codul unic de identificare, ordinul de plată este considerat executat corect în ceea ce privește beneficiarul plății specificat prin codul unic de identificare.	Art. 161	Ordinul de plată este considerat ca fiind corect executat în ceea ce privește beneficiarul plății specificat prin codul unic de identificare dacă ordinul de plată este executat în conformitate cu codul unic de identificare.
	(2) În cazul în care codul unic de identificare furnizat de utilizatorul serviciilor de plată este incorect, prestatorul de servicii de plată nu răspunde, în conformitate cu articolul 75, pentru neexecutarea sau executarea defectuoasă a operațiunii de plată.	Art. 162	(1) În cazul în care codul unic de identificare furnizat de utilizatorul serviciilor de plată este incorect, prestatorul de servicii de plată nu răspunde, în conformitate cu art. 164-173 , pentru neexecutarea sau executarea defectuoasă a operațiunii de plată.
	Totuși, prestatorul de servicii de plată al plătitorului trebuie să depună toate eforturile rezonabile pentru a recupera fondurile implicate în operațiunea de plată.		(2) În cazul prevăzut la alin. (1) , prestatorul de servicii de plată al plătitorului trebuie să depună toate eforturile rezonabile pentru a recupera fondurile implicate în operațiunea de plată.
	În cazul în care acest lucru este convenit în contractul-cadru, prestatorul de servicii de plată poate percepe utilizatorului serviciilor de plată o taxă pentru operațiunea de recuperare.		(3) Prestatorul de servicii de plată poate percepe un preț utilizatorului serviciilor de plată pentru operațiunea de recuperare, dacă este convenit în contractul-cadru.
	(3) În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată furnizează informații suplimentare față de cele prevăzute la articolul 37 alineatul (1) litera (a) sau la articolul 42 alineatul (2) litera (b), prestatorul de servicii de plată răspunde numai pentru executarea operațiunilor de plată în conformitate cu codul unic de identificare furnizat de utilizatorul serviciilor de plată.	Art. 163	În cazul în care utilizatorul serviciilor de plată furnizează informații suplimentare față de cele prevăzute la art. 93 alin. (1) lit. (a) sau la art. 99 pct. 2 lit. (b) , prestatorul de servicii de plată răspunde numai pentru executarea operațiunilor de plată în conformitate cu codul unic de identificare furnizat de utilizatorul serviciilor de plată.
Art. 75	Neexecutarea sau executarea defectuoasă a operațiunilor		Secțiunea a 2-a Neexecutarea sau executarea incorectă a operațiunilor
	(1) În cazul în care un ordin de plată este inițiat de plătitor, prestatorul său de servicii de plată răspunde, în fața		

	plătitorului, fără a aduce atingere articolului 58, articolului 74 alineatele (2) și (3) și articolului 78, pentru executarea corectă a operațiunii de plată, cu excepția cazului în care poate aduce dovezi plătitorului și, dacă este cazul, prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății, că prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății a primit suma care face obiectul operațiunii de plată în conformitate cu articolul 69 alineatul (1), caz în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății răspunde, în fața beneficiarului plății, pentru executarea corectă a operațiunii de plată.	Art. 164	(1) În cazul în care un ordin de plată este inițiat de plătitor, prestatorul său de servicii de plată este ținut responsabil, în fața plătitorului, fără a aduce atingere art. 127, art. 162, art. 163 și art. 176 , pentru executarea corectă a operațiunii de plată, cu excepția cazului prevăzut la alin. (2) . (2) Dacă prestatorul de servicii de plată al plătitorului poate dovedi plătitorului și, dacă este cazul, prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății, că prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății a primit suma care face obiectul operațiunii de plată în conformitate cu art. 154 , prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este ținut responsabil, în fața beneficiarului plății, pentru executarea corectă a operațiunii de plată.
	În cazul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului este ținut să răspundă în conformitate cu primul paragraf, acesta rambursează fără întârziere plătitorului suma care face obiectul operațiunii de plată neexecutate sau executate în mod defectuos și, dacă este cazul, restabilește contul de plăți debitat la starea în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată defectuoasă nu ar fi avut loc.	Art. 165	Dacă prestatorul de servicii de plată al plătitorului este ținut responsabil în conformitate cu art. 164 , acesta rambursează, fără întârziere, plătitorului suma ce face obiectul operațiunii de plată neexecutate sau incorect executate și, dacă este cazul, restabilește contul de plăți debitat la starea în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată incorectă nu ar fi avut loc.
	În cazul în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este ținut să răspundă în conformitate cu primul paragraf, acesta pune imediat la dispoziția beneficiarului plății suma care face obiectul operațiunii de plată și, dacă este cazul, creditează suma corespunzătoare în contul de plăți al acestuia.	Art. 166	Dacă prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este ținut responsabil în conformitate cu art. 164 , acesta pune imediat la dispoziția beneficiarului plății suma care face obiectul operațiunii de plată și, dacă este cazul, creditează suma corespunzătoare în contul de plăți al acestuia.
	În cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau executate în mod defectuos, în care ordinul de plată este inițiat de plătitor, prestatorul său de servicii de plată depune, la cerere,	Art. 167	Prestatorul de servicii de plată al plătitorului depune, la cerere, eforturi imediate, indiferent de răspunderea sa în conformitate cu art. 164 , pentru a identifica și a urmări

	eforturi imediate, indiferent de răspunderea sa în conformitate cu prezentul alineat, pentru a identifica și a urmări operațiunea de plată și informează plătitorul cu privire la rezultate.		operațiunea de plată și pentru a-l notifica pe plătitor cu privire la rezultate, în cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau incorect executate, în care ordinul de plată este inițiat de plătitor.
	(2) În cazul în care un ordin de plată este inițiat de sau prin intermediul beneficiarului plății, prestatorul său de servicii de plată este responsabil în fața beneficiarului plății, fără a aduce atingere articolului 58, articolului 74 alineatele (2) și (3) și articolului 78, pentru transmiterea corectă a ordinului de plată către prestatorul de servicii de plată al plătitorului în conformitate cu articolul 69 alineatul (3).	Art. 168	Dacă un ordin de plată este inițiat de sau prin intermediul beneficiarului plății, prestatorul său de servicii de plată este ținut responsabil în fața beneficiarului plății, fără a aduce atingere art. 127, art. 162, art. 163 și art. 176 , pentru: a) transmiterea corectă a ordinului de plată către prestatorul de servicii de plată al plătitorului în conformitate cu art. 156 ;
	În cazul în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este responsabil în conformitate cu prezentul paragraf, acesta retransmite imediat ordinul de plată în cauză către prestatorul de servicii de plată al plătitorului.	Art. 169	(1) Dacă prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este ținut responsabil în conformitate cu art. 168 lit. a) , acesta retransmite imediat ordinul de plată în cauză către prestatorul de servicii de plată al plătitorului.
	În plus, prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este responsabil în fața acestuia, fără a aduce atingere articolului 58, articolului 74 alineatele (2) și (3) și articolului 78, pentru efectuarea operațiunii de plată în conformitate cu obligațiile sale prevăzute la articolul 73.	Art. 168	b) efectuarea operațiunii de plată în conformitate cu obligațiile sale prevăzute la art. 159 .
	În cazul în care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este responsabil în conformitate cu prezentul paragraf, acesta garantează punerea la dispoziția beneficiarului plății a sumei care face obiectul operațiunii de plată, imediat după ce această sumă este creditată în contul de plăți al prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății.	Art. 169	(2) Dacă prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății este ținut responsabil în conformitate cu art. 168 lit. b) , acesta garantează punerea la dispoziția beneficiarului plății a sumei ce face obiectul operațiunii de plată, imediat după ce această sumă este creditată în contul de plăți al prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plății.

	În cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau executate în mod defectuos pentru care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății nu este responsabil în conformitate cu primul și al doilea paragraf, prestatorul de servicii de plată al plătitorului este răspunzător față de plătitor. În cazul în care prestatorul de servicii de plată al plătitorului are o asemenea răspundere, acesta rambursează plătitorului, în mod corespunzător și fără întârzieri nejustificate, suma care face obiectul operațiunii de plată neexecutate sau executate în mod defectuos și restabilește contul de plăți debitat la starea în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată defectuoasă nu ar fi avut loc.	Art. 170	În cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau incorect executate pentru care prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății nu este ținut responsabil în conformitate cu art. 168, prestatorul de servicii de plată al plătitorului este răspunzător față de plătitor.
		Art. 171	În cazul în care, conform art. 170, prestatorul de servicii de plată al plătitorului este ținut responsabil, acesta rambursează plătitorului, în mod corespunzător și fără întârzieri nejustificate, suma ce face obiectul operațiunii de plată neexecutate sau incorect executate și restabilește contul de plăți debitat la starea în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată incorect executată nu ar fi avut loc.
	În cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau executate în mod defectuos în care ordinul de plată este inițiat de sau prin intermediul beneficiarului plății, prestatorul său de servicii de plată depune, la cerere, eforturi imediate, indiferent de răspunderea sa în conformitate cu prezentul alineat, pentru a identifica operațiunea de plată și informează beneficiarul plății cu privire la rezultate.	Art. 172	Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului plății depune, la cerere, eforturi imediate, indiferent de răspunderea sa în conformitate cu art. 168-171, pentru a identifica și a urmări operațiunea de plată și pentru a-l notifica pe beneficiarul plății cu privire la rezultate, în cazul unei operațiuni de plată neexecutate sau incorect executate, în care ordinul de plată este inițiat de sau prin intermediul beneficiarului plății.
	(3) În plus, prestatorii de servicii de plată sunt răspunzători în fața utilizatorilor serviciilor de plată respectivi ai acestora pentru toate taxele pentru care sunt responsabili, inclusiv pentru eventualele dobânzi aplicate utilizatorului serviciilor de plată, ca urmare a neexecutării sau a executării în mod defectuos a operațiunii de plată.	Art. 173	Prestatorii de servicii de plată sunt răspunzători în fața utilizatorilor serviciilor de plată ai acestora pentru toate pierderile cauzate, inclusiv pentru eventualele dobânzi aplicate utilizatorilor serviciilor de plată, ca urmare a neexecutării sau a executării în mod defectuos a operațiunii de plată.
Art. 76	Compensații financiare suplimentare Orice compensație financiară suplimentară față de cea	Art. 174	Orice compensație financiară suplimentară față de cea prevăzută în prezentul capitol poate fi stabilită în

	prevăzută în prezenta secțiune poate fi stabilită în conformitate cu legea aplicabilă contractului încheiat între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul său de servicii de plată.		conformitate cu legea aplicabilă contractului încheiat între utilizatorul serviciilor de plată și prestatorul său de servicii de plată.
Art. 77	Dreptul la recurs (1) În cazul în care răspunderea unui prestator de servicii de plată în conformitate cu articolul 75 aparține unui alt prestator de servicii de plată sau unui intermediar, prestatorul de servicii de plată sau intermediarul respectiv compensează primul prestator de servicii de plată pentru toate pierderile survenite sau sumele achitate în conformitate cu articolul 75.	Art. 175	(1) În cazul în care răspunderea unui prestator de servicii de plată în conformitate cu art. 168-art. 173 revine unui alt prestator de servicii de plată sau unui intermediar, prestatorul de servicii de plată sau intermediarul respectiv compensează primul prestator de servicii de plată pentru toate pierderile survenite sau sumele achitate în conformitate cu art. 168-art. 173 .
	(2) O compensație financiară complementară se poate stabili în conformitate cu acordurile încheiate între prestatorii de servicii de plată și/sau intermediari și cu legislația aplicabilă acordului încheiat între aceștia.		(2) O compensație financiară complementară se poate stabili în conformitate cu acordurile încheiate între prestatorii de servicii de plată și/sau intermediari și cu legislația aplicabilă acordului încheiat între aceștia.
Art. 78	Lipsa răspunderii Răspunderea prevăzută în capitolele 2 și 3 nu intervine în împrejurări anormale și neprevăzute, în afara controlului persoanei care le invocă și ale căror consecințe nu ar fi putut să fie evitate în pofida tuturor diligențelor în acest sens sau în cazul în care un prestator de servicii de plată este obligat să respecte alte dispoziții legale prevăzute în legislația națională sau comunitară.	Art. 176	Răspunderea prevăzută la capitolele II, III și IV nu intervine în împrejurări anormale și neprevăzute, în afara controlului persoanei care le invocă și ale căror consecințe nu ar fi putut fi evitate în pofida tuturor diligențelor în acest sens sau în cazul în care un prestator de servicii de plată este obligat să respecte alte dispoziții legislative.
Art. 79	CAPITOLUL 4 Protecția datelor Protecția datelor	Art. 177	Capitolul V Protecția datelor (1) Sistemele de plăți și prestatorii de servicii de plată pot

	Statele membre permit procesarea datelor personale de către sisteme de plăți și prestatorii de servicii de plată în cazul în care acest lucru este necesar pentru a garanta prevenirea, anchetarea și detectarea fraudelor în domeniul plăților. Procesarea unor astfel de date personale se realizează în conformitate cu Directiva 95/46/CE.		procesa datele personale în cazul în care acest lucru este necesar pentru a garanta prevenirea, anchetarea și detectarea fraudelor în domeniul plăților. (2) Procesarea datelor personale se realizează în conformitate cu Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 790 din 12 decembrie 2001, cu modificările și completările ulterioare.
Art 80	<i>CAPITOLUL 5 Reclamații și proceduri extrajudiciare de reparație în vederea soluționării litigiilor</i> <i>Secțiunea 1 Proceduri de reclamație</i> Reclamațiile (1) Statele membre se asigură că sunt instituite proceduri adecvate care să permită utilizatorilor serviciilor de plată și altor părți interesate, inclusiv asociațiilor de consumatori, să depună reclamații pe lângă autoritățile competente privind presupusele cazuri de încălcare de către prestatorii de servicii de plată a dispozițiilor de drept național care pun în aplicare dispozițiile prezentei directive.	Art. 178	<i>Capitolul VI Competență, sesizare și control</i> <i>Secțiunea 1 Competență și sesizare</i> (1) În vederea asigurării respectării dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență de către prestatorii de servicii de plată, consumatorii, inclusiv asociațiile de consumatori, pot fie să depună reclamații la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor în legătură cu cazurile de încălcare de către prestatorii de servicii de plată a dispozițiilor titlurilor III și IV din prezenta ordonanță de urgență, fie să inițieze acțiuni în justiție împotriva prestatorilor de servicii de plată care au încălcat dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență. (3) În vederea soluționării pe cale amiabilă a eventualelor dispute și fără a se aduce atingere dreptului consumatorilor de a iniția acțiuni în justiție împotriva prestatorilor de servicii de plată care au încălcat dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență ori dreptului acestora de a sesiza Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, consumatorii se

			pot pot apela la procedurile extrajudiciare de soluționare a disputelor.
	(2) Acolo unde este cazul și fără a aduce atingere dreptului de a adresa o plângere unei instanțe în conformitate cu dreptul național procedural, autoritățile competente informează reclamantul, prin răspunsul lor, despre existența procedurilor extrajudiciare instituite în conformitate cu articolul 83.		(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor informează, după caz, reclamantul, în răspunsul formulat către acesta, despre existența procedurilor extrajudiciare de soluționare a disputelor.
Art. 81	Sancțiuni (1) Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive și adoptă toate măsurile necesare pentru a garanta că acestea sunt aplicate. Astfel de sancțiuni trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.	Art. 181	(1) Constituie contravenții încălcarea dispozițiilor din cadrul Titlului III referitoare la transparența pentru condiții și cerințe de informare precum și încălcarea dispozițiilor art. 115, art. 116, art. 117, art. 118, art. 119, art. 121 alin. (2), art. 122 alin. (2) și (3), art. 123 alin. (2), (3) și (4), art. 125, art. 126, art. 127, art. 128, art. 130 alin. (1), art. 131, art. 133, art. 134, art. 135, art. 136 alin. (1) și (3), art. 137 alin. (2), art. 143, art. 144, art. 149 alin. (3), art. 150-152, art. 153 alin. (3), art. 154-160, art. 162 alin. (2) și (3), art. 165-167, art. 169, art. 171, art. 172, art. 173 care se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei. (2) Valoarea amenzilor prevăzute la alin. (1) se va actualiza prin hotărâre a Guvernului. Art. 182 – Contravențiilor prevăzute la art. 181 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

	(2) Statele membre informează Comisia în legătură cu normele și măsurile menționate la alineatul (1) și cu privire la autoritățile competente menționate la articolul 82 până la 1 noiembrie 2009 și îi notifică fără întârziere orice modificări ulterioare aduse acestora.		
Art. 82	Autorități competente (1) Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a garanta că procedurile legate de reclamații și sancțiunile prevăzute la articolul 80 alineatul (1) și la articolul 81 alineatul (1) sunt administrate de către autoritățile împuternicite să asigure conformitatea cu dispozițiile de drept național adoptate în conformitate cu cerințele prevăzute în prezenta secțiune. (2) În cazul în care se constată sau se suspectează încălcarea dispozițiilor de drept național adoptate în conformitate cu titlurile III și IV, autoritățile competente menționate la alineatul (1) sunt cele din statul membru de origine al prestatorului de servicii de plată, cu excepția agențiilor sau sucursalelor, care operează în conformitate cu dreptul de stabilire pentru care autoritățile competente sunt cele ale statului membru gazdă.	Art. 180	(1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 181 se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, la sesizarea consumatorilor, a asociațiilor de consumatori ori din oficiu, în cazul în care, prin încălcarea prevederilor legale, sunt sau pot fi afectate interesele consumatorilor. (2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor are competențe conform alin. (1) în cazul prestatorilor de servicii de plată al caror stat membru de origine este România și în cazul agențiilor sau sucursalelor pentru care România este stat membru gazdă și care acționează în conformitate cu dreptul de stabilire.
Art. 83	Secțiunea 2 Proceduri extrajudiciare de reparație Reparații extrajudiciare (1) Statele membre garantează punerea în aplicare a unor proceduri extrajudiciare adecvate și eficace privind reclamațiile și reparațiile în vederea soluționării litigiilor dintre utilizatorii serviciilor de plată și prestatorii lor de servicii de plată în legătură cu drepturile și obligațiile ce		

	decurg din prezenta directivă, recurgând, dacă e cazul, la organismele existente.		
	(2) În cazul litigiilor transfrontaliere, statele membre se asigură că aceste organisme cooperează în mod activ pentru soluționarea acestora.	Art. 179 (6)	În cazul disputelor transfrontaliere, Banca Națională a României cooperează în mod activ cu organismele care asigură soluționarea pe cale extrajudiciară a disputelor dintre utilizatorii serviciilor de plată și prestatorii de servicii de plată în legătură cu drepturile și obligațiile ce decurg din prezenta ordonanță de urgență, pentru soluționarea acestora
Art. 84	Masuri de punere in aplicare Pentru a tine seama de progresele tehnologice si de evolutia pietei in domeniul serviciilor de plata si pentru a garanta aplicarea uniforma a prezentei directive, Comisia poate adopta, in conformitate cu procedura de reglementare cu control prevazuta la articolul 85 alineatul (2), urmatoarele masuri de punere in aplicare, destinate sa modifice elementele neesentiale ale prezentei directive: (a) adaptarea listei de activitati din anexa, in conformitate cu articolele 2-4 si cu articolul 16; (b) modificarea definitiei microintreprinderilor in sensul articolului 4 alineatul (26), in conformitate cu o modificare a Recomandarii 2003/361/CE; (c) actualizarea sumelor prevazute la articolul 26 alineatul (1) si la articolul 61 alineatul (1), pentru a tine seama de inflatie si de evolutiile semnificative ale pietei.		N/A

Art. 85	Comitetul (1) Comisia este asistata de un Comitet de plati. (2) Atunci cand se face trimitere la prezentul alineat, se aplica articolul 5a alineatele (1)-(4) si articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, avand in vedere dispozitiile articolului 8.		N/A
Art. 86	Armonizare completă (1) Fara a aduce atingere articolului 30 alineatul (2), articolului 33, articolului 34 alineatul (2), articolului 45 alineatul (6), articolului 47 alineatul (3), articolului 48 alineatul (3), articolului 51 alineatul (2), articolului 52 alineatul (3), articolului 53 alineatul (2), articolului 61 alineatul (3), articolului 72 si articolului 88, in masura in care prezenta directiva include dispozitii armonizate, statele membre nu pot sa mentina sau sa introduca alte dispozitii decat cele stabilite in prezenta directiva. (2) In cazul in care un stat membru recurge la oricare din optiunile mentionate la alineatul (1), acesta informeaza Comisia despre acest lucru, precum si despre orice modificari ulterioare. Comisia pune informatiile la dispozitia publicului pe o pagina de internet sau printr-o alta modalitate usor accesibila.		
	(3) Statele membre se asigură că prestatorii de servicii de plată nu derogă, în detrimentul utilizatorilor serviciilor de plată, de la dispozițiile normelor de drept intern care pun în aplicare sau care corespund cu dispozițiile prezentei directive, cu excepția cazului în care o astfel de derogare este prevăzută în mod expres în prezenta directivă.		

	Cu toate acestea, prestatorii de servicii de plată pot decide să acorde condiții mai favorabile utilizatorilor serviciilor de plată.	Art. 114	(3) Prestatorii de servicii de plată pot acorda utilizatorilor serviciilor de plată mai multe drepturi și beneficii decât cele menționate în prezenta ordonanță de urgență.
Art. 87	Revizuire Pana la cel tarziu 1 noiembrie 2012, Comisia prezinta Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic si Social European si Bancii Centrale Europene un raport privind aplicarea si impactul prezentei directive, in special privind: - posibila necesitate de a extinde domeniul de aplicare al prezentei directive la operatiuni de plata in toate monedele, precum si la operatiuni de plata in cazul carora numai unul dintre prestatorii de servicii de plata este stabilit in Comunitate; - aplicarea articolelor 6, 8 si 9 privind cerintele prudentiale pentru institutiile de plata, in special in ceea ce priveste cerintele in materie de fonduri proprii si protectie a fondurilor (principiul delimitarii fondurilor); - posibilul impact al acordarii de credite de catre institutii de plata in legatura cu serviciile de plata, astfel cum sunt stabilite la articolul 16 alineatul (3); - posibilul impact al cerintelor de autorizare a institutiilor de plata asupra concurentei intre institutiile de plata si alti prestatori de servicii de plata, precum si asupra obstacolelor din calea intrarii pe piata a noilor prestatori de servicii de		N/A

	plata; - aplicarea articolelor 34 si 53 din prezenta directiva si posibila necesitate de a revizui domeniul de aplicare al prezentei directive in ceea ce priveste instrumentele de plata de mica valoare si moneda electronica; si - aplicarea si functionarea articolelor 69 si 75 pentru toate tipurile de instrumente de plata, insotit, dupa caz, de o propunere de revizuire.		
Art. 88	Dispoziție tranzitorie Fără a aduce atingere Directivei 2005/60/CE sau altei legislații comunitare relevante, statele membre permit persoanelor juridice care au început, înainte de 25 decembrie 2007, să exercite activități ca instituții de plată, în sensul prezentei directive, în conformitate cu normele de drept intern aplicabile, să continue activitățile respective în statul membru în cauză până la 30 aprilie 2011, fără autorizația prevăzută la articolul 10. Persoanelor juridice cărora nu li s-a acordat autorizația în acest termen li se va interzice să presteze servicii de plată în conformitate cu articolul 29.	Art. 185	Dispoziții tranzitorii (1) Entitățile care prestează servicii de plată la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru continuarea activității trebuie să solicite Băncii Naționale a României autorizarea în conformitate cu dispozițiile Titlului II și reglementărilor emise în aplicarea acestuia până la data de 31 decembrie 2010. (2) Entităților prevăzute la alin.(1) care până la data de 30 aprilie 2011 nu dispun de autorizație potrivit prevederilor Titlului II le este interzisă continuarea desfășurării activității de prestare de servicii de plată.
	(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), o derogare de la cerința privind autorizarea, în conformitate cu articolul 10, este acordată instituțiilor financiare care au început să exercite activități enumerate la punctul 4 din anexa I la Directiva 2006/48/CE și care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 24 alineatul (1) primul paragraf litera		Nu se aplică.

	(e) din respectiva directivă, în conformitate cu normele de drept intern înainte de 25 decembrie 2007. Cu toate acestea, instituțiile respective trebuie să notifice autorităților competente din statul membru de origine aceste activități cel târziu la 25 decembrie 2007. Mai mult, această notificare include informații care demonstrează că instituțiile financiare respective respectă cerințele prevăzute la articolul 5 literele (a), (d), (g)-(i), (k) și (l) din prezenta directivă. În cazul în care autoritățile competente consideră că aceste cerințe sunt respectate, instituțiile financiare respective sunt înregistrate în conformitate cu articolul 13 din prezenta directivă. Statele membre pot autoriza autoritățile lor competente să exonereze aceste instituții financiare de la cerințele prevăzute la articolul 5.		
	(3) Statele membre pot dispune ca persoanelor juridice menționate la alineatul (1) să li se acorde autorizație și să fie înscrise în mod automat în registrul prevăzut la articolul 13, în cazul în care autoritățile competente dețin deja dovada respectării cerințelor stabilite la articolele 5 și 10. Autoritățile competente informează entitățile în cauză înainte ca autorizația să fie acordată.		Opțiune neexercitată.
	4) Fără a aduce atingere Directivei 2005/60/CE sau altei legislații comunitare relevante, statele membre pot permite persoanelor fizice sau juridice care au început să exercite activități ca instituții de plată, în sensul prezentei directive, în conformitate cu normele de drept intern aplicabile înainte de 25 decembrie 2007 și pentru care este posibilă o derogare în conformitate cu articolul 26, să continue activitățile		Opțiune neexercitată.

	respective în statul membru în cauză pe o durată tranzitorie de maximum 3 ani, fără a beneficia de o derogare în conformitate cu articolul 26 și de înscrierea în registrul prevăzut la articolul 13. Persoanelor fizice sau juridice cărora nu li s-a acordat o derogare în acest termen li se va interzice prestarea de servicii de plată în conformitate cu articolul 29.		
Art. 89	Modificare a Directivei 97/7/CE Articolul 8 din Directiva 97/7/CE se elimină.	Art. 190	Art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 130/2000 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 7 martie 2008, se abrogă.
Art. 90	Modificari ale Directivei 2002/65/EC Directiva 2002/65/CE se modifică după cum urmează: 1. La articolul 4 se adaugă următorul alineat: „(5) În cazul în care se aplică și Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne (*), dispozițiile în materie de informare în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din prezenta directivă, cu excepția punctului 2 literele (c)-(g), a punctului 3 literele (a), (d) și (e) și a punctului 4 litera (b), se înlocuiesc cu articolele 36, 37, 41 și 42 din directiva respectivă. JO L 319, 5.12.2007, p. 1.”		<i>Transpunerea se va face după publicarea Legii în M.Oficial.</i>
	2. Articolul 8 se elimină.		

Art. 91	Modificari ale Directivei 2005/60/CE Directiva 2005/60/CE se modifica dupa cum urmeaza: 1. La articolul 3 punctul 2, litera (a) se inlocuieste cu urmatorul text: "(a) o intreprindere alta decat o institutie de credit, care exercita una sau mai multe dintre activitatile enumerate la punctele 2-12 si la punctul 14 din anexa I la Directiva 2006/48/CE, inclusiv activitatile caselor de schimb valutar (birourilor de schimb);". 2. La articolul 15, alineatele (1) si (2) se inlocuiesc cu urmatorul text: "(1) In cazul in care un stat membru permite recurgerea la institutiile de credit sau la institutiile financiare prevazute la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 sau 2 situate pe teritoriul sau, ca parti terte la nivel national, acest stat membru permite in toate cazurile institutiilor si persoanelor mentionate la articolul 2 alineatul (1) situate pe teritoriul sau sa recunoasca si sa accepte, in conformitate cu articolul 14, rezultatele diligentelor de cunoastere a clientelei prevazute la articolul 8 alineatul (1) literele (a)-(c), aplicate in conformitate cu prezenta directiva de catre institutiile mentionate la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 sau 2, situate pe teritoriul altui stat membru, cu exceptia caselor de schimb valutar si a institutiilor de plata, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 4 din Directiva 2007/64/CE a Parlamentului		
----------------	---	--	--

European si a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plata in cadrul pietei interne [], care presteaza, in special, serviciul de plata mentionat la punctul 6 din anexa la directiva sus-mentionata, inclusiv persoanele fizice si juridice, pentru care s-a acordat o derogare in conformitate cu articolul 26 din directiva sus-mentionata, si care indeplinesc cerintele prevazute la articolele 16 si 18 din prezenta directiva, chiar daca documentele si datele care au stat la baza acestor cerinte sunt diferite de cele solicitate de statul membru caruia i se adreseaza clientul.

- (2) In cazul in care un stat membru permite recurgerea la casele de schimb valutar prevazute la articolul 3 punctul 2 litera (a) si la institutiile de plata astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 4 din Directiva 2007/64/CE, care presteaza, in special, serviciul de plata mentionat la punctul 6 din anexa la directiva sus-mentionata, situate pe teritoriul sau, ca parti terte la nivel national, acest stat membru le permite acestora, in toate cazurile, sa recunoasca si sa accepte, in conformitate cu articolul 14 din prezenta directiva, rezultatele diligentelor de cunoastere a clientelei prevazute la articolul 8 alineatul (1) literele (a)-(c), aplicate in conformitate cu prezenta directiva de catre aceeasi categorie de institutii situate pe teritoriul altui stat membru si care indeplinesc cerintele prevazute la articolele 16 si 18 din prezenta directiva, chiar daca documentele si datele care au stat la baza acestor cerinte sunt diferite de cele solicitate de statul membru caruia i

	se adreseaza clientul.		
	(3) La articolul 36 alineatul (1), cea de-a doua teza se elimina		
Art 92	Modificări ale Directivei 2006/48/CE Anexa I la Directiva 2006/48/CE se modifică după cum urmează: 1. Punctul 4 se înlocuiește cu următorul text: "4. "servicii de plată", astfel cum sunt definite în articolul 4 punctul 3 din Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne []; 2. Punctul 5 se înlocuiește cu următorul text: "5. Emiterea și gestionarea altor mijloace de plată (spre exemplu, cecuri de călătorie și trate bancare în măsura în care această activitate nu este reglementată de punctul 4)."		<i>Se are în vedere modificarea si completarea Ordonantei de Urgenta a Guvernului nr. 99/2006 privind institutiile de credit si adecvarea capitalului pentru preluarea acestor prevederi comunitare.</i>
Art. 93	Abrogări Directiva 97/5/CE se abrogă de la 1 noiembrie 2009.	Art. 189	La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ordonanța Guvernului nr.6/2004 privind transferurile transfrontaliere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 82 din 30 ianuarie 2004, aprobată prin Legea nr.119/2004 , se abrogă.
Art. 94	Transpunere (1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 noiembrie 2009. Ele		Prezenta Ordonanță de urgență transpune prevederile art.1-4, 6-7, 9-27, 29-88, 93 ale Directivei nr. 2007/64/CE a Parlamentului European si a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de

	comunică de îndată Comisiei textul respectivelor prevederi. Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Metodele de efectuare a unei astfel de trimiteri se stabilesc de către statele membre.		modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 319/1 din 5.12.2007.
	(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care acestea le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.		
Art.95	Intrarea în vigoare Prezenta directiva intra in vigoare in a douazecoa zi de la data publicarii in Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.		
Art. 96	Destinatari Prezenta directiva se adreseaza statelor membre. Adoptata la Strasbourg, 13 noiembrie 2007. Pentru Parlamentul European Presedintele H.-G. Pöttering Pentru Consiliu Presedintele M. Lobo Antunes [1] JO C 109, 5.2006, p. 10. [2] Avizul Parlamentului European din 24 aprilie 2007 (nepublicat inca in Jurnalul Oficial) si Decizia Consiliului din 15 octombrie 2007		